

อภินันทนาการ

การออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านนุ่ง ตำบลศรีภิรมย์
อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

สำนักหอสมุด

ศิลปนิพนธ์เสนอคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์

พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การออกแบบกระเป๋าสานจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์
อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

ศิลปินพจน์เสนาอคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
พฤษภาคม พ.ศ. 2557
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

A DESIGN OF BAG BY USING PLASTIC FILAMENT FROM BAN-BUNG COMMUNITY,
PROMPIRAM DISTRICT, PHITSANULOK PROVINCE.

Arts Thesis Submitted to the Faculty of Architecture of Naresuan University

in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Bachelor of Fine and Applied Arts Degree in Product and Package Design

May 2014

Copyright 2014 by Naresuan University

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาศิลปะและการออกแบบได้พิจารณาการศึกษา
 ค้นคว้าด้วยตนเองของนางสาวณัฐนรี ขำเอี่ยม เรื่อง "การออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก ชุมชน
 บ้านบุ่ง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของ
 การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์และ
 บรรจุภัณฑ์ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

ประธาน
 (รองศาสตราจารย์ ดร.นิรัช สุดสังข์)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษา)
 (อาจารย์ วราภรณ์ มামী)

กรรมการ (รองอาจารย์ที่ปรึกษา)
 (อาจารย์ จริญญา พหลเทพ)

อนุมัติ

(ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม พ.ศ. 2557

ชื่อเรื่อง : การออกแบบกระเป๋าค้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์
อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

ผู้วิจัย : ณัฐนรี ขำเอียด

ที่ปรึกษา : อาจารย์ วราภรณ์ มามี

ประเภทปริญญาโท : ศิลปนิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์,
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2557

บทคัดย่อ

การทำวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการออกแบบกระเป๋าค้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก 2) เพื่อออกแบบกระเป๋าค้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

การดำเนินการวิจัยโดยการศึกษาค้นคว้าสภาพทั่วไปของผลิตภัณฑ์กระเป๋าค้นพลาสติกของชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลกจากการศึกษาดังกล่าวจะนำไปสู่แนวทางในการออกแบบกระเป๋าค้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งจะคำนึงถึงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลวิจัยของการออกแบบกระเป๋าค้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก จะออกแบบผลงานกระเป๋าค้นพลาสติก จำนวน 3 ใบ ซึ่งประกอบด้วย กระเป๋าค้นพลาสติก กระเป๋าค้นพลาสติก กระเป๋าค้นพลาสติก อย่างละ 1 ใบ ตามแนวคิดแรงบันดาลใจของผู้วิจัย โดยแนวคิดที่ว่า สร้างความหลากหลายและทางเลือกให้ตัวผลิตภัณฑ์มากขึ้นโดยการนำในเรื่องของวัสดุอื่นๆ เข้ามาผสมผสานให้เกิดความน่าสนใจในตัวผลิตภัณฑ์ และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ดีขึ้น การออกแบบตอบสนองความต้องการของผู้ผลิตและผู้บริโภค ซึ่งต้องมีความแข็งแรง ทนทาน ประหยัด สวยงาม ซึ่งจะส่งผลในการเพิ่มยอดขาย สามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ผลิตภัณฑ์จากพลาสติก และ สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค

ประกาศคุณูปการ

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะความอนุเคราะห์จากผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงในความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.นิรัช สุดสังข์ ประธานที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำรอตระยะเวลาในการทำศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการศิลปนิพนธ์ อันประกอบด้วย อาจารย์ศุภรัก สุวรรณวัจน์ อาจารย์สุภเดช หิมะมาน อาจารย์พัชรวัฒน์ สุริยงค์ อาจารย์ชโรธรณ์ ทิพย์อุปถัมภ์ อาจารย์จรัญญา พหลเทพ และอาจารย์วราภรณ์ มามี อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปะและการออกแบบ สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา และแนะนำแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนช่วยกระตุ้นพลังความคิดของผู้วิจัยให้เกิดการพัฒนาการด้านความคิด สติปัญญาที่สำคัญทำให้ผู้วิจัยเกิดความมานะ อดทน และสร้างสรรค์ภาคนิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ คุณบุหงา กลัดนิล หัวหน้ากลุ่มจักรสานกระเป๋าสานจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก ที่ได้ให้ข้อมูลประวัติความเป็นมา กระบวนการผลิต และการออกแบบ

ขอขอบคุณ เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ทุกคนที่ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการทำงานวิจัยครั้งนี้

กราบขอบพระคุณบุพการีและครู อาจารย์ทุกท่านนับแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่ปลูกฝังความรู้และมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพด้านความคิดสติปัญญาและ มีส่วนผลักดันให้เกิดกำลังใจในการทำภาคนิพนธ์ครั้งนี้

ณัฐนรี ชำเอี่ยม

พฤษภาคม 2557

สารบัญ

หน้าอนุมัติ	I
บทคัดย่อภาษาไทย	II
ประกาศคุณูปการ	III

บทที่	หน้า
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำสำคัญ	3
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตด้านการประเมินผลิตภัณฑ์	5
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ส่วนที่1: ข้อมูลเบื้องต้นของชุมชน	8
1.1 ประวัติความเป็นมา	8
1.2 แผนที่เดินทาง	10
1.3 วัฒนธรรมที่สำคัญ	10
ส่วนที่2 : ผลิตภัณฑ์ชุมชน	14
2.1 ประวัติความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ (สาเหตุ)	14
2.2 กระบวนการสานเส้นพลาสติก	14
2.2.1. วัสดุ-อุปกรณ์	14
2.2.2. ขั้นตอนการผลิต	15
2.2.3. รูปแบบของผลิตภัณฑ์	17

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
2.3 การตลาด	17
2.3.1. การจัดจำหน่าย	17
2.3.2. ราคาต่อผลิตภัณฑ์	17
2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการออกแบบ	18
2.4.1 ความเป็นมาของเครื่องจักรสาน	18
2.4.2 คุณสมบัติทางอารมณ์ของสี	21
2.4.3 กระบวนการออกแบบ	27
2.4.4 ความหมายของการผลิต	27
2.4.5 รูปแบบผลิตภัณฑ์ข้างเคียงที่มีอยู่แล้ว	28
2.4.6 พฤติกรรมผู้บริโภค	29
2.4.7 หลักการออกแบบกระเป๋า	31
2.4.8 กลยุทธ์ทางการออกแบบ	49
2.4.9 กายศาสตร์	49
2.4.10 วัสดุ และกรรมวิธีการผลิต	52
3. วิธีการดำเนินงานวิจัย	57
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	58
3.2 เครื่องมือที่ใช้การรวบรวมข้อมูล	59
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	60
4. ผลการวิจัย	61
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้บริโภค	61
4.2 ดำเนินการออกแบบ	72
4.3 ผลการที่สร้างสรรค์	75

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5. สรุปผล	84
5.1 ความมุ่งหมายของการวิจัย	84
5.2 สรุปผล และ อภิปรายผล	85
5.3 ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	89
ประวัติผู้วิจัย	100

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 แสดงการसानเบื้องต้น	15
2.2 ตารางวิเคราะห์ข้อดี-ข้อเสียของผลิตภัณฑ์ข้างเคียงที่มีอยู่แล้ว	28
4.1 วิเคราะห์ข้อมูลของผู้บริโภค (ส่วนที่1)	61
4.2 วิเคราะห์ การประเมินการออกแบบ (ส่วนที่2 กระเป๋าไปเดินทาง)	64
4.3 วิเคราะห์ การประเมินการออกแบบ (ส่วนที่2 กระเป๋าเดินทางแบบล้อลาก)	67
4.4 วิเคราะห์ การประเมินการออกแบบ (ส่วนที่2 กระเป๋าคาดเอว)	70

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1.1 แสดงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	4
2.1 แผนที่กลุ่มจักสานเส้นพลาสติกสาน	10
2.2 ประเพณียกธง (วันสงกรานต์)	11
2.3 การรำมังคละ	12
2.4 วันของดีเมืองพรหม ที่ว่าการอำเภอพรหมพิราม	13
2.5 ประเพณีสนเรือ	14
2.6 ภาพแสดงการจักแบ่งเป็นริ้ว	19
2.7 ภาพแสดงการสานด้วยวิธีสอดขัด	19
2.8 ภาพแสดงการสานด้วยวิธีการสอดขัดด้วยเส้นทแยง	20
2.9 ภาพแสดงการสานด้วยวิธีขดเป็นวง	20
2.10 ภาพแสดงตัวอย่างการใช้การถักเข้ามาผสมผสาน	21
2.11 แสดงภาพกระเป๋าcongรูปแบบต่างๆ	32
2.12 แสดงภาพกระเป๋าcongรูปแบบต่างๆ	33
2.13 แสดงภาพกระเป๋าcongรูปแบบต่างๆ	34
2.14 แสดงภาพเส้นพลาสติกรูปแบบต่างๆ	35
2.15 แสดงภาพใยสังเคราะห์ (โพลีเอสเตอร์)	36
2.16 แสดงภาพฟองน้ำยาง	36
2.17 แสดงภาพฟองน้ำวิทยาศาสตร์	37
2.18 แสดงภาพเอทิลีน ไวนิล อะซิเตท หรือ EVA	38
2.19 แสดงภาพสายกระเป๋าผ้า	38
2.20 แสดงภาพสายกระเป๋าหนัง	39
2.21 แสดงภาพฟองน้ำบุสายกระเป๋า	40

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพ	หน้า
2.22 แสดงภาพการใส่ใส่ไม้หรือก๊วน	41
2.23 แสดงภาพการขึ้นโครงกระเป๋าด้วยลวด หรือเหล็กเส้นเล็ก	41
2.24 แสดงภาพการตัดผ้าก๊วน	42
2.25 แสดงภาพวิธีก๊วนขอบ	43
2.26 แสดงลักษณะของกระดุมแป๊ก	43
2.27 แสดงลักษณะของกระดุมแม่เหล็ก (Magnet)	44
2.28 แสดงลักษณะหัวเข็มขัดต่างๆ	44
2.29 แสดงลักษณะของการใช้ซิปแบบต่างๆ	45
2.30 แสดงลักษณะของตัวปิด – เปิดกระเป๋าแบบกด	45
2.31 แสดงลักษณะของเวลโครเทป หรือตีนตุ๊กแก (Velcro)	46
2.32 แสดงลักษณะของยางยืด	46
2.33 แสดงอุปกรณ์ยึดขึ้นส่วนรูปแบบต่างๆ	47
2.34 แสดงข้อต่อล้อรูปแบบต่างๆ	47
2.35 แสดงอุปกรณ์ปรับขนาดสายสะพาย	47
2.36 แสดงรูปแบบฝั้เข็มจากการเย็บโดยใช้เครื่องจักร	49
2.37 แสดงความสามารถในการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย	50
2.38 แสดงจุดสัมผัสของร่างกายเมื่อมีการถ่วงน้ำหนักกระเป๋า	52
2.39 แสดงวัฏจักรชีวิตของพลาสติก	55
4.1 กระเป๋าเป้เดินทาง	64
4.2 กระเป๋าเดินทางแบบล้อลาก	67
4.3 กระเป๋าคาดเอว	70
4.4 แสดงภาพรูปแบบการใช้ชีวิตของผู้ที่ขึ้นขอบในการเดินทางและการท่องเที่ยว	72
4.5 แสดงภาพการศึกษาการใช้กระเป๋า	73
4.6 แสดงภาพการผสมผสานเส้นพลาสติกกับวัสดุอื่นๆ	74
4.7 แสดงภาพ Inspiration	74

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพ	หน้า
4.8 แสดงภาพ Mood & Tone	75
4.9 แสดงภาพขั้นตอนการสเก็ชและพัฒนาแบบตามแนวคิดในการออกแบบ	77
4.10 แสดงการเขียนแบบ working drawing กระเป๋าทั้ง 3 ใบ	78
4.11 แสดงภาพขั้นตอนการใช้งานของกระเป๋าทั้ง 3 ใบ	79
4.12 แสดงภาพ model ผลิตภัณฑ์ต้นแบบแนวทางการผลิต	80
4.13 แสดงภาพผลงานกระเป๋าจากเส้นพลาสติก	83

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เดิมภูมิปัญญาด้านหัตถกรรมจักสานนั้น ทำขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ภายในครัวเรือน เช่นงานจักสานจากไม้ไผ่ งานจักสานจากหวาย งานจักสานจากก้านมะพร้าว งานจักสานจากต้นปอ และงานจักสานจากผักตบชวา เป็นต้น ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ ณ ขณะนั้น ช่วยให้ชาวบ้านทำงานจักสานได้มากขึ้น กระทั่งส่งออกไปจำหน่ายต่างอำเภอ ต่างจังหวัด และชาวบ้านได้ปฏิบัติสืบต่อกันมาจนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น ต่อมาสังคมไทยได้ส่งผลกระทบต่อหลายอย่างต่อธรรมชาติ วัตถุดิบที่นำมาใช้ก็มีจำนวนลดลงไปด้วยทำให้วัสดุที่เคยใช้หายากมากขึ้น ชาวบ้านจึงมองหาวัสดุใหม่ที่สามารถนำมาใช้ทดแทนวัสดุเดิม เพื่อช่วยลดสภาวะการขาดแคลนวัตถุดิบทางธรรมชาติ (อมรรัตน์, 2554. หน้า 218)

วัสดุทดแทนจำพวกเส้นพลาสติกหรือที่เรียกว่าสายรัดพลาสติก PET (PET STRAPPING POLYESTE) จึงมีบทบาทมากขึ้นในการนำมาใช้แทนการจักสานจากไม้ไผ่และวัตถุดิบต่างๆที่ได้จากธรรมชาติ เส้นพลาสติกเดิมเป็นเพียงสายรัดกล่องบรรจุสินค้า ด้วยมีสีล้วนสดใส มีคุณสมบัติแข็งแรงทนทานในเวลาต่อมาเส้นพลาสติกจึงมีบทบาทมากกว่าการเป็นสายรัดกล่องบรรจุสินค้า อย่างเช่นการนำไปทำเป็นผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ตะกร้าสานกระเป๋าสาน ซึ่งเป็นงานฝีมือพื้นบ้านประเภทงานหัตถกรรมจักสานเน้นความละเอียดอ่อนในการผลิตชิ้นงาน

การทำหัตถกรรมพื้นบ้านเครื่องจักสานจากเส้นพลาสติก ในเวลาต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยซึ่งมีการสะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงชีวิต ความเป็นอยู่สภาพชีวิตทางสังคม เศรษฐกิจ ที่มีความเร่งรีบ รวมไปถึงวิธีการถ่ายทอดภูมิปัญญาด้านหัตถกรรมพื้นบ้านเครื่องจักสานที่สืบต่อกันมาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นยังคงอยู่มาจนทุกวันนี้ (อมรรัตน์, 2554. หน้า 219)

การศึกษาและการถ่ายทอดหัตถกรรมพื้นบ้าน นอกจากเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ก่อนที่จะสูญหายไป ยังเป็นการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ที่เน้นสำนึกและการแสดงออกของกลุ่มคนในท้องถิ่นเป็นหลัก โดยพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้นทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยสร้างภาพรวมแห่งอดีต และสามารถเชื่อมโยงระหว่างอดีตกับปัจจุบันได้

อำเภอพรหมพิรามตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดพิษณุโลก เป็นอำเภอที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นหลายสาขา โดยเฉพาะที่มีชื่อเสียงมาก คือ "ภูมิปัญญาด้านหัตถกรรมจักสาน" ซึ่งเป็นงานช่างฝีมือพื้นบ้านที่มีการทำกันมาตั้งแต่อดีต สมัยพ่อขุนบางกลางหาว(พ่อขุนศรีอินทราทิตย์) กับพ่อขุนผาเมือง ที่ร่วมมือกันเข้าตีเมืองสุโขทัยอันเป็นเมืองหน้าด่าน คืบจากขอม ในสมัยนั้น และมี

ร่องรอยว่า สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ทำสงครามกับพระเจ้าติโลกราช แห่งแคว้นล้านนาเดินทางผ่านอำเภอพรหมพิราม ไปยังเมืองพิษัย ซึ่งขณะนั้นพื้นที่ของอำเภอพรหมพิรามเป็นเส้นทางคมนาคมติดต่อระหว่าง กรุงสุโขทัยกับเมืองบางยาง จึงได้รับอิทธิพลเกี่ยวกับงานฝีมือมากจากฝั่งสุโขทัย โดยเฉพาะชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก ที่ได้รับอิทธิพลการจักสานดังกล่าว

ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลกจึงมีการสืบทอดและอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านการจักสานไว้เพื่อเป็นการต่อยอดทางด้านการศึกษาให้แก่เยาวชนรุ่นหลังเดิมนั้นเนื่องจากการจักรสานของชาวบ้านนั้นจักรสานเพื่อใช้ภายในครัวเรือน ต่อมาได้ทำขึ้นเพื่อเพิ่มรายได้วัสดุที่เคยใช้ในอดีตตั้งแต่ดั้งเดิมอย่างเช่นไม้ไผ่ และหวายเริ่มหายากภายในพื้นที่ชุมชนที่อาศัยอยู่ชาวบ้านเริ่มหาวัสดุทดแทน

เส้นพลาสติกเป็นเป้าหมายใหม่ที่ชาวบ้านเริ่มมองหา เพราะมีสีสันทึบสวยงามมีคุณสมบัติแข็งแรงและที่สำคัญต้นทุนต่ำ เส้นพลาสติกเริ่มมีบทบาทมากขึ้นในเรื่องของการนำมาสานตะกร้าในรูปแบบที่ หลากหลายชาวบ้านเล็งเห็นถึงความสวยงามของตะกร้าสานจึงมีการประยุกต์ สานเป็นกระเป๋าในรูปแบบต่างๆ

เส้นพลาสติกเข้ามาในชุมชนบ้านบุง และแพร่หลายในชุมชนบ้านบุง ตั้งแต่ พ.ศ.2544 โดยมีนักวิชาการจากมุกดาหารมาเป็นผู้ให้ความรู้แก่ชาวบ้าน มีการฝึกอบรม และสอนงานแก่ชาวบ้านจนชาวบ้านสามารถสานผลิตภัณฑ์จากเส้นพลาสติกได้ดีพอสมควรในระดับหนึ่ง หลังจากชาวบ้านเกิดความชำนาญแล้วจึงมีการสอนงานมารุ่นต่อรุ่นทำให้ชุมชนบ้านบุงส่วนใหญ่จักสานด้วยเส้นพลาสติกมากขึ้น จากเริ่มต้นด้วยการสานใช้เอง สู่การจำหน่าย และเป็นตัวเพิ่มรายได้ให้กับชาวบ้านภายในชุมชน

การจักสานจากเส้นพลาสติกของชุมชนบ้านบุง มีหลากหลายด้วยกัน ตั้งแต่ตะกร้า ตะกร้าหูหิ้ว ถึงชยะขนาดต่างๆมาจนถึง กระเป๋าที่เป็นสิ่งๆที่ได้รับความนิยมมาก แต่ก็ยังเกิดปัญหาในตัว ของผลิตภัณฑ์สานจากเส้นพลาสติกอยู่บ้างในเรื่องของรูปแบบการสาน และลวดลายบนกระเป๋า สาน

ปัญหาที่ผู้วิจัยสังเกตเห็น คือ ผลิตภัณฑ์จากเส้นพลาสติกสานนั้นยังไม่มีรูปแบบที่แตกต่างจากท้องตลาดมากนัก ขาดความน่าสนใจในบางตัวของผลิตภัณฑ์ ลวดลายยังมีรูปแบบซ้ำๆกันอยู่

ไม่มีการประยุกต์ใช้ในเรื่องของวัสดุอื่นๆเข้ามาผสมผสาน ยังมีการใช้งานเพียงเฉพาะกลุ่มไม่แพร่หลายมากนัก จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเส้นพลาสติกชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคที่หลากหลายมากขึ้น เป็นการเพิ่มความแตกต่างและดึงดูดความสนใจ เพื่อให้ผู้บริโภค

ได้รับความสะดวกสบาย ตอบสนองความต้องการของผู้ผลิตหรือผู้บริโภคได้ดีขึ้น และส่งผลให้ผู้บริโภคมีภาพลักษณ์ที่ดีเมื่อมีการใช้ผลิตภัณฑ์

1.2 คำสำคัญ

- การออกแบบกระเป่าสาน
- เส้นพลาสติก
- ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์
- จังหวัดพิษณุโลก

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการออกแบบกระเป่าจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อออกแบบกระเป่าจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

โครงการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าสาร เพื่อนำไปสู่ความกว้างขวางทางการตลาดสามารถทัดเทียมคู่แข่งได้ ดังแสดงในตาราง

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

1.5 ขอบเขตด้านการประเมินผลิตภัณฑ์

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

- ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

2. ขอบเขตด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์

- กระเป๋าเป้	1ใบ 1ลวดลาย
- กระเป๋าเดินทางล้อลาก	1ใบ 1ลวดลาย
- กระเป๋าคาดเอว	1ใบ 1ลวดลาย

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การออกแบบกระเป๋าสาน หมายถึง การวางแผนที่จะสร้างกระเป๋าจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคที่หลากหลายมากขึ้น เป็นการเพิ่มความแตกต่างและดึงดูดความสนใจ เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความสะดวกสบาย ตอบสนองความต้องการของผู้ผลิตหรือผู้บริโภคได้ดีขึ้น และส่งผลให้ผู้บริโภคมีภาพลักษณ์ที่ดีเมื่อมีการใช้ผลิตภัณฑ์ กระเป๋าจากเส้นพลาสติก

2. เส้นพลาสติก หมายถึง วัสดุหลังที่นำมาใช้ในการสร้างผลิตภัณฑ์ ประเภทงานสานขึ้น โดย มีขั้นตอนการสารเส้นพลาสติกให้เป็นตัวผลิตภัณฑ์ดังนี้

1. ตัดเส้นพลาสติกยาวกว่ากระเป๋าแบบ 20-30 ซม. จำนวนความกว้าง 11 เส้น จำนวนความยาว 23 เส้น

2. นำเส้นพลาสติกที่ตัดไว้โดยนำ 11 เส้นมาเรียงไว้ (ความกว้างของกระเป๋า)

3. นำเส้นพลาสติกที่เหลือ 23 เส้น นำมาสานที่ละเส้น

4. เมื่อนำมาสานครบทั้ง 23 เส้นแล้ว หลังจากนั้นจัดเส้นพลาสติกให้แน่น ไม่ให้มี

ช่องว่าง

5. เมื่อจัดเส้นพลาสติกแล้ว ให้นำเส้นพลาสติกทุกด้านมาขัดกับลาย โดยขัดเว้นเส้น

6. ขึ้นลายข้างกระเป๋า โดยการสานจะใช้ 3 เส้นในการสาน 1 รอบ

6.1 ดึงเส้นพลาสติกที่ขัดไว้มาสานกับ 3 เส้นที่ขึ้นลาย

6.2 สานสลับเส้น

6.3 เมื่อขัดเส้นที่ขัดไว้กับลายแล้ว ให้สานเส้นถัดไปเหมือนเดิม

6.4 แล้วพับลงมาขัดกับลาย

7. เมื่อสานเสร็จแล้ว ให้บีบตามขอบของกระเป๋า เพื่อทำให้เป็นทรง

8. ใส่หูถือกระเป๋า ก็จะเป็นขั้นตอนสุดท้าย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงรูปแบบและกระบวนการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบึง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก
2. ได้กระเป๋าที่ออกแบบจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบึง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลกชิ้นใหม่ ที่มีความแตกต่างและดึงดูดความสนใจเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความสะดวกสบาย ตอบสนองความต้องการของผู้ผลิตหรือผู้บริโภคได้ดีขึ้น และส่งผลให้ผู้บริโภคมีภาพลักษณ์ที่ดีเมื่อมีการใช้ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเส้นพลาสติก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าถึงกระบวนการผลิตภัณฑฺ์กระเป๋ามาจากเส้นพลาสติกชุมชนบ้านบึง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัย การสัมภาษณ์ งานวิจัยผู้เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากเว็บไซต์จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า แบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลเบื้องต้นของชุมชน

- 1.1 ประวัติความเป็นมา
- 1.2 แผนที่เดินทาง
- 1.3 วัฒนธรรมที่สำคัญ

ส่วนที่ 2 : ผลิตภัณฑฺ์ชุมชน

- 2.1 ประวัติความเป็นมาของผลิตภัณฑฺ์ (สาเหตุ)
- 2.2 กระบวนการผลิตกระเป๋าสาน
 - 2.2.1 วัสดุ-อุปกรณ์
 - 2.2.2 ขั้นตอนสามเส้นพลาสติกเบื้องต้น
- 2.3 การตลาด
 - 2.3.1 การจัดจำหน่าย
 - 2.3.2 ราคาต่อผลิตภัณฑฺ์
- 2.4 เอกสารและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ
 - 2.4.1 ความเป็นมาของเครื่องจักสาน
 - 2.4.2 คุณสมบัติทางอารมณ์ของสี
 - 2.4.3 กระบวนการออกแบบ THE PROCESS OF DESIGN
 - 2.4.4 ความหมายของการผลิต
 - 2.4.5 รูปแบบผลิตภัณฑฺ์ข้างเคียงที่มีอยู่แล้ว
 - 2.4.6 พฤติกรรมผู้บริโภค
 - 2.4.7 หลักการออกแบบกระเป๋า
 - 2.4.8 กลยุทธ์ทางการออกแบบ
 - 2.4.9 กายศาสตร์
 - 2.4.10 วัสดุ และกรรมวิธีการผลิต

1. ข้อมูลเบื้องต้นของชุมชนตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

1.1 ประวัติความเป็นมา

อำเภอพรหมพิรามตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดพิษณุโลก เป็นอำเภอที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นหลายสาขา โดยเฉพาะที่มีชื่อเสียงมาก คือ "ภูมิปัญญาด้านหัตถกรรมจักสาน" ซึ่งเป็นงานซึ่งฝีมือพื้นบ้านที่มีการทำกันมาตั้งแต่อดีต สมัยพ่อขุนบางกลางหาว(พ่อขุนศรี อินทราทิตย์) กับพ่อขุนผาเมือง ที่ร่วมมือกันเข้าตีเมืองสุโขทัยอันเป็นเมืองหน้าด่าน คืนจากขอม ในสมัยนั้น โดยใช้เส้นทางนี้เดินทัพก็เป็นไปได้ และมีร่องรอยว่า สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ทำสงครามกับพระเจ้า ติโลกราช แห่งแคว้นล้านนาคงจะเดินทัพผ่านอำเภอพรหมพิราม ไปยังเมืองพิษัย ซึ่งขณะนั้นพื้นที่ของอำเภอพรหมพิรามเป็น เส้นทางโทรคมนาคม ติดต่อระหว่าง กรุงสุโขทัยกับเมืองบางยาง จึงได้รับอิทธิพลเกี่ยวกับงานฝีมือมาจากฝั่งสุโขทัย ประชาชนได้ทำงานจักสานขึ้น เพื่อให้ประโยชน์ภายในครอบครัว ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติช่วยให้ชาวบ้านทำงานจักสานได้มาก กระทั่งส่งออกไปจำหน่ายต่างอำเภอ ต่างจังหวัด และชาวบ้านได้ปฏิบัติสืบต่อกันมาจนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น ต่อมาสังคมไทยได้ส่งผลกระทบหลายอย่างต่อธรรมชาติ วัตถุดิบที่นำมาใช้ก็มีจำนวนลดลงไปด้วย ชาวบ้านจึงมองหาวัสดุใหม่ที่สามารถนำมาใช้ทดแทนได้ เพื่อช่วยลดสภาวะการขาดแคลนวัตถุดิบทางธรรมชาติ (เส้นพลาสติก) จึงมีบทบาทมากขึ้นในการนำมาใช้จักสานแทนไม้ไผ่และวัตถุดิบต่างๆที่ได้จากธรรมชาติ (อมรรัตน์, 2554.หน้า 218)การทำหัตถกรรมพื้นบ้านเครื่องจักสานจากเส้นพลาสติก มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยซึ่งมีการสะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงชีวิต ความเป็นอยู่สภาพชีวิตทางสังคม เศรษฐกิจ รวมไปถึงวิธีการถ่ายทอดภูมิปัญญาด้านหัตถกรรมพื้นบ้านเครื่องจักสาน ที่สืบต่อกันมาอย่างต่อเนื่องจึงทำให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นยังคงอยู่มาจนทุกวันนี้ (อมรรัตน์, 2554.หน้า 219)

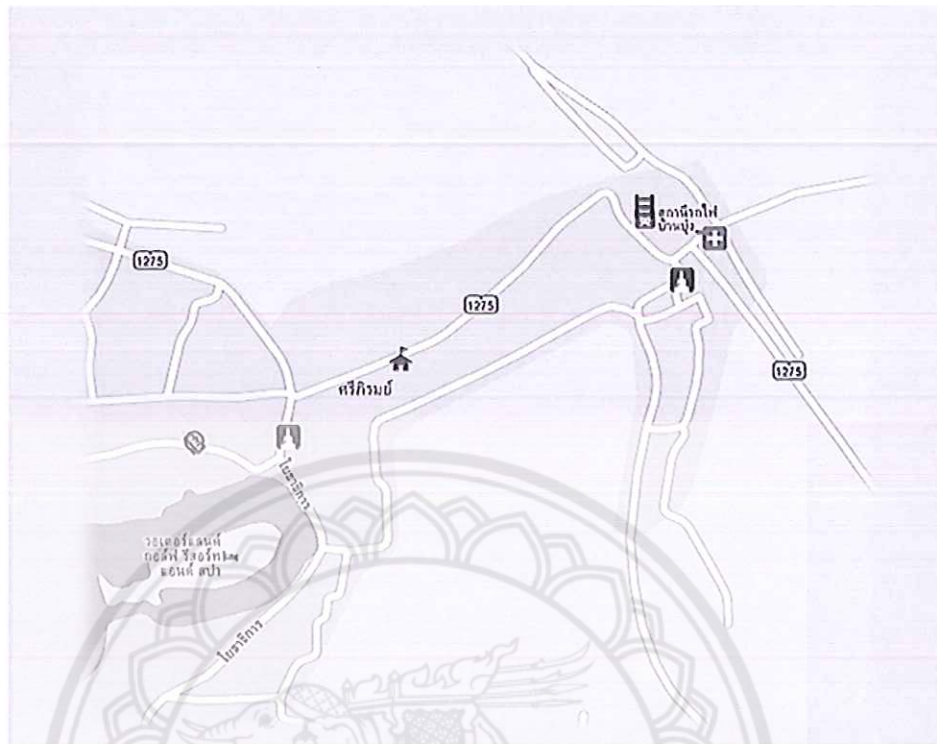
การศึกษาและการถ่ายทอดหัตถกรรมพื้นบ้าน นอกจากเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ก่อนที่จะสูญหายไป ยังเป็นการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ที่เน้นสำนึกและการแสดงออกของกลุ่มคนในท้องถิ่นเป็นหลัก โดยพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้นทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยสร้างภาพรวมแห่งอดีต และสามารถเชื่อมโยงระหว่างอดีตกับปัจจุบันได้ เปรียบเสมือนได้ดูกระจกเงาซึ่งสะท้อนให้เห็นสภาวะการณ์ต่างๆ ของบ้านเมืองในแต่ละสมัยว่ามีความเจริญ ความเสื่อม ความก้าวหน้าในด้านใด อย่างไรบ้างชุมชนบ้านบุงตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลกจึงมีการสืบทอดและอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านการจักสานไว้เพื่อเป็นการต่อยอดทางด้านการศึกษาให้แก่ เยาวชนรุ่นหลัง เดิมทีนั้นเนื่องจากการจักรสานของชาวบ้านนั้นจักรสานเพื่อให้ภายในครัวเรือน ต่อมาได้ทำขึ้นเพื่อเพิ่มรายได้วัสดุที่เคยใช้ในอดีตตั้งแต่ดั้งเดิมอย่างเช่นไม้ไผ่เริ่มหายากภายในพื้นที่ชุมชนที่อาศัยอยู่ชาวบ้านเริ่มหาวัสดุทดแทน เส้นพลาสติกเป็นเป้าหมายใหม่ที่ชาวบ้านเริ่มมองหา เส้นพลาสติกเริ่มมีบทบาทมากขึ้นในเรื่องของการนำมาสาน

ตะกร้าชาวบ้านเริ่มเห็นถึงความสวยงามจึงมีการประยุกต์ สारเป็นกระเป๋าในรูปแบบต่างๆ เส้นพลาสติกเข้ามาในชุมชน และแพร่หลายในชุมชนบ้านบุง ตั้งแต่ 2544 โดยมีนักวิชาการจาก มุกดาหารมาเป็นผู้ให้ความรู้แก่ชาวบ้าน มีการฝึกอบรม และสอนงานแก่ชาวบ้านจนชาวบ้านสามารถสานได้พอสมควรในระดับหนึ่ง หลังจากชาวบ้านเกิดความชำนาญแล้วจึงมีการสอนงานมารุ่นต่อรุ่นทำให้ชุมชนบ้านบุงส่วนใหญ่จักสานด้วยเส้นพลาสติกมากขึ้น จากเริ่มต้นด้วยการทำใช้เอง สูการจำหน่ายได้ เป็นตัวเพิ่มรายได้ให้กับชาวบ้านภายในชุมชน การจักสานจากเส้นพลาสติกของชุมชนบ้านบุง มีหลากหลายด้วยกัน ตั้งแต่ตะกร้า ตะกร้าหิ้ว ถึงขนาดต่างๆมาจนถึง กระเป๋าที่เป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมมาก แต่ก็ยังเกิดปัญหาในตัวของผลิตภัณฑ์สานจากเส้นพลาสติกอยู่บ้าง คือ ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเส้นพลาสติกสานนั้นยังไม่มีรูปแบบที่แตกต่างจากท้องตลาดมากนัก ชาวคาวน่าสนใจในบางตัวของผลิตภัณฑ์กระเป๋า ลวดลายยังมีรูปแบบซ้ำๆกันอยู่ ยังไม่สื่อถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน หรือความเป็นอำเภอพรหมพิรามเท่าที่ควร

ชุมชนบ้านบุงมีลักษณะดังนี้ เดิมชื่อบ้านห้วยเนื่องจากภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม มีห้วยชื่อว่าห้วยไก่อ ต่อมาจึงมีการเปลี่ยนชื่อเป็นบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ จังหวัดพิษณุโลก ตั้งอยู่ที่ทิศตะวันตกของตำบลศรีภิรมย์ ทิศเหนือติดต่อกับ บ้านบึงปลาเนา ทิศใต้ติดกับบ้านท่าทอง ทิศตะวันออกติดกับบ้านคลองห้วยชัน พื้นที่มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การเพาะปลูก ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม และมีความถนัดทางด้านฝีมือ หลังจากว่างจากการทำนาทำสวนก็จะมีอาชีพรองคืองานฝีมือประเภทจักสานเดิมใช้ไม้ไผ่ ต่อมาจึงใช้เส้นพลาสติกเนื่องจากสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้น

ที่มาของเส้นเส้นพลาสติกสู่ชุมชนบ้านบุงเส้นพลาสติกเข้ามาในชุมชน และแพร่หลายในชุมชนบ้านบุง ตั้งแต่ 2544 โดยมีนักวิชาการจากมุกดาหารมาเป็นผู้ให้ความรู้แก่ชาวบ้าน มีการฝึกอบรม และสอนงานแก่ชาวบ้านจำนวน 15 คนโดยประมาณ จนชาวบ้านสามารถสานได้พอสมควรในระดับหนึ่ง หลังจากชาวบ้านเกิดความชำนาญแล้วจึงมีการสอนงานมารุ่นต่อรุ่นทำให้ชุมชนบ้านบุงส่วนใหญ่จักสานด้วยเส้นพลาสติกมากขึ้น จากเริ่มต้นด้วยการทำใช้เอง สูการจำหน่ายได้ เป็นตัวเพิ่มรายได้ให้กับชาวบ้านภายในชุมชนหลังจากนั้นก็มีการส่งจำหน่ายข้ามจังหวัดและส่งเข้าประกวดในโครงการต่างๆ เช่นโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

1.2 แผนที่เดินทาง

ภาพที่ 2.1 แผนที่กลุ่มจักสานเส้นพลาสติกสาน อยู่ห่างจากสถานีรถไฟบ้านม่วงประมาณ 1,000 เมตร / 1 กิโลเมตร บ้านเลขที่ 9 หมู่ 6 ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

1.3 วัฒนธรรมที่สำคัญ

1.3.1 ประเพณียกธง (วันสงกรานต์)

มีการเล่าต่อกันมาจากบรรพบุรุษว่าพอถึงวันสงกรานต์วันสุดท้าย ของทุกปี ธงเหล่านี้ เป็นขบวนธงที่ร่วมขบวนแห่ศรีษะของท้าวกบิลพรหม ตามตำนานของ กำเนิดวันสงกรานต์ เป็นการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับไปแล้วเป็นการแสดงว่าต่อไปนี้จะเสร็จสิ้นการเล่นสงกรานต์แล้ว และยังเชื่ออีกว่า ถือว่าเป็นวันสงกรานต์ลง บรรดาเทวดาและนางฟ้าชั้นสวรรค์ แต่หมอแดนบางคนก็เล่าว่า ประเพณียกธงเป็นการยกธงเพื่อฉลอง ความสำเร็จของกลุ่มหรือของชุมชน สมัยก่อนตอนที่ชาวลาวซี –ลาวครั้งอพยพมาจากเวียงจันทน์และมาพบกับพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์มากจึงปักหลักตั้งฐานทำมาหากิน และก็มีมีการยกธงเพื่อเอาฤกษ์เอาชัย และเพื่อเป็นการแสดงถึงความสำเร็จของกลุ่มชนที่ย้ายเข้ามาอยู่ในที่อุดมสมบูรณ์ จึง กำหนดให้วันสงกรานต์วันสุดท้ายของทุกปีเป็นวันยกธง ก่อนจะมาทำการยกธงชาวบ้านจะหาตัดไม้ไผ่ลำตรงๆ ยาวๆ เพื่อนำมาทำคัน

รง ส่วนผู้หญิงก็จะเตรียมทำผ้าธงประดับด้วยสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสวยงาม เพื่อจะนำไปติดที่คันทรง เมื่อถึงวันสุดท้ายของสงกรานต์ชาวบ้านก็นำคันทรงมารวมกันที่วัดและเมื่อได้เวลาก็จะทำพิธีแห่ธง รอบวัด คนละ 3 รอบ จากนั้นก็นำคันทรงมาปักกลางหลุม ที่เตรียมไว้ จากนั้น จะมีการร้องรำกันรอบคันทรงของตัวเองอย่างสนุกสนาน คันทรงจะถูกตั้งไว้ 3 วัน 3 คืน ช่วงกลางวันจะมีการแข่งกีฬา และการละเล่นต่าง ๆ ของผู้สูงอายุและรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นมาเพื่อเป็นการให้เกียรติและแสดงความเคารพนับถือผู้สูงอายุ (เทศ กาพย์ภักดี,2548)

ภาพที่ 2.2 ประเพณียกธง (วันสงกรานต์)

1.3.2 การรำม้งคละ

การรำม้งคละ คือการเล่นดนตรีพื้นบ้านชนิดหนึ่งของอำเภอพรหมพิรามและใกล้เคียงซึ่งมีมานานแล้ว ประกอบด้วยกลองม้งคละ เป็นกลองหน้าเดี่ยวขนาดเล็ก 1 ใบ ใช้ตีด้วยไม้ 2 อัน กลองหลอน เป็นกลองสองหน้าใช้ตีด้วยไม้ 2 อัน มีจำนวน 2 – 3 ใบ มีเส้า 1 เส้า ช้อง 2 ใบ และฉาบ 1 คู่ การเล่นม้งคละมีเฉพาะทำนองไม่มีการร้อง ปัจจุบันมีการเล่นม้งคละและรวมตัวกันตั้งเป็นวง วงม้งคละที่มีฝีมือเด่นๆ ได้แก่ วงม้งคละบ้านกรับพวงเหนือ หมู่ที่ 6 ตำบลพรหมพิรามวงม้งคละบ้านกรับพวงกลาง หมู่ที่ 5 ตำบลพรหมพิราม วงม้งคละบ้านช่อง หมู่ที่ 3 ตำบลศรีภิรมย์ วงม้งคละบ้านมะตูม หมู่ที่ 1 ตำบลมะตูม และปัจจุบันได้มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาการรำม้งคละโดยการให้ผู้ที่มีความรู้ทางการรำม้งคละไปสอนเด็กนักเรียนในโรงเรียนในเขตพื้นที่อำเภอ พรหมพิรามเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นสืบต่อไป

มังคละ เป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบในงานพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนาหรืองานมงคลต่างๆ สันนิษฐานได้ว่าเกิดขึ้นในสมัยสุโขทัยซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากเกาะศรีลังกา ในสมัยพระธรรมราชา ที่ ๑ (พญาลิไท)จากการสืบค้นจากหนังสือประวัติศาสตร์ไทยยุคก่อนประวัติศาสตร์ถึงสิ้นอาณาจักรสุโขทัย ประชุมศิลาจารึกสยามภาค จารึกสุโขทัยและจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความรู้ด้านมังคละทำให้เชื่อว่า มังคละนั้นเริ่มมาจากการบรรเลงดนตรีก่อนการรำ วงดนตรีมังคละประกอบด้วย ปี่จิ้ง (ปี่ชวา) ๑ เลา กลองสองหน้า ๒ ลูก กลองมังคละ ๓ ลูก ฉาบ ๓ คู่ โหม่ง ๓ ใบ รำมังคละเกิดขึ้นในสมัย พ.ศ. ๒๔๗๖ ยุคของแม่ครูโล่ สุขภุมรินทร์ แม่ครูดม เกตุทอง หัวหน้าคณะละครศรีไทยรุ่งเรือง และแม่ครูเม้า หัวหน้าคณะละครชาติรี ซึ่งได้เรียบเรียงท่ารำจากชาวบ้าน โดยการแสดงจากชาวบ้านจะมุ่งเน้นความสนุกสนาน ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์นายสำเนา จันทรจรรยา ซึ่งเป็นหลานของกลุ่มแม่ครู นายจวน ไกรบุตร นายดำรง ศรีม่วง นายสำเนียง อ่ำทอง นายเอกลักษณ์ วรรณะโรจน์ ต่อมานายสำเนา จันทรจรรยาได้มีแนวคิดในการปรับเปลี่ยนชื่อเรียกท่ารำ ได้รวบรวมท่ารำและประดิษฐ์ท่ารำขึ้นใหม่ เกิดรูปแบบการแปรแถว รวมถึงลักษณะการแต่งกายที่มีความสวยงามอีกชั้นหนึ่ง วงดนตรีมังคละจึงมีการปรับปรุงลดจำนวนเครื่องดนตรีลงเพื่อให้เหมาะสมกับยุคสมัยคือ กลองมังคละจำนวน ๑ ลูก กลองสองหน้า จำนวน ๒ ลูก โหม่ง จำนวน ๓ ลูก ฉาบ จำนวน ๒ คู่ (ฉาบใหญ่ ๑ คู่ ฉาบเล็กหรือฉาบกรอ ๑ คู่) ปี่จิ้ง (ปี่ชวา) จำนวน ๑ เลา

ภาพที่ 2.3 การรำมังคละ

1.3.3 วันของดีเมืองพรหม

วันของดีเมืองพรหม งานประจำปีในระหว่างวันที่ 12 - 16 มีนาคม รวม 5 วัน 5 คืน ที่บริเวณสนามหน้าที่ว่าการอำเภอพรหมพิราม สำหรับกิจกรรมภายในงานประกอบด้วย กิจกรรมเชิดชูคนดีศรีเมืองพรหม มินิไลท์แอนด์ซาวด์ เจลิมพระเกียรติสถาบันพระมหากษัตริย์ 3 ยุค ประภาคาริตาเมืองพรหม ประภาคาร้องเพลง ประภาคารั้วหลาม มหกรรมสินค้าราคาถูก พันธุ์ไม้ผล ไม้ดอกไม้ประดับ เฟอร์นิเจอร์ การแข่งขันกีฬา ร่วมลุ้นโชคและช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส โดยการลี้ยง ไถกาชาด เทศกาลอาหาร การออกร้านขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มหรสพ มหกรรมคอนเสิร์ต ลิเก รำวงย้อนยุค สวนสนุกชุดใหญ่ การแข่งขันชกมวยของชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้าน วันที่ 12- 15 มีนาคม มินิไลท์แอนด์ซาวด์ วงดนตรีลูกทุ่ง และ 16 มีนาคม ประภาคาริตาเมืองพรหม

ภาพที่ 2.4 วันของดีเมืองพรหม ที่ว่าการอำเภอพรหมพิราม ประมาณเดือนมีนาคม ปี 2553

1.3.4 ประเพณีส่นเรือ

คือ พิธีเซ่นไหว้ผีเรือน หรือผีบรรพบุรุษที่ได้อันเชิญมาไว้บนเรือนซึ่งเป็นการแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษผู้ล่วงลับไป ผีเรือนก็จะปกป้องคุ้มครองรักษาตนและครอบครัวให้มีความสุขเจริญก้าวหน้า ทำมาค้าขึ้น พิธีนี้นิยมทำกันเป็นประจำทุกปี

ภาพที่ 2.5 ประเพณีส่นเรือ

2. ผลิตภัณฑ์ชุมชน

2.1 ประวัติความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ (สาเหตุ)

ชุมชนบ้านป่งตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลกมีการสืบทอดและอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านการจักสานไว้เพื่อเป็นการต่อยอดทางด้านการศึกษาให้แก่เยาวชนรุ่นหลัง เดิมทีนั้นเนื่องจากการจักสานของชาวบ้านนั้นจักสานเพื่อใช้ภายในครัวเรือน ต่อมาได้ทำขึ้นเพื่อเพิ่มรายได้วัสดุที่เคยใช้ในอดีตตั้งแต่ดั้งเดิมอย่างเช่นไม้ไผ่เริ่มหายากภายในพื้นที่ชุมชนที่อาศัยอยู่ชาวบ้านเริ่มหาวัสดุทดแทน

2.2 กระบวนการผลิตกระเป๋าสาน

เพื่อให้ผลงานผลิตที่ออกแบบมานั้นมีความสวยงามแข็งแรงคงทนและมีคุณภาพที่ดีจึงต้องผ่านกระบวนการผลิตดังนี้

2.2.1 วัสดุอุปกรณ์

วัสดุที่ใช้ในการทำผลิตจากเส้นพลาสติก

- เส้นพลาสติก
- กรรไกร
- ลวด
- คีมตัดลวด

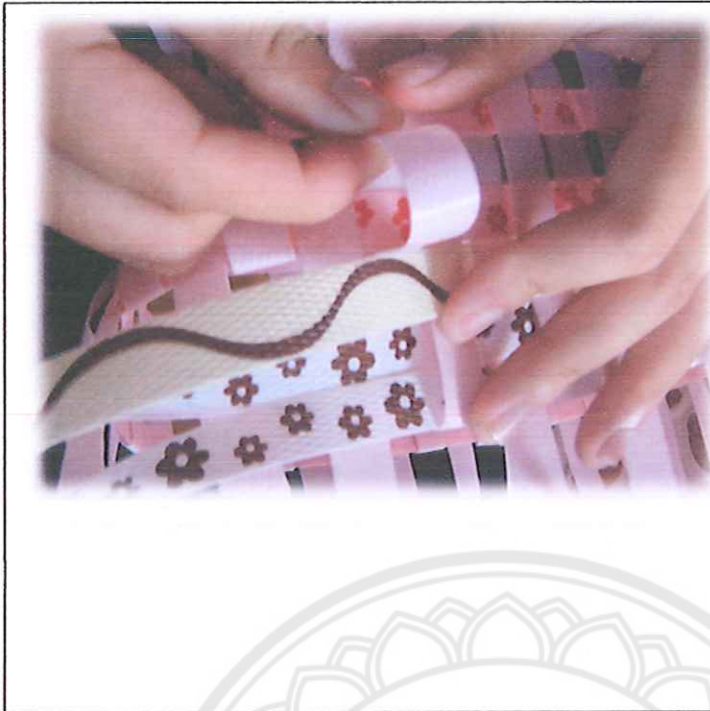
- สายขางทาหุ
- กระจุกติดกระเป๋
- ตะโก่สำหรับเจาะ

2.2.2 ขั้นตอนสานเส้นพลาสติกเบื้องต้น

ตารางที่ 2.1 แสดงการสานเบื้องต้น

ลักษณะของการสาน	คำอธิบาย
	<p>1. ตัดเส้นพลาสติกยาวกว่า กระเป๋แบบ 20-30 ซม. จำนวน ความกว้าง 11 เส้น จำนวนความ ยาว 23 เส้น</p>
	<p>2. นำเส้นพลาสติกที่ตัดไว้โดยนำ 11 เส้นมาเรียงไว้ (ความกว้าง ของกระเป๋)</p>

	<p>3. นำเส้นพลาสติกที่เหลือ 23 เส้น นำมาสานที่ละเส้น</p>
	<p>4. เมื่อนำมาสานครบทั้ง 23 เส้น แล้ว หลังจากนั้นจัดเส้นพลาสติกให้แน่น ไม่ให้มีช่องว่าง</p>
	<p>5. เมื่อจัดเส้นพลาสติกแล้ว ให้นำเส้นพลาสติกทุกด้านมาขัดกับลาย โดยขัดเว้นเส้น</p>

6. ขึ้นลายข้างกระเป๋า โดยการ
สานจะใช้ 3 เส้นในการสาน 1
รอบ

6.1 ดึงเส้นพลาสติกที่ขัด
ไว้มาสานกับ 3 เส้นที่ขึ้นลาย

6.2 สานสลับเส้น

6.3 เมื่อขัดเส้นที่ขัดไว้

กับลายแล้ว ให้สานเส้นถัดไป
เหมือนเดิม

6.4 แล้วพับลงมาขัดกับ
ลาย

2.2.3 รูปแบบของผลิตภัณฑ์

1. ตะกร้า
2. กระเป๋า
3. โคมบายปลา ก่อด้วยไม้ นก
4. กล่องทิชชู
5. ถังขยะ
6. กล่องใส่เอกสาร
7. ตะกร้าใส่เสื้อผ้า

2.3 การตลาด

2.3.1 การจัดจำหน่าย

จำหน่ายทั้งปลีกและส่ง ราคาต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะของกระเป๋า ความยากง่าย และ ขนาดของ
กระเป๋า สถานที่จัดจำหน่าย ชุมชนบ้านบุ่ง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

2.3.2 ราคาต่อผลิตภัณฑ์

- กว้าง 10cm .ยาว36 cm. สูง 32 cm. ราคา 60 บาท
- กว้าง 30 cm. ยาว 30 cm. สูง 39 cm. ราคา 140 บาท
- กว้าง 19cm. ยาว 22 cm. สูง 13 cm. ราคา 100 บาท
- กว้าง 19 cm. ยาว 39 cm. สูง 26 cm. ราคา 60 บาท

- กว้าง 18 cm. ยาว 22 cm. สูง 14 cm. ราคา 75 บาท
- กว้าง 18 cm. ยาว 27 cm. สูง 20 cm. ราคา 60 บาท
- กว้าง 21 cm. ยาว 34 cm. สูง 27 cm. ราคา 75 บาท
- กว้าง 24.5 cm. ยาว 34 cm. สูง 10.5cm. ราคา 130 บาท

กลุ่มเป้าหมาย

• รายได้ 3,000 บาท ต่อเดือนขึ้นไป

2.4 เอกสารและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

2.4.1 ความเป็นมาของเครื่องจักสาน

การทำเครื่องจักสานในประเทศไทย มีการทำสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์นักโบราณคดีได้พบหลักฐานสำคัญเกี่ยวกับการทำเครื่องจักสานในยุคหินใหม่ที่บริเวณถ้ำแห่งหนึ่งในเขตอำเภอศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี ซึ่งทำด้วยไม้ไผ่เป็นลายขัดสองเส้นประมาณว่ามีอายุราว 4,000 ปีมาแล้ว

การทำเครื่องจักสานยุคแรก ๆ มนุษย์จะนำวัสดุดิบจากธรรมชาติเท่าที่จะหาได้ใกล้ตัวมาทำให้เกิดประโยชน์ เช่น การนำใบไม้ กิ่งไม้ ต้นไม้ประเภทเถาเข้ามาสานมาขัดเป็นรูปทรงง่าย ๆ เพื่อให้เป็นภาชนะหรือมาสานขัดกันเป็นแผ่นเพื่อใช้สำหรับปูรองนั่ง รองนอน ก่อนที่จะพัฒนามาเป็นเครื่องจักสานที่มีความประณีตในยุคต่อๆ มา เครื่องจักสานเป็นงานศิลปหัตถกรรมที่มนุษย์คิดวิธีการต่างๆ ขึ้นเพื่อใช้สร้างเครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการสอดขัดและสานกันของวัสดุที่เป็นเส้นเป็นริ้ว โดยสร้างรูปทรงของสิ่งที่ประดิษฐ์ขึ้นนั้นตามความประสงค์ในการใช้สอยตามสภาพภูมิศาสตร์ ประสานกับขนบธรรมเนียมประเพณีความเชื่อศาสนาและวัสดุในท้องถิ่นนั้นๆ การเรียกเครื่องจักสานว่า "จักสาน" นั้น เป็นคำที่เรียกขึ้นตามวิธีการที่ทำให้เกิดเครื่องจักสาน เพราะเครื่องจักสานต่างๆ จะสำเร็จเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ได้นั้นต้องผ่านกระบวนการ ดังนี้

1. การจัก คือการนำวัสดุมาทำให้เป็นเส้น เป็นแฉก หรือเป็นริ้วเพื่อความสะดวกในการสานลักษณะของการจักโดยทั่วไปนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของวัสดุแต่ละชนิดซึ่งจะมีวิธีการเฉพาะที่แตกต่างกันไป หรือบางครั้งการจักไม้ไผ่หรือหวายมักจะเรียกว่า "ตอก" ซึ่งการจักถือได้ว่าเป็นขั้นตอนของการเตรียมวัสดุในการทำเครื่องจักสานขั้นแรก

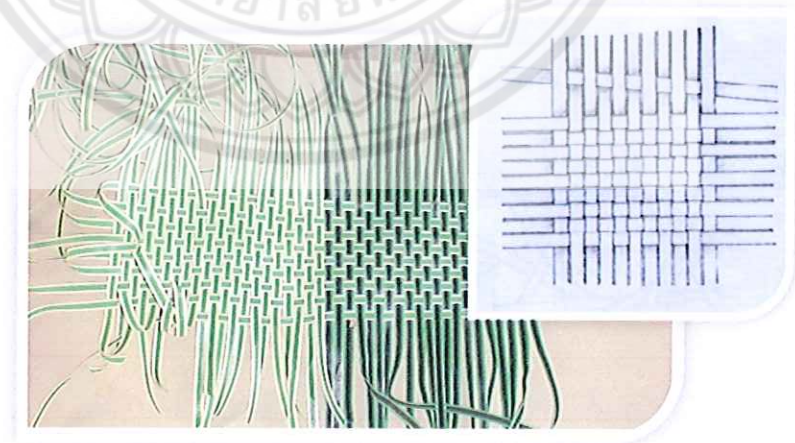

ภาพที่ 2.6 ภาพแสดงการจักแบ่งเป็นริ้ว

2. การสาน เป็นกระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่นำวัสดุธรรมชาติ มาทำประโยชน์โดยใช้ความคิดและฝีมือมนุษย์เป็นหลัก การสานลวดลายจะสานลายใดนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการใช้สอย ซึ่งมีด้วยกัน 3 วิธี คือ

การสานด้วยวิธีสอดขัด

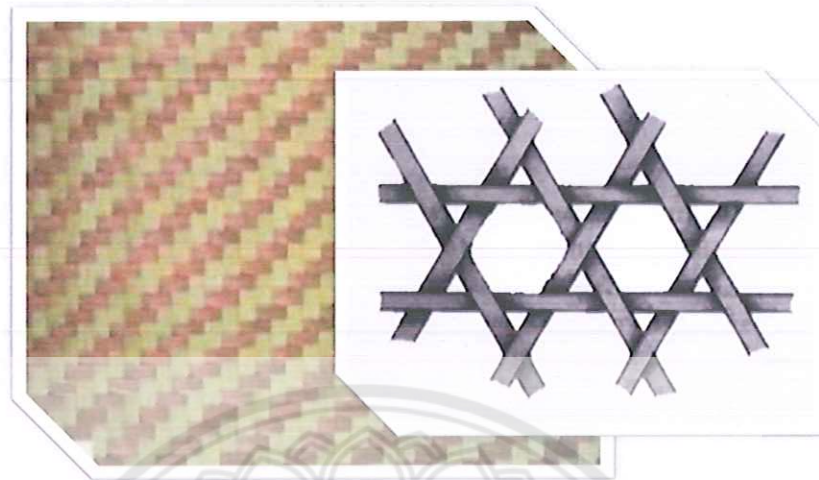
ลายขัดเป็นลายพื้นฐานของเครื่องจักสานก่อนที่จะพัฒนา เป็นลายอื่นๆ

ภาพที่ 2.7 ภาพแสดงการสานด้วยวิธีสอดขัด

การสานด้วยวิธีการสอดขัดด้วยเส้นทแยง

ลายทแยง มักใช้สานภาชนะที่ต้องการให้โปร่งอากาศผ่านได้ เช่น เกรง ชะลอม

ภาพที่ 2.8 ภาพแสดงการสานด้วยวิธีการสอดขัดด้วยเส้นทแยง

การสานด้วยวิธีขัดเป็นวง

ลายขัด ลายสานแบบขัดส่วนมากจะใช้สานภาชนะโดยสร้างรูปทรงขึ้นด้วยการขัดของวัสดุซ้อนเป็นชั้น ๆ แล้วใช้ตัวกลางเชื่อมถักเข้าด้วยการเย็บ ถัก หรือมัด ลายสานแบบขัด มักใช้วัสดุจำพวกหวาย ปอ และวัสดุอื่น ๆ

ภาพที่ 2.9 ภาพแสดงการสานด้วยวิธีขัดเป็นวง

3. การถัก เป็นกระบวนการประกอบที่ช่วยให้การทำเครื่องจักสานสมบูรณ์ การถักเครื่องจักสาน เช่น การถักขอบของภาชนะจักสานไม้ไผ่ การถักหูภาชนะ เป็นต้น การถักส่วนมากจะเป็นการเสริมความแข็งแรงของโครงสร้างภายนอก เช่น ขอบ ขา ปาก ก้น ของเครื่องจักสาน และเป็นการเพิ่มความสวยงามไปด้วย

ภาพที่ 2.10 ภาพแสดงตัวอย่างการใช้การถักเข้ามาผสมผสาน

2.4.2 คุณสมบัติทางอารมณ์ของสี

สีมีคุณสมบัติเฉพาะตัวในการแสดงมิติ ที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่อากาศ (space) สีจะให้ความรู้สึกเสมือนเดินออกมาข้างหน้า หรือถอยไปด้านหลังได้ เพราะปฏิกิริยาทางกล้ามเนื้อในดวงตา เวลามองสีต่างๆกัน ซึ่งมีความแตกต่างที่ความแรงของสี

สีในวงจรสีแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

1. กลุ่มสีโทนร้อน ได้แก่ เป็นสีที่ให้ความรู้สึกรุนแรง ร้อน ตื่นเต้นสีส้ม

สีส้มเป็นสีแห่งความสร้างสรรค์ อบอุ่น สดใส มีสติปัญญา ความทะเยอทะยานที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังและในขณะเดียวกันก็มีความระมัดระวังไปในตัว พลังของสีส้มช่วยคลายอาการหอบหืดและโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ ช่วยรักษาความผิดปกติของม้าม ตับอ่อน ลำไส้ ทั้งยังช่วยในการดูดซึมอาหารของกระเพาะและลำไส้ได้เป็นอย่างดี

สีแดงเป็นสีที่กระตุ้นระบบประสาทของเราได้รุนแรงที่สุด ให้ความรู้สึกเร้าใจ ตื่นเต้น ทำลาย ตื่นตัว พลังของสีแดงกระตุ้นพลังชีวิตให้มีความเข้มแข็ง กระตือรือร้นและมีชีวิตชีวา ในแง่ของการรักษา สีแดงมีอิทธิพลต่อการสร้างเม็ดเลือดแดง เพิ่มอุณหภูมิในร่างกาย เพิ่มพลังในระบบการไหลเวียนของเลือดและรักษาอาการหวัด

เมื่อใดก็ตามที่คุณรู้สึกท้อแท้หมดกำลังใจควรค้นหาสีแดงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเร็ว เพราะพลังแห่งความมั่นใจ กล้าแสดงออกและความรักที่มีอยู่ในสีแดงนั้นจะสามารถสร้างความรู้สึกเชื่อมั่นในตัวเองได้เป็นอย่างดี

2. กลุ่มสีโทนเย็น ได้แก่

สีเขียวเป็นสีที่เด่นที่สุดบนโลก ให้ความรู้สึกร่มเย็น สบายตา ผ่อนคลาย ปลอดภัย ทำให้เกิดความหวังและความสมดุล พลังของสีเขียวสามารถทำให้ประสาทตาผ่อนคลายและความดันโลหิตของเราลดลงได้ ทั้งยังช่วยผ่อนคลายระบบประสาท ป้องกันการจับตัวของก้อนเลือด ต่อต้านเชื้อโรค รักษาอาการของคนเป็นโรคหัวใจ ความดันโลหิตสูง เยื่อบุอักเสบ

สีน้ำเงินเป็นสีที่สร้างความสุขุม เยือกเย็น หนักแน่นและละเอียดรอบคอบ พลังของสีน้ำเงินทำให้ระบบหายใจเกิดความสมดุลและแข็งแรงขึ้น ใช้ในการรักษาโรคความดันโลหิตสูงและคลายความเหงา อีกทั้งเป็นสีที่ใช้ในการสร้างแรงบันดาลใจและการแสดงออกทางศิลปะได้ดี

สีฟ้าเป็นสีที่ให้ความรู้สึกสงบเยือกเย็น เป็นอิสระ ปลอดภัย สบาย ปลอดภัย ใจเย็นและระงับความกระวนกระวายในใจได้ดี พลังของสีฟ้ามีคุณสมบัติในการรักษาอาการของโรคปอด ลดอัตราการเผาผลาญพลังงาน รักษาอาการเจ็บคอและทำให้ชีพจรของเราเต้นเป็นปกติ

สีม่วงเป็นสีแห่งผู้รู้ ช่วยให้เกิดความรู้สึกผ่อนคลาย กระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจและสร้างความสงบในจิตใจได้เป็นอย่างดี พลังของสีม่วงช่วยปรับสมดุลในร่างกายของเราในกลับมาเป็นปกติ ใช้บำบัดโรคไต กระเพาะปัสสาวะอักเสบ โรคผิวหนังบางชนิด อีกทั้งยังช่วยในการบำบัดโรคไขข้อได้อีกด้วย

จากการวิจัยพบว่าพลังของสีม่วงยังช่วยให้สมองของเราสงบและสามารถสร้างแรงบันดาลใจในด้านต่างๆ ทั้งยังก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ในตัวเราในคราวเดียวกัน เมื่อคุณต้องขบคิดปัญหาที่ยังไม่สามารถหาทางออกได้การนำสีม่วงเข้ามาประยุกต์ใช้จะทำให้คุณสามารถตัดสินใจเรื่องต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

เนื่องจากสีมีความเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึก สำหรับผู้ที่ต้องการจะปลูกเร้าการตอบสนองทางอารมณ์จากผู้ดู การใช้สีเป็นสิ่งที่ได้ผลที่สุด ก่อนที่จะอ่านความหมายหรือบ่งชีรูปแบบต่างๆ สีได้ช่วยสร้างบรรยากาศ

พลังสีสามารถช่วยในการบำบัดโรคได้ นักจิตวิทยาเชื่อว่าสีมีความสัมพันธ์กับร่างกายจิตใจ อารมณ์ของเราทุกคน สีบอกความเป็นตัวตน สีโทนร้อนเช่นสีแดง สีส้ม สีเหลือง สีม่วง ให้ความรู้สึกที่ต่างจากสีโทนเย็นเช่นสีขาว สีเขียว สีฟ้า สีชมพู เป็นต้น สีโทนร้อนหรือสีโทนเย็นจะไปกระตุ้นต่อมไพเนียล ซึ่งจะส่งผลถึงฮอร์โมน ความรู้สึก จิตใจ อารมณ์ของแต่ละบุคคล

สีแดง เป็นสีแห่งอำนาจแสดงถึงการมีพลังและความทะเยอทะยานจึงช่วยพิชิตความคิดเห็นในทางลบหรือการมองโลกในแง่ร้ายอย่างไรก็ตามสีแดงนี้อยู่ในกลุ่มของโทสะและการจุนเจียวด้วยหากเรานำสีแดงเข้าสู่กระบวนการรักษามากเกินไปจะทำให้ผู้ถูกบำบัดรู้สึกอึดอัด ไม่สบายตัว หุนหันพลันแล่นและขาดความอดทนเพราะสีแดงเป็นสีที่กระตุ้นระบบประสาทได้รุนแรงที่สุดให้ความรู้สึกเร้าใจ ตื่นเต้น ทำทนาย ผักและผลไม้สีแดงเป็นแหล่งวิตามินB12 ทองแดง เหล็ก ซึ่งช่วยบำรุงระบบประสาทพลังของสีแดงช่วยกระตุ้นพลังชีวิตให้เข้มแข็ง มีความกระตือรือร้น ทำให้มีชีวิตชีวาขึ้น ในแง่ของการรักษาสีแดงช่วยสร้างเม็ดเลือดแดง เพิ่มอุณหภูมิในร่างกายระบบการไหลเวียนของเลือดดีขึ้น รักษาอาการหวัด ผักผลไม้ที่มีสีแดง เช่น มะเขือเทศ แดงโมเนื่องจากมีสารไลโคปีน(Lycopene)เป็นตัวทำให้เกิดสีแดงนอกจากนี้ยังมีสารเบต้าไซซีน(Beta-cycin)ที่ทำให้เกิดสีแดงในผลทับทิม บีทรูท และแคนเบอร์รี่ สารทั้งสองตัวนี้จัดเป็นสารต้านอนุมูลอิสระ (Antioxidant) ช่วยในการป้องกันมะเร็งโดยเฉพาะไลโคปีนจะมีฤทธิ์ต้านมะเร็งได้มากกว่าเบต้าแคโรทีนถึง ๒ เท่าเลยที่เดียวนอกจากนี้ยังพบสารเหล่านี้ในผลไม้เช่น แอปเปิ้ลแดง องุ่นแดง หอมแดง พริกชี้ฟ้าแดง ถั่วแดงและเชอร์รี่อีกด้วย

สีชมพูเป็นสีที่มีลักษณะปลอบประโลมให้จิตใจและความรู้สึกต่างๆสงบลงในขณะเดียวกันก็ให้ความรู้สึกของการมีน้ำใจดี จิตใจกว้างขวาง อบอุนและทะนุถนอมซึ่งตรงกันข้ามกับสีแดงถ้าหากมีสีชมพูอยู่รายรอบจะทำให้รู้สึกถึงการปกป้อง ความรักจึงมักจะนำสีนี้มาบำบัดหรือบรรเทาคนที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวมีอารมณ์ท้อแท้ คนที่มีความรู้สึกที่ไวเกินไป เปรอะบางหรือไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์ผักผลไม้ที่มีสีชมพู เช่น ชมพู

สีส้ม เป็นสีแห่งความเบิกบานและความรื่นเริงเป็นความรู้สึกที่อิสระและได้รับการปลดปล่อย ละวางจากความสงสัยหรือสมเพชตนเอง ลดการเห็นแก่ตัวและยินดีที่จะให้หรือแบ่งปัน เป็นความรู้สึกที่เกิดจากก้นบึ้งของจิตใจที่ต้องการปรับปรุงชีวิตให้สดใส สีส้มเป็นสีแห่งความสร้างสรรค์ อบอุนสดใสมีสติปัญญาเต็มเปี่ยมไปด้วยการทะเยอทะยาน มีพลัง แต่ก็มีการระมัดระวังตน สีส้มเป็นสีที่นำมาบำบัดอาการทางกล้ามเนื้อ ประสาทหรืออาการปวดกดประสาท หรือช่วยในการยกระดับจิตใจของคน ลูกท้อซึ่งเป็นผลไม้ที่มีสีส้มเป็นสีเด่นที่บำบัดอาการของระบบประสาทอ่อนแรง ผลไม้และผักที่มีสีส้มอุดมไปด้วยวิตามินB ช่วยในการสร้างเม็ดเลือด เผาผลาญแป้งและน้ำตาล บำรุงระบบประสาทช่วยคลายอาการหอบหืดและโรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจช่วยให้มีงานเป็นปกติรวมทั้งดับอ่อน ลำไส้ทั้งยังช่วยในการดูดซึมของอาหารในกระเพาะและลำไส้ทำงานเป็นอย่างดี ในทางจิตวิทยาพลังของสีส้มมีคุณสมบัติในการบรรเทาอาการซึมเศร้า หากต้องการเรียกพลังความกระตือรือร้นกลับคืนมาสีส้มเป็นสีที่ช่วยได้ ผักผลไม้สีส้มจะมีสารแคโรทีนอยด์และไบโอฟลาโวนอยด์ซึ่งเป็นตัวช่วยบำรุงหัวใจ บำรุงสายตาและเพิ่มภูมิคุ้มกันให้แก่ร่างกายซึ่งมี

สารแคโรทีนที่มีประสิทธิภาพสูงในการต้านอนุมูลอิสระที่เป็นตัวการเกิดมะเร็งผักผลไม้ที่มีสารพวกนี้ได้แก่ แครอท มะละกอ ส้ม แดงโม เหลืองแดงไทย และฟักทอง

ซีเซียว เป็นสีที่มีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับธรรมชาติช่วยให้เรามีอารมณ์ร่วมกับสิ่งอื่นๆตลอดจนธรรมชาติต่างๆ รอบตัวเราได้ง่าย ซีเซียวจะช่วยสร้างสรรคบรรยายากาศของความสบาย ผ่อนคลายสงบ ก่อให้เกิดความรู้สึกสันโดษ ว่าเปล่า สมดุลและละวาง แต่ถ้าเป็นซีเซียวเข้ม มีความหมายของการหลุดพ้น ความพอดีและถ่อมตน เป็นสีที่ปฏิเสธต่อความรักและความสนุกสนาน ในขณะที่ซีเซียวมะกอกจะมีผลต่อร่างกายและความรู้สึก จนอาจทำให้ร่างกายป่วยได้ สีเหลือง-ซีเซียว จัดอยู่ในกลุ่มของความอิจฉา อารมณ์ความริษยา ชื่นช้อยหมองใจ คับแค้มใจ ตลอดจนเป็นการแสดงถึงความรู้สึกที่ปรารถนาจะครอบครอง ผักผลไม้มีซีเซียวมีแร่ธาตุที่สำคัญโดยเฉพาะวิตามินC ช่วยสมานแผลทำให้ผิวพรรณเปล่งปลั่ง เพิ่มความต้านทานโรค ซีเซียวทำให้ประสาทตา ผ่อนคลายและความดันโลหิตลดลงได้ ป้องกันการจับตัวของก้อนเลือด ป้องกันโรคหัวใจ ความดันโลหิตและช่วยต้านทานเชื้อโรครวมทั้งเยื่ออักเสบ ผักผลไม้ในกลุ่มนี้จะมีสารกลุ่มลูเทอินและอินดอล ซึ่งจะเป็นตัวช่วยให้กระดูกแข็งแรง ช่วยบำรุงสายตา เช่น บร็อกโคลี่ กระหล่ำปลีซีเซียว แอปเปิ้ลเขียว คะน้า ผักบุ้ง ผักใบเขียวทุกชนิด และอโวคาโด

สีเหลือง มักเป็นสีของความสุข ความเบิกบาน ความมีชีวิตชีวา งานเฉลิมฉลองเป็นสีของความแจ่มใส มักจะเกี่ยวข้องกับเซาว์ สถิติปัญญาช่างในและพลังของความคิดเป็นภูมิและความหยั่งรู้ เป็นความจำที่แจ่มใส ความคิดที่กระจ่างเป็นอารมณ์ของการใช้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ เป็นสีที่กระตุ้นให้เกิดการมองโลกในแง่ดี ในทางตรงกันข้ามสีเหลืองเข้มกับกลายเป็นสัญลักษณ์ของความหวาดกลัว สีเหลืองทำให้มีอารมณ์ขุ่นผัดและผลไม้ที่มีสีเหลืองมักอุดมไปด้วยวิตามินA ช่วยบำรุงสายตา ป้องกันหวัดช่วยเสริมสร้างความเจริญเติบโตให้ร่างกายพลังของสีเหลืองช่วยให้การทำงานของคุณ่าดีและล่าได้เป็นไปตามปกติ ช่วยปรับสมดุลของทางเดินอาหารทำให้ระบบย่อยอาหารและระบบขับถ่ายทำงานดีขึ้นทั้งยังสามารถใช้เยียวยาอาการท้องอืด ทดหู่ และหมดกำลังใจ ได้ผักผลไม้สีส้มจะมีสารแคโรทีนอยด์และไบโอฟลาโวนอยด์ซึ่งเป็นตัวช่วยบำรุงหัวใจ บำรุงสายตา และเพิ่มภูมิคุ้มกันให้แก่ร่างกายซึ่งมีสารแคโรทีนที่มีประสิทธิภาพสูงในการต้านอนุมูลอิสระที่เป็นตัวการเกิดมะเร็งผักผลไม้ที่มีสารพวกนี้ได้แก่ แครอท มะละกอ ส้ม แดงโม เหลือง ข้าวโพดหวานและฟักทอง

สีมรกต เป็นการผสมผสานกันระหว่างสีน้ำเงินกับซีเซียวเข้มของท้องทะเลลึก จึงมีความหมายในเชิงของความเยือกเย็น ความสงบเยียบเหมือนกับซีเซียว สีมรกตจึงเป็นสีที่เหมาะสมกับการชะล้างเอาความเหนียวล้าความตึงเครียดให้ออกจากจิตใจหรืออารมณ์ของเราสีมรกตจึงเป็นสีที่ถูยกกว่าเป็นสีที่ให้กำลังใจให้กลับมามีประกายสดชื่น และมักจะช่วยให้คนที่รู้สึกโดดเดี่ยวดีขึ้น เพิ่มพลังสื่อสารให้โดดเด่นขึ้น สร้างสรรค์มากขึ้นและรับรู้ต่อสัมผัสและความรู้สึกได้รวดเร็ว

1.6732197

กรมอสมด
๒๗ มี.ค. ๒๕๕๗

สีน้ำเงิน เป็นความหมายของการสงบเย็น สุขุมเยือกเย็น หนักแน่นและละเอียดรอบคอบสีน้ำเงินเป็นสีที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับจิตใจได้สูงกว่าสีเหลือง มีความหมายถึงกลางคืนจึงทำให้เรารู้สึกสงบได้ลึกกว่าและผ่อนคลายกว่า เราจะยิ่งเข้าสู่ความสงบและสงบได้อย่างลุ่มลึกเมื่อสัมผัสกับสีน้ำเงินที่เข้มข้นแต่ถ้าเป็นสีน้ำเงินอ่อนจะทำให้เรารู้สึกปกป้องจากภารกิจตลอดจนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ดังนั้นสีน้ำเงินจึงมักนำมาบำบัดคนที่นอนไม่หลับ เป็นสีของห้องนอน สีน้ำเงินเป็นสีที่ความคุมจิตใจภายในให้เกิดความรู้สึกกระฉ่างและสร้างสรรค์ สีน้ำเงินเข้มแต่ยังไม่ถึงขั้นสีกรมท่ามีอิทธิพลอย่างสูงต่อการกดหรือกล่อมประสาทและจิตใจเป็นสีที่เข้าถึงสัญชาตญาณและกลางสังหรณ์จิตได้สำนึกของเราได้ดี อย่างไรก็ตามสีน้ำเงินที่เข้าสู่โทนดำหรือมืดมากขึ้นยังหมายถึงความโศกเศร้าอย่างที่สุด หรืออารมณ์ที่เศร้าสุดขีดด้วย จึงควรระวังในการนำไปใช้ สีน้ำเงินช่วยช่วยให้ระบบหายใจสมดุล รักษาโรคความดันโลหิตสูง ไนแ่งจิตวิทยาสีน้ำเงินช่วยสร้างแรงบันดาลใจและการแสดงออกทางศิลปะ

สีฟ้า เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสงบเยือกเย็น เป็นอิสระ ปลอดภัยสบาย ปลอดภัย ใจเย็นและสามารถระงับความกระวนกระวายในใจได้ด้วยพลังของสีฟ้ามีคุณสมบัติในการรักษาอาการของโรคปวด ลดอัตราเผาผลาญพลังงาน รักษาอาการเจ็บคอและทำให้ชีพจรเต้นเป็นปกติ

สีม่วง เป็นสีการดูแลและปลอบโยนช่วยให้จิตใจสงบและอดทนต่อความรู้สึกที่โศกเศร้าหรือสูญเสียที่มากกระทบจิตใจและประสาท สีม่วงเฉดต่างๆ ยังช่วยสร้างสมดุลของจิตใจให้ฟื้นกลับมาจากภาวะตกต่ำหรือความเศร้าที่ครอบงำอยู่ สีครามจะเป็นสีที่มีพลังมากเป็นสีที่ไปกระตุ้นสมองให้มีความฮึกเหิม กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และสัญชาตญาณ สีครามเป็นสีที่เข้าไปครอบงำประสาทได้เป็นอย่างดี สีม่วงเป็นสีที่เข้าไปเปลี่ยนแปลงการสื่อสารระดับลึกเข้าไปแทนที่และต่อสู้กับความกลัวและความตกใจเข้าไปชำระล้างสิ่งที่ยับยั้งอยู่ในสมองซึ่งสีม่วงมักเข้าไปเชื่อมโยงกับสื่อแขนงอื่นๆ ศิลปะ ดนตรี และความลึกซึ้งเป็นสีที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกทางด้านความสวยงามปรัชญาขั้นสูง กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ แรงบันดาลใจ ก่อให้เกิดความเห็นอกเห็นใจสีม่วงยังเป็นสีที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อที่ลึกซึ้งทางจิตวิญญาณ อย่างไรก็ตามคนที่ได้รับอิทธิพลของสีดังกล่าวจะต่อต้านชีวิตและสังคมที่เต็มไปด้วยสีส้มแต่จะสนใจเรื่องจิตวิญญาณมากกว่าผักผลไม้สีม่วงเต็มไปด้วยวิตามินD ช่วยเพิ่มพลังงานและการย่อยอาหาร ช่วยปรับสมดุลในร่างกายให้ทำงานเป็นปกติ ใช้บำบัดโรคไต กระเพาะปัสสาวะอักเสบ โรคผิวหนังบางชนิดและบำบัดโรคไขข้อ สีม่วงยังช่วยให้สมองของเราสงบ สามารถสร้างแรงบันดาลใจด้านต่างๆ ผักผลไม้ในกลุ่มสีนี้จะพบสารกลุ่มแอนโทไซยานินและไฟโนลิก ที่เป็นตัวลดอัตราเสี่ยงการเกิดโรคมะเร็ง ช่วยรักษาระบบทางเดินปัสสาวะ และช่วยในเรื่องความจำ ผักผลไม้สีม่วงได้แก่ กะหล่ำม่วง องุ่นแดง บลูเบอร์รี่ มะเขือม่วง มันต่อเผือก เป็นต้น

สีมั่งคุด เป็นสีที่ช่วยให้เราไม่รู้สึกความหม่นหวัง วิตกกังวลต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือ ความรู้สึกโกรธหรือผิดหวัง สีมั่งคุดทำให้จิตใจเราเบิกบานขึ้นทั้งนี้เพราะอิทธิพลของสีที่ผสมกัน ระหว่างสีแดงกับสีม่วง ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกสงสาร เมตตา ช่วยเหลือเป็นการปลุกปลอบ ให้พื้นที่ขึ้นมาสีมั่งคุดก็เหมือนกับสีม่วงเป็นสีที่เพิ่มความรู้สึกปลอดภัยจากอันตรายและความน่ากลัว ทั้งหลายมักจะเป็นสีที่มีความหมายถึงการผ่อนคลายอย่างลึกซึ้งแต่สีมั่งคุดไม่เหมาะกับคนที่ เป็นโรคซึมเศร้าเรื้อรังผักผลไม้ในกลุ่มสีนี้จะพบสารกลุ่มแอนโทไซยานินและไฟโนลิก ที่เป็นตัวลดอัตรา เสี่ยงการเกิดโรคมะเร็ง ช่วยรักษาระบบทางเดินปัสสาวะ และช่วยในเรื่องความจำ ผักผลไม้สีม่วง ได้แก่ กะหล่ำม่วง องุ่นแดง บลูเบอร์รี่ มะเขือม่วง มันต่อเผือก ข้าวโพดม่วง เป็นต้น

สีขาว เป็นสีที่หมายถึงความบริสุทธิ์อย่างยิ่ง จัดอยู่ในกลุ่มของการปกป้อง สร้างสันติ สบาย ช่วยบรรเทาอารมณ์ตกใจหรือหวาดวิตก ส่งเสริมให้จิตใจสะอาดบริสุทธิ์ มีพลังทางความคิด และจิตใจ นอกจากนี้ยังหมายถึงความเยือกเย็นและการแยกหรือปลีกวิเวกก็ได้ ผักผลไม้ในกลุ่มนี้ จะมีสารในกลุ่มอะลิซินและธาตุซิลิเนียมซึ่งจะช่วยลดคอเลสเตอรอล ลดอัตราการเกิดโรคหัวใจ และโรคมะเร็งสารพวกนี้พบใน ดอกกระหล่ำ หอมหัวใหญ่ กระเทียม หัวไชเท้า เป็นต้น

สีดำ เป็นสีที่มีความหมายทั้งในแง่ของความสะอวดสบาย การปกป้อง และความลึกกลับ มักจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับความรู้สึกเจ็บปวด มีความหมายของหนทางอันมีลักษณะอันไกลโพ้น นอกจากนี้ยังหมายถึงพลังชีวิตที่ถดถอยหรืออ่อนล้า หมดพลังและลึกลับสีดำยังเป็นสีที่ขัดขวางการ เจริญเติบโตและการเปลี่ยนแปลง เป็นการปิดบังอำพรางจากโลกภายนอก ผักผลไม้ได้แก่ ถั่วดำ

สีเงิน เป็นสีของพระจันทร์ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลง หรือผันแปรมีลักษณะคล้ายกับ อารมณ์และบุคลิกภาพพื้นฐานของผู้หญิงที่ไวต่อความรู้สึกแต่ก็มีคุณภาพมีการประสานปรองดอง และให้ความรู้สึกที่สดใส

สีทอง เป็นสีที่จัดอยู่ในกลุ่มอิทธิพลของพระอาทิตย์เช่นเดียวกับสีเหลืองและมักจะ เกี่ยวเนื่องกับพลังและความอุดมสมบูรณ์ เป้าหมายสูงสุด ปัญญาอันสูงสุดความเข้าใจ ปกติ สีทองหมายถึงการให้ชีวิตใหม่ ให้พลังใหม่ จุดรั้งออกมาจากความกลัวความไม่แน่นอนหรือหัน กลับมาใส่ใจ สีทองที่วาวแววจะทรงพลังอย่างยิ่งในการดึงให้หลุดพ้นจากความรู้สึกที่ตกต่ำของ จิตใจ

สีน้ำตาล เป็นสีของแผ่นดิน สีน้ำตาลให้ความรู้สึกมั่นคง ลดความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัย อย่างไรก็ตามสีน้ำตาลมักเกี่ยวข้องกับ การเติมเต็มของความรู้สึก บำบัดจากความเศร้าโศก ความรู้สึกคับอกคับใจสีนี้มักจะนำไปช่วยเหลือคนที่รู้สึกหมดคุณค่าในตัวเอง ผักผลไม้ได้แก่ มะขาม หวาน มะขวิด เป็นต้น

ในการนำมาใช้เช่น การเลือกบริโภคอาหารตามสี หรือบริโภคให้ครบผักสีรุ้ง ได้รับ สารอาหารครบหมู่ หรือใช้สีในการแต่งกาย สีทาห้อง หรือของใช้ส่วนตัว

2.4.3 กระบวนการออกแบบ THE PROCESS OF DESIGN

หลังจากที่นักออกแบบได้ศึกษาข้อมูลได้แนวคิดของชนิดและประเภทของผลิตภัณฑ์แล้วนักออกแบบจึงดำเนินการออกแบบโดยมีลำดับขั้นตอนของการทำงานคือ

การพัฒนาแนวความคิดของการออกแบบ ด้วยการสร้างสรรค์ Concept ออกมาในรูปของหน้าที่การใช้งานและรูปทรง ซึ่งอาจจะ เริ่มต้นด้วยการร่างภาพอย่างหยาบ ๆ (Rough Sketch) หรือทดลองสร้างหุ่นจำลองขึ้นมาอย่างง่าย ๆ (Mode Making) เพราะลักษณะของผลิตภัณฑ์นั้นบางครั้งการเขียนแสดงให้เห็นเป็นเพียง 2 มิติ นักออกแบบอาจจะผิดพลาดในเรื่องของขนาดสัดส่วน รูปร่างและโครงสร้างที่แท้จริงไป หรือผู้ร่วมงานไม่อาจจะมองภาพออกและไม่เข้าใจใน concept ที่แสดงไว้ ดังนั้นการสร้างหุ่นจำลองประกอบหรืออธิบายแบบในรูป 3 มิติ จะทำให้ง่ายแก่การมองและช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจในแนวความคิดได้ง่ายขึ้นอีก ทั้งยังเป็นการศึกษาทดลองรูปแบบ ของโครงสร้างและรูปร่างอย่างคร่าว ๆ

2.4.4 ความหมายของการผลิต

การผลิต หมายถึง การใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตใดๆ ในทางที่จะก่อให้เกิดสินค้าหรือบริการขึ้น การผลิตตามความหมายนี้เป็นกระบวนการในการแปลงทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่จะใช้ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ปัจจัยในการผลิตในที่นี้ได้แก่ ปัจจัยประเภทแรงงาน ซึ่งหมายถึงร่างกายและแรงความคิดของมนุษย์ ที่ดิน คือ พื้นแผ่นดินและทรัพยากรต่างๆ เช่น น้ำ หิน ทราย อากาศ ป่าไม้ ฯลฯ ทุน ซึ่งเป็นส่วนที่มนุษย์สร้างเพื่อเป็นเครื่องมือในการผลิตสินค้าได้แก่เครื่องจักร อาคารสำนักงาน โรงงาน โกดัง สนามบิน ผู้ประกอบการ เป็นผู้ออกความคิดและตัดสินใจว่าจะ ผลิตอะไร จำนวนเท่าไร จะผลิตอย่างไร หรือจะเลือกที่ไหนเป็นแหล่งผลิต

2.4.5 รูปแบบผลิตภัณฑ์ข้างเคียงที่มีอยู่แล้ว

ตารางที่ 2.2 ตารางวิเคราะห์ข้อดี-ข้อเสียของผลิตภัณฑ์ข้างเคียงที่มีอยู่แล้ว

ลักษณะกระเป๋า	ข้อดี	ข้อเสีย
	<ol style="list-style-type: none"> 1. เรียบง่ายดูสบายตา 2. มีความเบาเบา ไม่ใหญ่เทอะทะ 3. เป็นลักษณะช่องเดียว ใหญ่ๆ การใช้งานไม่ซับซ้อน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดลูกเล่นหรือฟังก์ชันที่ดึงดูดสายตา 2. ไม่แข็งแรง ไม่มีการรองรับการกระแทกของผลิตภัณฑ์ภายในกระเป๋า 3. การตอบสนองในเรื่องของการบรรจุของยังไม่มากนัก
	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีสีสันที่ดูอิงธรรมชาติมากขึ้น 2. ใช้เส้นพลาสติกกรีนลายทำให้ดูสวยงามและน่าสนใจมากขึ้น 3. ลักษณะเป็นเหลี่ยม สามารถตั้ง หรือวางง่าย 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดลูกเล่นหรือฟังก์ชันที่ดึงดูดสายตา 2. ไม่มีการบุผ้าหรือฟองน้ำเพื่อป้องกันรอยขีดข่วนหรือรับแรงกระแทก 3. การตอบสนองในเรื่องของการบรรจุของยังไม่มากนัก

	<p>1. มีลักษณะการใช้สีสลับ และลวดลายที่ดูเป็นสากลมากขึ้น</p> <p>2. มีการใช้วัสดุอื่นเข้ามาผสมผสานมากขึ้น เช่น หนังเทียมและเครื่องโลหะต่างๆ</p> <p>3. มีการบุด้านในด้วยผ้า เพื่อป้องกันรอยขีดข่วน</p>	<p>1. ฟังก์ชันในการใช้งานน้อย</p> <p>2. ไม่สามารถกันความชื้นให้กับตัวผลิตภัณฑ์ภายในกระเป๋าได้</p> <p>3. ความสามารถในการรับแรงกระแทกน้อยมาก</p>
---	--	--

2.4.6 พฤติกรรมผู้บริโภค

ประเภทของผู้บริโภค

จากสภาพของตลาดผู้ที่ชื่นชอบผลิตภัณฑ์จากเส้นพลาสติกในประเทศไทย หากมองถึงกลุ่มผู้บริโภคที่มีอยู่ก่อนที่กำหนดกลุ่มเป้าหมายของกระเป๋ามีความจำเป็นที่ต้องจำแนกกลุ่มผู้บริโภคออกเป็นกลุ่มต่างๆ ให้เห็นได้อย่างชัดเจนจึงจะบอกได้ถึงพฤติกรรมและความต้องการของผู้บริโภคได้โดยปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาความแตกต่างของกลุ่มผู้บริโภคโดยหลักดังนี้คือ

- อายุ ความแตกต่างของแต่ละวัย
- ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ รายได้
- การศึกษา
- สถานภาพทางครอบครัว

ตลอดจนปัจจัยรองๆ ลงมาที่นำมาใช้ร่วมพิจารณา เช่น พื้นฐานการดำเนินชีวิต วัฒนธรรม ศาสนา ฯลฯ

จากปัจจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสามารถแบ่งผู้บริโภคออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.4.6.1 กลุ่มผู้บริโภคสินค้ารับกลาง-สูง

ลักษณะของผู้บริโภคกลุ่มนี้ มีกำลังในการซื้ออยู่ในระดับหนึ่ง และพิจารณาถึงปัจจัยในด้านอายุ การศึกษาตลอดจนสถานภาพที่ได้เป็นรูปธรรมที่เด่นชัด จะกล่าวได้ว่าผู้บริโภคในกลุ่มนี้คือ กลุ่มวัยที่ทำงานที่มีความมั่นคงในฐานะการเงิน และการทำงาน มีอายุอยู่ในช่วงประมาณ 30 ปีขึ้นไป กลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีครอบครัวแล้ว ระดับรายได้ถือว่าค่อนข้างสูงพอสมควร คนกลุ่มนี้ถือว่ามีการศึกษาสูงพอสมควร เป็น

วัยที่มีรายได้แล้วชอบที่จะซื้อของส่วนใหญ่เป็นของสะสมมากกว่าในวัยอื่นๆ โดยจะคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย

ปัจจัยด้านราคา ถือว่าต้องมีเหตุผลในการเลือกซื้อ หากราคาสูงจะต้องมีคุณภาพที่ดีประโยชน์ใช้สอยเต็มที่ คนกลุ่มนี้ก็จะพร้อมที่จะพิจารณาเลือกใช้ แต่อย่างไรก็ตาม คนกลุ่มนี้ก็คำนึงถึงความสวยงามอยู่เหมือนกันตามรสนิยมของแต่ละบุคคล

เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยในการพิจารณาแล้วสามารถสรุปในแต่ละหัวข้อได้ดังนี้

- ด้านอายุ ค่อนข้างชัดเจนว่ามีอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป ประมาณ 80-85

เปอร์เซ็นต์

- ด้านรายได้ มีรายได้ค่อนข้างสูง ซึ่งได้รูปแบบครอบครัวรายได้สามมี รวมกับภรรยาถือว่าสู พอสสมควร มีรายได้เป็นเงินเดือนต่อเดือนสูง
- ด้านการศึกษา เกือบทั้งหมดมีการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ด้านสถานภาพ ส่วนใหญ่เป็นวัยที่มีครอบครัวแล้ว 75 เปอร์เซ็นต์

2.4.6.2 กลุ่มผู้บริโภคสินค้าระดับกลาง

ลักษณะของกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้ ถือได้ว่าเป็นคนรุ่นใหม่สาวโดยตรง เป็นคนรุ่นใหม่ จะกล่าวได้ว่าเป็น "กลุ่มคนหนุ่มสาวที่มีชีวิตอยู่ในสังคมเมืองและมีความรู้สูง" โดยยังสามารถแยกกลุ่มผู้บริโภคขนาดกลางนี้ออกเป็น 2 ระดับ ได้อีกคือ

- กลุ่มวัยทำงาน ตอนต้น

ลักษณะของคนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่มีการศึกษา มีช่วงอายุตั้งแต่ 23-30 ปีเป็นช่วงทำงานช่วงแรกๆ มีรายได้ทำงานหรือกลุ่มหรือมีรายได้สูงในบางอาชีพ เช่น วิศวกรนักการตลาด เป็นต้น เป็นวัยที่ต้องการการใช้งานสูงมากกว่ากลุ่มแรกที่ชอบสะสม ใช้งานไปเรื่อยๆ

จากปัจจัยที่กล่าวมาทั้งหมดผู้บริโภคกลุ่มนี้ต้องการก็อาจไม่มีความจำเป็นต้องมี อายุการใช้งานยาวนานมากนัก ด้านราคาก็ไม่ควรสูงมากเกินไปนักเมื่อเทียบกับคุณภาพ สะดวกในการขนย้าย ขนาดของกระเป๋าควรมีขนาดกะทัดรัด มีความยืดหยุ่นต่อพื้นที่ค่อนข้างสูง และสะดวกในการใช้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยในการพิจารณา สามารถสรุปออกมาเป็นแต่ละหัวข้อได้ดังนี้

- ด้านอายุ มีอายุประมาณ 21 -35 ปี
- ด้านรายได้ มีรายได้อยู่ในช่วง 8,000-12,000 บาทต่อเดือนประมาณ

50-60 %

- ด้านการศึกษา การศึกษาตั้งแต่ ปวช.-ปวส. ถึงปริญญาตรี ปริญญาโท

15 %

- สถานภาพ เป็นโสด 75 %
- กลุ่มวัยรุ่น หรือกลุ่มนักศึกษา

หากจะมองเปรียบเทียบกับวัยทำงานตอนต้นแล้ว ก็มีความแตกต่างกันในเรื่องของวัยที่น้อยกว่า ตลอดจนเรื่องรายได้ที่ยังเป็นของตัวเอง ลักษณะของช่วงอายุในวัยประมาณ 18-22 ปี จะกล่าวได้ว่าผู้บริโภคกลุ่มนี้หากเทียบแล้วมีปริมาณไม่มากนัก อีกทั้งยังไม่มีรายได้เป็นของตัวเอง แต่ก็มีค่าสำคัญไม่น้อยเนื่องจากผู้บริโภคกลุ่มนี้เติบโตมากับวิถีชีวิตสมัยใหม่ๆ แต่ก็เป็นวัยที่กำลังไฟแรง ชอบทำอะไรที่ใหม่ๆทำ จะมีกำลังทรัพย์ของตนเองที่เรียกว่าเงินเก็บ

เมื่อ เปรียบเทียบปัจจัยในการพิจารณาแล้วสามารถสรุปในแต่ละหัวข้อได้ดังนี้

- ด้านอายุ มีอายุประมาณ 18-22 ปี
- ด้านรายได้ ถึงแม้ว่าจะไม่มีรายได้เป็นของตนเอง แต่จะกล่าวได้ว่าผู้บริโภคกลุ่มนี้ส่วนใหญ่แล้วมีฐานะค่อนข้างดี โดย 50% จะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนซึ่งได้รับมาจากที่บ้าน 4,000 บาท และมีเงินเก็บเป็นของตนเอง
- ด้านการศึกษา เป็นที่ทราบกันดีอยู่ว่ามีความรู้สูง เป็นคนรุ่นใหม่ทันสมัย (พัชรวิวรรณ, 2555. หน้า 24-26)

2.4.7 หลักการออกแบบกระเป๋

กระเป๋ามีหลายรูปแบบ โดยสรุปที่น่าสนใจในการพิจารณาใช้ในการออกแบบมีดังนี้

2.4.7.1 ประเภทของกระเป๋

ลักษณะของกระเป๋โดยทั่วไปมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน แตกต่างกันไปตามแต่วัตถุประสงค์การใช้งาน ซึ่งโดยทั่วไปสามารถจำแนกตามลักษณะโครงสร้างได้ 3 ประเภท คือ

1. แบบคงรูป
2. แบบไม่คงรูป
3. แบบกึ่งคงรูป

ซึ่งมีรายละเอียดและลักษณะ ดังนี้

1. แบบคงรูป

โครงสร้างกระเป๋เป็นโครงแข็งที่คงรูป ส่วนใหญ่ทำจากวัสดุแข็ง เช่นพลาสติก ABS (Acrylonitrile-Butadiene Styrene) หรือ Fiber Glass ซึ่งสามารถอัดให้แข็งเป็นรูปลักษณะตามที่ต้องการและจะคงรูปร่างนั้นตลอดไป กระเป๋ประเภทนี้มีลักษณะแข็งแรง ทนต่อแรงกระแทก กัน

น้ำได้และทำความสะอาดง่าย ข้อเสียคือ มีน้ำหนักมาก เป็นรอยขีดข่วนได้ง่ายราคาแพงมาก เนื่องจากมีขั้นตอนการทำที่ยุ่งยาก

กระเป๋าเอกสาร

(Attached case)

กล่องใส่เครื่องสำอางผู้หญิง

(Cosmetic case)

กล่องใส่หมวก

(Hat box)

ภาพที่ 2.11 แสดงภาพกระเป๋าประเภทรูปแบบต่างๆ

2. แบบไม่คงรูป

สามารถถือหรือสะพายบ่าได้ ไม่มีโครงสร้างเสริมความแข็ง ไม่สามารถคงรูปทรงตั้งอยู่ได้ วัสดุที่ใช้มักเป็นวัสดุอ่อนมีได้หลายชนิด เช่นผ้า ฝ้ายรม พลาสติกบาง ฯลฯ สามารถทำรูปทรงได้หลากหลายรูปแบบตามต้องการ โดยมากใช้กับการท่องเที่ยวค้างแรมระยะสั้นหรือใช้ชั่วคราว มีน้ำหนักเบา ราคาถูก ผลิตง่าย ทำความสะอาดง่าย แต่มีรูปทรงที่ไม่สวยงาม สกปรกง่าย รับน้ำหนักได้น้อยและวัสดุบางชนิดไม่กันน้ำ

กระเป๋าสะพาย
(Shoulder Bag)

กระเป๋าที่ใช้สายสะพายป่าแบบติดตั้ง
(Kit Bag)

กระเป๋าหรือถุงชายหาด
(Duffle Bag)

กระเป๋าสำหรับใส่เสื้อผ้าชั่วคราว
(Flight Bag)

กระเป๋าถือใส่ของประจำตัว
(Carry-All)

กระเป๋าใส่เสื้อกันยับแบบพับได้
(Folding Clothes Carries)

ภาพที่ 2.12 แสดงภาพกระเป๋าไม่คงรูปแบบต่างๆ

3. แบบกึ่งคงรูป

เป็นกระเป๋าที่มีรูปทรงค่อนข้างแน่นอน มีลักษณะอยู่ระหว่างกระเป๋า 2 ประเภท ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น มีโครงสร้างที่สามารถทำให้กระเป๋าดั้งอยู่ได้ แต่ไม่เป็นทรงแข็งที่คงรูปถาวรวัสดุที่ใช้มีหลายชนิดทั้งวัสดุอย่างอ่อนเสริมความแข็งและวัสดุอย่างแข็งที่สามารถคงรูปได้ด้วยตัวเองแต่ไม่มีโครง กระเป๋าประเภทนี้มีน้ำหนักเบา รูปทรงสวยงาม ทำความสะอาดง่าย ถ้าเลือกใช้วัสดุและวิธีการตัดเย็บที่เหมาะสมจะมีความทนทานสูง(พัชรวิวรรณ, 2555.หน้า 29)

กระเป๋าดือผู้หญิง
(Cosmetic Tote)

กระเป๋ากีฬา
(Tennis Bag)

กระเป๋าเป้
(Back Pack)

ภาพที่ 2.13 แสดงภาพกระเป๋า กึ่งคงรูปแบบต่างๆ

2.4.7.2 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกระเป๋า

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบ มีหลายแบบหลายชนิดซึ่งมีความเหมาะสมกับลักษณะของใช้งานที่ต่างกันไป

ซึ่งโดยสรุป ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและน่าสนใจในการพิจารณาเลือกใช้ กับผลิตภัณฑ์มีรายการและรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. เส้นพลาสติก

เส้นพลาสติกหรือที่เรียกว่าสายรัดพลาสติก PET(PET STRAPPING POLYESTE) มีบทบาทมากขึ้นในการนำมาใช้แทนการจักสารจากไม้ไผ่และวัสดุดิบต่างๆที่ได้จากธรรมชาติ เส้นพลาสติกเดิมเป็นเพียงสายรัดกล่องบรรจุสินค้า ด้วยมีสีสันสดใส มีคุณสมบัติแข็งแรงทนทานในเวลาต่อมาเส้นพลาสติกจึงมีบทบาทมากกว่าการเป็นสายรัด

กล่องบันจูนาค้า อย่างเช่นการนำไปทำเป็นผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ตะกร้าสานกระเป๋าสาน ซึ่ง เป็นงานฝีมือพื้นบ้านประเภทงานหัตถกรรมจักสานเน้นความละเอียดอ่อนในการผลิต ชิ้นงาน

คุณสมบัติของเส้นพลาสติกและเหตุผลที่เลือกเส้นพลาสติก

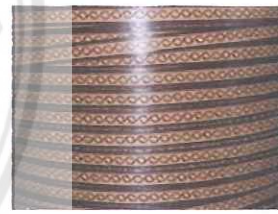
- เส้นพลาสติก เป็นสินค้าที่มีความคงทนในการใช้งาน พลาสติกเป็นสารประกอบ ของอินทรีย์ที่มีการสังเคราะห์ขึ้นมาเพื่อใช้ทดแทน
- วัสดุอุปกรณ์จากธรรมชาติ มีอยู่ด้วยกันหลายชนิด บางชนิดเป็นแบบแข็งตัว ถาวร บางชนิดมีการอ่อนตัวเมื่อโดนความร้อน เนื่องจากปัจจุบันวัตถุดิบจากธรรมชาติมี ราคาแพงและหายากทำให้มีการเปลี่ยนมาใช้วัสดุทดแทนมากขึ้น
- วัตถุดิบจากจากเส้นของพลาสติกสามารถที่แปรรูปทรง รูปร่างตามความ ต้องการของเราได้และยังสามารถสร้างสีสันลวดลายของเส้นพลาสติกต่างๆได้อย่างงดงาม

เส้นพลาสติกสายแบนสี

เส้นพลาสติกสายแบนใส

เส้นพลาสติกสกรีนลาย

ภาพที่ 2.14 แสดงภาพเส้นพลาสติกรูปแบบต่างๆ

2. วัสดุอ่อนนุ่มสำหรับบุ

ช่วยลดแรงกระแทกและช่วยให้สัมผัสดี

ใยสังเคราะห์(โพลีเอสเตอร์)

มีลักษณะเป็นกลุ่มเส้นใยสีขาวคล้ายสำลีแต่เส้นหยาบกว่า มีความทนทาน น้ำหนักเบา ระบายความร้อนได้ดี ทำความสะอาดง่ายและยืดหยุ่นตัวได้น้อยกว่าฟองน้ำ ผลิตออกมาในลักษณะของแผ่นเส้นใย ซึ่งสามารถนำมาใช้งานได้สะดวกทันที มีความหนาหลายขนาด ให้เลือกใช้ตามความเหมาะสม

ภาพที่ 2.15 แสดงภาพใยสังเคราะห์(โพลีเอสเตอร์)

ฟองน้ำ

โดยทั่วไปมีสองชนิด

ฟองน้ำยาง-มีทั้งชนิดที่ได้จากธรรมชาติและยางสังเคราะห์หรือทั้ง 2 ชนิดผสมกัน ให้ความยืดหยุ่นอย่างต่อเนื่อง ยืดหยุ่นได้ดี สัมผัสดี แข็ง ราคาค่อนข้างสูง

ภาพที่ 2.16 แสดงภาพฟองน้ำยาง

ฟองน้ำวิทยาศาสตร์-ใช้กันอย่างกว้างขวาง มีทั้งชนิดแผ่นและชนิดห่อตามแบบที่
ต้องการ(ราคาในการทำแบบห่อสูง) อัตราส่วนความหนาแน่นกับความแข็งแรงเปลี่ยนได้
ตามสารเคมีแข็งและคืนตัวได้น้อย

ภาพที่ 2.17 แสดงภาพฟองน้ำวิทยาศาสตร์

เอทิลีน ไวนิล อะซิเตท หรือ EVA

ลักษณะเป็นแผ่นทำจากสารสังเคราะห์จำพวกพลาสติก มีความยืดหยุ่นตัวสูงนิยม
ใช้แทนยางธรรมชาติ ทนอุณหภูมิสูงต่ำได้ดีพอสมควร สามารถรับแรงกระแทกได้ดี ทนต่อแรงดึง
2500 ปอนด์/ตารางนิ้ว เนื้อแน่น น้ำหนักเบา มีหลายขนาดตั้งแต่หนาถึงบาง ทำสีได้มากมาย
ทนทานพอควร เมื่อโดนแสงแดดอาจเปลี่ยนสีและคุณสมบัติไปจากเดิมเล็กน้อยผลิตได้ง่าย

ภาพที่ 2.18 แสดงภาพเอทิลีน ไวนิล อะซิเตท หรือ EVA

3. วัสดุสายสะพาย

วัสดุผ้า

สิ่งที่ได้จากการนำวัสดุธรรมชาติหรือวัสดุที่สังเคราะห์ขึ้นมาสานหรือทอจนเป็นเนื้อเดียวกัน เช่น ฝ้าย ไผ่ไหม ไนลอน เป็นต้น ประโยชน์ของผ้าคือการนำมาตัดเย็บเป็นเครื่องนุ่งห่ม เครื่องใช้ประเภทผ้าต่างๆ และในด้านอื่นๆ เช่น การตกแต่งสถานที่ เป็นต้น วัสดุหลักที่ใช้ในการผลิตผ้า ได้แก่ วัสดุจากสัตว์ วัสดุจากพืช แร่ธรรมชาติ และจากการสังเคราะห์เคมี

ภาพที่ 2.19 แสดงภาพสายกระเป๋าผ้า

วัสดุหนังหนัง

จะมีอยู่ 3 ประเภทหลักๆ

1. หนังแท้ (Natural Leather) คือ หนังสัตว์ที่ทั่วๆไป เราคงรู้ดี เช่น หนังจิงโจ้, หนังวัว, หนังวัวกระทิง ฯลฯ
2. หนังสังเคราะห์ (Synthetic Leather) คือ วัสดุ(หนัง)ที่เกิดจากการสังเคราะห์ขึ้นมาด้วยกระบวนการทางเคมี หรือเรียกว่า Polymer ซึ่ง โพลีเมอร์ ก็คือการนำเอาพลาสติกที่มีผลผลิตขึ้นมาจากสารประกอบที่มีอยู่ในธรรมชาติมาผ่านกระบวนการสังเคราะห์ที่เรียกว่า โพลีเมอร์ไรเซชัน ทำให้ได้พลาสติกตัวใหม่ที่มีคุณสมบัติแตกต่างกันออกไป จนเกิดเป็นพลาสติกซึ่งมีเยอะแยะมาก เช่น PU (Poly Uretane), PVC (Polyvinylchloride), Microfiber(พลาสติกเส้นเล็กๆที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางน้อยมาก(ไมโครเมตร 10-6 m)เรียงตัวกัน)
3. หนังผสม (Composite Leather) เกิดจากวัสดุหลายๆชนิดผสมกันเพื่อดึงคุณสมบัติเด่นๆของวัสดุแต่ละชนิดออกมาใช้ เช่น ตัว SL Carbon เกิดจาก เส้นใยพลาสติก(เบา)+ เรซิน(แข็งแรง) จึงได้รองเท้าที่เบา และแข็งแรง ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งน่าจะเป็น CTR ผมคิดว่าน่าจะเกิดจากพลาสติก+ยาง เพื่อให้เกิดความนุ่มและเบา

ภาพที่ 2.20 แสดงภาพสายกระเป่าหนัง

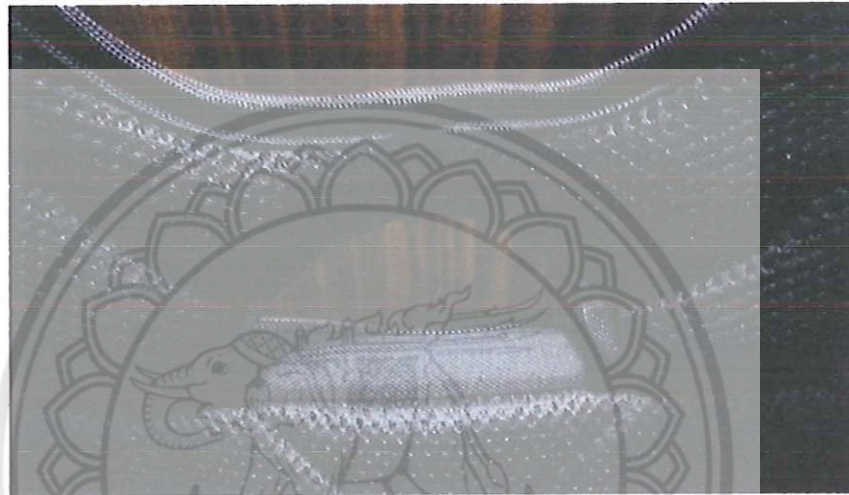
ฟองน้ำ

โดยทั่วไปมีสองชนิด

ฟองน้ำยาง-มีทั้งชนิดที่ได้จากธรรมชาติและยางสังเคราะห์หรือทั้ง 2 ชนิดผสมกัน

ให้ความยืดหยุ่นอย่างต่อเนื่อง ยุบตัวได้ดี สัมผัสดี แข็ง ราคาค่อนข้างสูง

ฟองน้ำวิทยาศาสตร์-ใช้กันอย่างกว้างขวาง มีทั้งชนิดแผ่นและชนิดหล่อตามแบบที่ต้องการ(ราคาในการทำแบบหล่อสูง) อัตราส่วนความหนาแน่นกับความแข็งแรงเปลี่ยนได้ตามสารเคมีแข็งและคืนตัวได้น้อย

ภาพที่ 2.21 แสดงภาพฟองน้ำสายกระเป่า

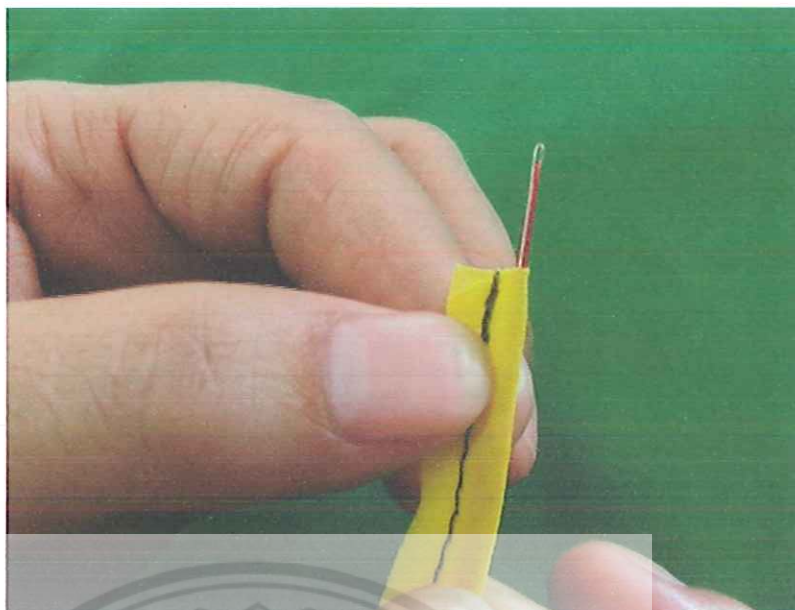
4. วัสดุเพื่อเสริมโครงสร้าง

ไส้ไก่หรือกุน

ทำหน้าที่แต่งขอบ เพิ่มความสวยงามและเสริมให้ตะเข็บแข็งแรงมากขึ้น ช่วยให้กระเป่าคงรูปได้ อยู่ตัว โดยทั่วไปแบ่งได้ 2 ชนิด คือ

ไส้ไก่ที่ทำด้วยเส้นพลาสติก-ลักษณะยืดหยุ่นได้บ้างเล็กน้อย ทนทาน แข็งแรงมาก ช่วยให้กระเป่าคงรูปได้

ไส้ไก่ที่ทำด้วยเชือก-มักใช้เพิ่มความสวยงามในการตกแต่งแต่ไม่สามารถใช้ขึ้นรูปกระเป่าให้อยู่ทรงได้

ภาพที่ 2.22 แสดงภาพการใส่ใส่ไก่หรือก๊วน

กุด้วยหนึ่งด้านโน
 ช่วยให้เส้นพลาสติกคงรูปลักษณะที่ต้องการกันน้ำกันความชื้น เสริมสร้างความ
 แข็งแรงให้เส้นพลาสติก ติดด้วยการเย็บ และปักหมุด
 เส้นลวด และ เหล็กเส้นเล็ก ช่วยเสริมโครงสร้างของตัวกระเป๋าทรงให้แข็งแรงขึ้น

ภาพที่ 2.23 แสดงภาพการขึ้นโครงกระเป๋าทรงด้วยลวด หรือเหล็กเส้นเล็ก

5. วัสดุเพื่อการตกแต่ง

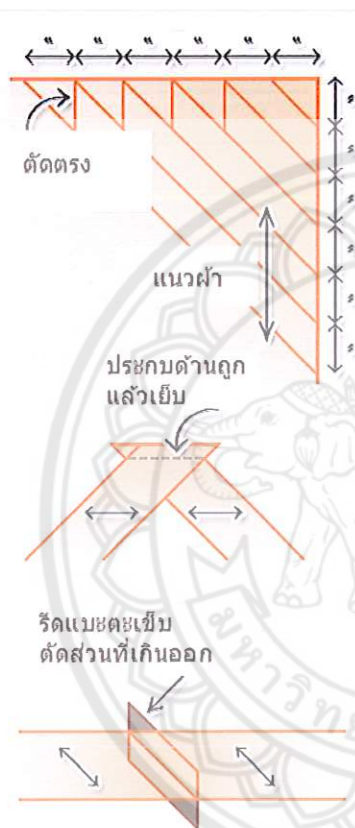
หนังกึ่งขอบ

ทำหน้าที่ปิดร่องรอยการเย็บที่ต้องการปิดซ่อนให้ดูเรียบร้อยสวยงาม แบ่งได้เป็น 2 ประเภท

หนังกึ่งทำเอง-ดูกลมกลืนโดยนำหนังมาตัดเฉียง

หนังกึ่งสำเร็จรูป-นำมาเย็บติดได้เลย สะดวก มีให้เลือกหลายสี โดยทั่วไปทำจาก

วัสดุ 2 ชนิด คือ หนังแท้ และหนังเทียม

วิธีกึ่งเริ่มตั้งแต่การตัดผ้ากึ่ง

- ต้องใช้ผ้าเฉลียง 45 องศา ความกว้าง 4 ซม.
- จะพับผ้าง่าย เวลาตัดต้องใช้กรรไกรคมๆ อาจจะพับแล้วใช้คัตเตอร์ตัดก็ได้
- ถ้าเป็นผ้ามีลายมากให้พับผ้าด้านผิวด้านขึ้น เวลาขีด ผ้าด้วยชอล์ค หรือปากกาจะมองเห็นแนวเส้นชัดเจนดี
- ถ้าต้องการผ้ากึ่งยาวขึ้นสามารถเย็บต่อผ้าได้ โดย เย็บตามเกรนเฉลียงของผ้า
- วางผ้ากึ่งให้ริมผ้าอยู่เสมอกับริมขอบชิ้นงานพอดี
- ใช้เส้นตรงหลักเข็มกลาง เย็บโดยให้ขอบตีนผีอยู่ริมขอบผ้าพอดี ส่งผ้าให้สมมาเสมอ ถ้าเย็บเบี้ยวเวลาพับผ้ากึ่งจะไม่สวย

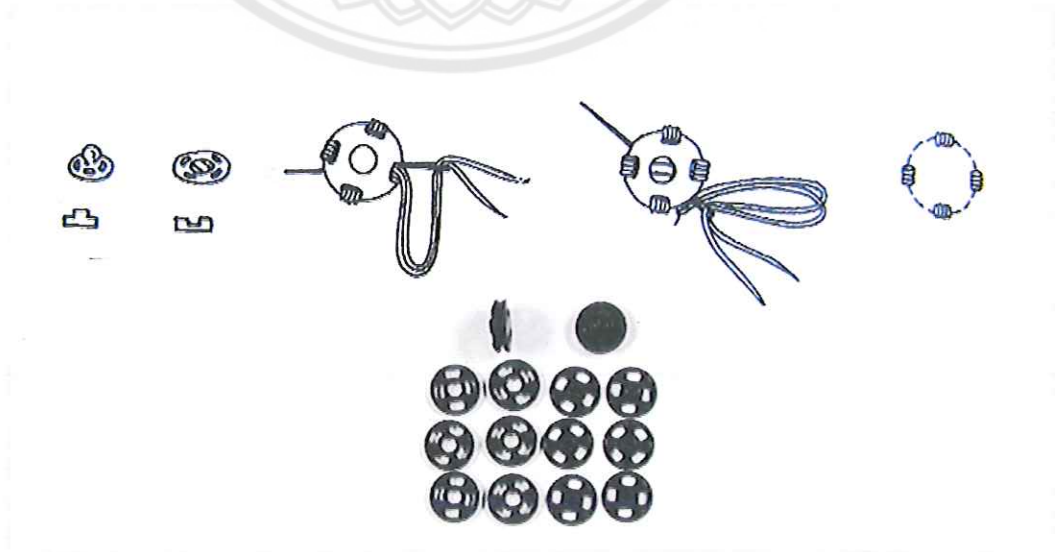
ภาพที่ 2.24 แสดงภาพการตัดผ้ากึ่ง

ภาพที่ 2.25 แสดงภาพวิธีกุนขอบ

6. อุปกรณ์ให้เปิด-ปิด
 กระดุมแป๊ป (Snap Button)

ติดกันได้ด้วยการ Snap มีทั้งชนิดทำด้วยโลหะและพลาสติก มีหลายชนิด กระดุมแป๊ป 1 ตัวประกอบด้วยชิ้นส่วน 2 คู่ (ติดประกบเข้ากับผ้า) คือ ชิ้นส่วนบน(ตัวเมีย) 1 คู่ ชิ้นส่วนด้านล่าง (ตัวผู้) 1 คู่

ภาพที่ 2.26 แสดงลักษณะของกระดุมแป๊ป

กระดุมแม่เหล็ก(Magnet)

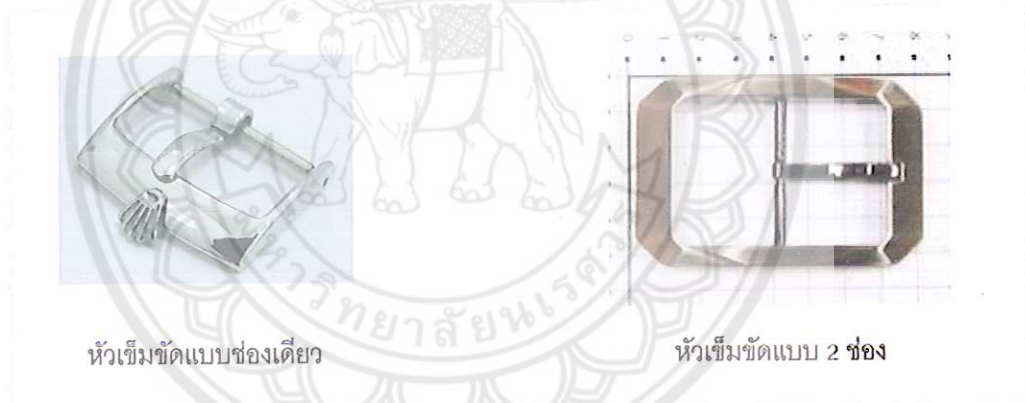
ลักษณะคล้ายกระดุมแปึก แต่ติดกันได้ด้วยแรงดูดแม่เหล็กสะดวกและไวต่อการใช้งานกว่า 1 ตัว ประกอบด้วยชิ้นส่วน 2 คู่ เหมือนกระดุมแปึก ข้อเสียคือมีช่วงอายุการใช้งานอาจเสื่อมคุณภาพได้

ภาพที่ 2.27 แสดงลักษณะของกระดุมแม่เหล็ก(Magnet)

หัวเข็มขัด

โดยมากทำจากวัสดุโลหะ มักใช้ประกอบกับตาไก่เพื่อใช้เป็นที่ล็อกสอดกับแกนกลาง

หัวเข็มขัดแบบช่องเดียว

หัวเข็มขัดแบบ 2 ช่อง

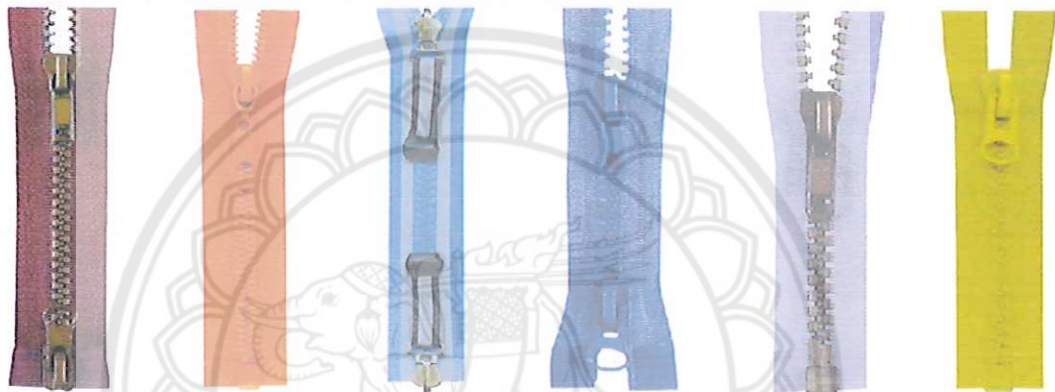
ภาพที่ 2.28 แสดงลักษณะหัวเข็มขัดต่างๆ

ซิป

ใช้ยึดติดกันระหว่างหนัง 2 ผืน โดยการรูดปิด-เปิด สะดวก รวดเร็วในการปิด-เปิดมีทั้งชนิดที่ทำจากโลหะและไนลอน มีหลายขนาดสามารถแบ่งออกได้ 2 ชนิด คือ

ชนิดปิดท้าย (Close-end fastener) มีตัวกันสำหรับยึดแทนผ้าทั้งสองให้ติดกันเพื่อกันไม่ให้ปลายทั้ง 2 แยกออกจากกันเมื่อแยกซิปเปิดจนสุด

ชนิดเปิดท้าย (Open-end fastener) มีเดือยและตัวสวมที่ปลาย เพื่อให้สามารถถอดแยกทั้ง 2 ให้เป็นอิสระได้เมื่อรูดซิปเปิดจนสุด

ภาพที่ 2.29 แสดงลักษณะของการใช้ซิปแบบต่างๆ

ตัวปิด-เปิดกระเป๋าแบบกด

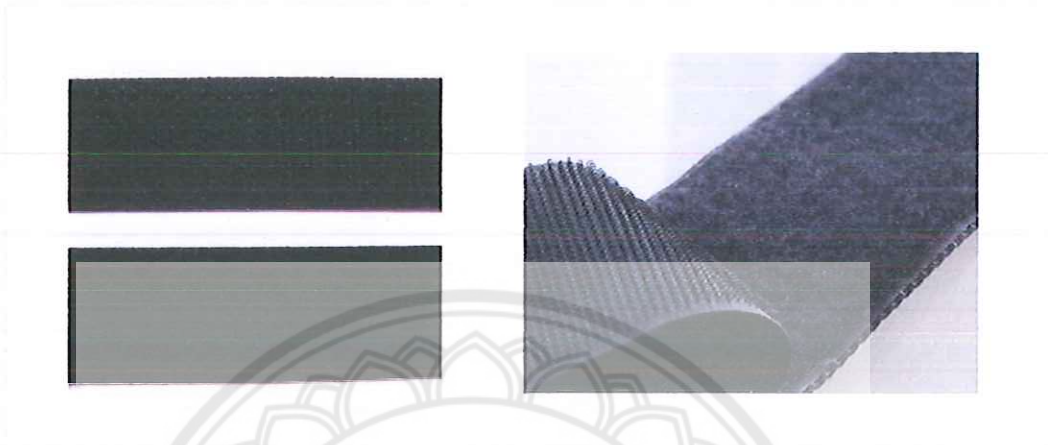
เปิดโดยกดปุ่มสปริง (ที่ติดกับฝากระเป๋า) แล้วเลื่อนปุ่มให้ผ่านตัว U (ที่ติดกับตัวกระเป๋า) มีทั้งชนิดที่ทำด้วยโลหะและชนิดที่ทำด้วยพลาสติก

ภาพที่ 2.30 แสดงลักษณะของตัวปิด-เปิดกระเป๋าแบบกด

เวลโครเทป หรือตีนตุ๊กแก (Velcro)

เป็นแถบไนลอนมีหลายขนาดประกอบด้วยแถบด้านหยาบที่เป็นตะขอ (Hook) และแถบละเอียดมีลักษณะเป็นห่วง (Loop) สะดวกในการใช้งาน ข้อเสียคือไม่สามารถทนต่อแรงดึง
 มากๆ

ภาพที่ 2.31 แสดงลักษณะของเวลโครเทป หรือตีนตุ๊กแก (Velcro)

ยางยืด

มีคุณสมบัติที่สามารถยืดออกให้กว้างและรัดให้แคบได้โดยง่าย ซึ่งจะมีอัตราในการยืดต่างๆกันไป โดยทั่วไปยางยืดมี 2 ชนิดคือ

ยางยืดชนิดเส้นแบน – มีหลายความกว้างให้เลือกใช้ตามความเหมาะสม โดยมากนิยมใช้ในเสื้อผ้าเพราะให้สัมผัสที่ดี แต่มีข้อเสียคือมีอายุการใช้งานไม่นานนัก

ยางยืดชนิดเส้นกลม – โดยทั่วไปจะมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเล็กตั้งแต่ 1-3 มม. มีทั้งชนิดที่เป็นเส้นยางเปลือยและเส้นยางที่ตกแต่งหุ้มด้วยใยทอสีล้วนสวยงาม มีอายุการใช้งานยาวนานดีกว่ายางยืดชนิดเส้นแบน

ยางยืดชนิดเส้นแบน

ยางยืดชนิดเส้นกลม

ภาพที่ 2.32 แสดงลักษณะของยางยืด

7. อุปกรณ์ยึดชิ้นส่วน (สาย)

ข้อต่อแบบเกี่ยว ประกอบด้วย 2 ชิ้นส่วน คือ ห่วงคล้องและตัวขอเกี่ยว ถอดหรือปลดสายสะพายออกได้โดยปลดที่ตัวขอเกี่ยวหรืออาจยึดในลักษณะที่ถอดไม่ได้ คือเย็บสายสะพายเข้ากับห่วงสี่เหลี่ยมทั้ง 2 ด้าน(ไม่ต้องใช้ขอเกี่ยว) มีทั้งชนิดที่ทำด้วยพลาสติกและโลหะ

ชนิดที่ทำด้วยพลาสติก

ชนิดที่ทำด้วยโลหะ

ภาพที่ 2.33 แสดงอุปกรณ์ยึดชิ้นส่วนรูปแบบต่างๆ

ข้อต่อล็อก(ก้ามปู) เวลาใช้ ดึงโดยยึดขึ้นตัวผู้เข้าไปล็อกติดกับชิ้นตัวเมีย ประกอบด้วยชิ้นส่วน 2 ชิ้น คือ ตัวผู้และตัวเมียมีหลายรูปแบบดังนี้

ภาพที่ 2.34 แสดงข้อต่อล็อกรูปแบบต่างๆ

8. อุปกรณ์ปรับขนาด

อุปกรณ์ใช้ปรับความยาวของสายสะพาย - มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมมุมมนหรือเป็นวงรี 2 วงต่อกัน ดังรูป มีช่อง โดยมีเส้นคาดตรงกลางมีทั้งชนิดทำจากพลาสติกและโลหะ

ภาพที่ 2.35 แสดงอุปกรณ์ปรับขนาดสายสะพาย

9. วัสดุที่ใช้ในการเย็บประกอบ

เส้นด้าย

ขนาดของด้ายใยเส้นจัดเป็น Number (NO.) โดยกำหนดขึ้นตามความสัมพันธ์ระหว่างเส้นใยหนึ่งหน่วยน้ำหนักต่อความยาวของเส้นด้ายที่ดึงให้ยาวได้จากวัตุดิบนั้น ด้าย No. ด้ายยิ่งมาก ด้ายจะยิ่งเส้นเล็กลง

- ด้ายเส้นใหญ่หยาบ คือ ขนาด NO. 12-21
- ด้ายเส้นปานกลาง คือ ขนาด NO. 20-60
- ด้ายเส้นเล็กและละเอียด คือ NO. 60 ขึ้นไป

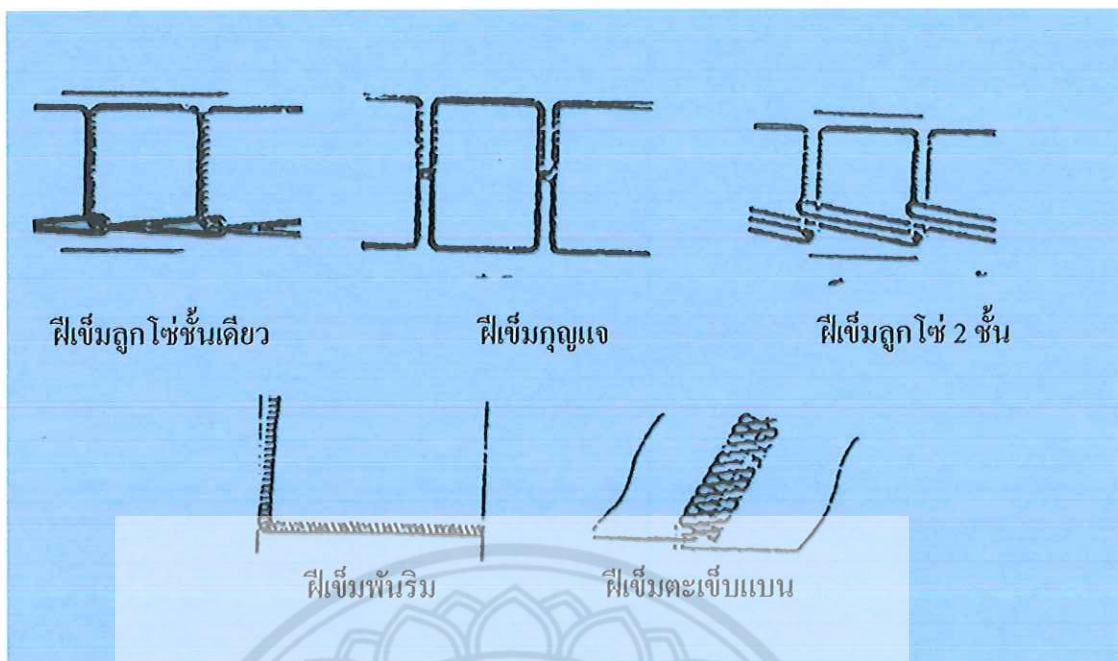
(ด้ายฝ้ายชนิดเส้นเล็กและละเอียดที่สุดมีถึง NO. 400)

หมายเหตุ – ด้ายเย็บผ้าที่ใช้กันอยู่ทั่วไปคือด้าย NO. 50 และ 60

รูปแบบฝั้เพิ่มเติมจากการเย็บโดยใช้เครื่องจักร

ในกระบวนการผลิตกระเป๋าในระบบอุตสาหกรรมจำเป็นต้องใช้เครื่องจักรในการทำงาน รูปแบบของฝั้เพิ่มเติมมีหลายรูปแบบ เช่น

1. ฝั้เพิ่มลูกโซ่ชั้นเดียว ด้านหลังด้ายเย็บจะสอดคล้องกันเป็นห่วงเหมือนโซ่ยึดได้และทนทาน แต่ก็หลุดออกได้ง่าย นิยมใช้เนาเสื้อหรือเย็บปากถุง
2. ฝั้เพิ่มกฏูญแจ เป็นฝั้เพิ่มที่นิยมใช้กันมากเนื่องจากมีความทนทาน ฝั้เพิ่มชนิดนี้ใช้ด้าย 2 เส้นในการเย็บ คือใช้ด้ายบนและด้ายล่าง เวลาเย็บนั้นด้ายทั้ง 2 เส้นจะคล้องกันที่กึ่งกลางของความหนาของผ้าพอดี เมื่อเย็บด้วยตะเข็บที่ปรากฏอยู่บนผ้าทั้ง 2 ด้านจะเหมือนกัน
3. ฝั้เพิ่มลูกโซ่ 2 ชั้น ฝั้เพิ่มลูกโซ่ชั้นเดียวจะใช้เข็มและด้ายอย่างละหนึ่งเย็บสอดคล้องตะเข็บ แต่ในฝั้เพิ่มลูกโซ่นี้จะใช้ด้าย 2 เส้น การเย็บแบบนี้ตะเข็บแข็งแรงดีแต่จะหลุดออกจากปลายข้างหนึ่งง่ายและมีรอยย่นเล็กน้อย
4. ฝั้เพิ่มพันริม นอกจากเย็บขึ้นส่วนให้ติดกันแล้ว ยังพันรอบๆ ผ้าอีกด้วยหรือตกแต่งขึ้นส่วนอื่นๆ เหมาะในการใช้ด้านต่างๆ ของกระเป๋าเข้าด้วยกันและเย็บตะเข็บข้างกระเป๋า ตะเข็บพันริมนี้มีแตกต่างกัน 16 ชนิด แต่นิยมใช้กันมากในชนิดที่เป็นเข็มเดียวด้าย 3 เส้น
5. ฝั้เพิ่มตะเข็บแบน เป็นตะเข็บที่มีความยืดหยุ่นสูงและแข็งแรง นิยมใช้เย็บเสื้อยืดหรือผ้ายืดต่างๆ สามารถเย็บตะเข็บได้หลายแบบตั้งแต่ 1 เล่ม-4 เล่ม (พัชรวิวรรณ, 2555.หน้า 36)

ภาพที่ 2.36 แสดงรูปแบบฟิวเจอร์จากการเชื่อมโดยใช้เครื่องจักร

2.4.8 กลยุทธ์ทางการออกแบบ

กระบวนการออกแบบจริงๆ จะเกี่ยวข้องกับขั้นตอนต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย

- การเตรียมหลักการ
- รายละเอียดการออกแบบ
- การผลิตต้นแบบ
- การทดสอบ
- การออกแบบขั้นสุดท้าย

หลักการเสร็จในแต่ละขั้นตอนแล้ว ที่ออกแบบจำเป็นต้องประเมินความก้าวหน้า และตัดสินใจว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร กระบวนการนี้จะต้องรวมการประเมินในส่วนของ จุดเริ่มต้นการออกแบบ ซึ่งประกอบด้วยความต้องการทางศักยภาพ วัตถุประสงค์ทางสิ่งแวดล้อม ประเด็นการผลิต และต้นทุน

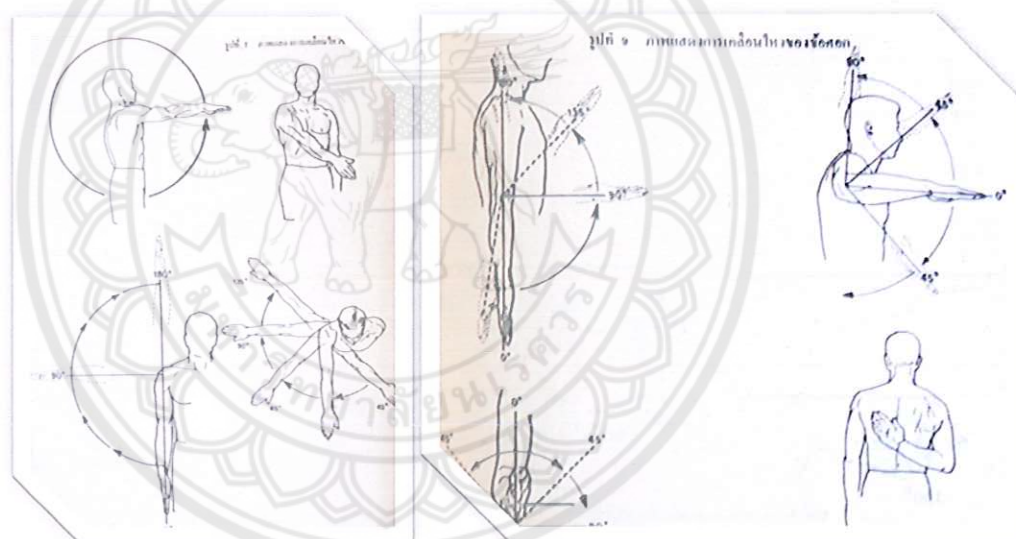
2.4.9 กายศาสตร์

ในการออกแบบจำเป็นต้องศึกษาลักษณะทางกายภาพของกลุ่มเป้าหมายผู้บริโภคเพื่อให้ผลิตภัณฑ์สามารถตอบสนองพฤติกรรมของผู้ใช้ได้อย่างเต็มที่

2.4.9.1 สมรรถภาพของร่างกายที่สัมพันธ์กับขนาดสัดส่วนของมนุษย์

ความสามารถของแต่ละคนในการออกกำลังกาย ในแต่ละลักษณะจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมหลายประการ เช่น อุณหภูมิของร่างกาย สภาพจิตใจ ความแข็งแรงของร่างกาย เป็นต้น จากการทดลองเพื่อหาค่าเฉลี่ยแสดงกำลังความสามารถของมนุษย์พบว่า โดยเฉลี่ยมนุษย์สามารถทำงานปกติด้วยแรงประมาณ 75 วัตต์ หรือ 0.10 กำลังม้า ติดต่อกันได้เป็นเวลา 1 นาที ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมคืออุณหภูมิและแสงสว่างที่เหมาะสม บรรยากาศที่เพียงพอและความดันปกติรวมทั้งสุขภาพร่างกายและจิตใจที่ปกติ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ความอ่อน ความยอม ความสูง คือ คนอ่อนยอมเคลื่อนไหวได้ช้ากว่าคนยอม คนสูงอาจทำงานบางอย่างได้ดีกว่าคนเตี้ย

ปกติแล้วคนเราสามารถแบกน้ำหนักได้เฉลี่ยสูงสุดประมาณ 30% ของน้ำหนักร่างกาย และอัตราการนำพาไปได้ไกลสุดประมาณ 85-95 หลาต่อนาที

แสดงความสามารถในการใช้หัวไหล่

แสดงความสามารถในการงอข้อมือ

ภาพที่ 2.37 แสดงความสามารถในการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย

2.4.9.2 ลักษณะการเคลื่อนไหวของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับการใช้งาน

1. การทรงตัว

จุดศูนย์ถ่วงของร่างกายขึ้นอยู่กับโครงสร้างในท่าการยืน คนที่มีโครงสร้างปกติในท่ายืนจุดศูนย์ถ่วงจะอยู่ในอุ้งเชิงกรานบริเวณด้านหน้าข้อต่อกระดูกสะโพก จุดศูนย์ถ่วงนี้จะเปลี่ยนตำแหน่งได้แต่ขนาดรูปต่างๆ รูปร่างทรวดทรงของคน น้ำหนักส่วนใหญ่น้ำหนักของร่างกายขณะยืนในท่าปกติจะตกอยู่ที่ฝ่าเท้าทั้งหมด

2. การทรงตัวในขณะที่เคลื่อนไหว

ในขณะที่เดินหรือวิ่งอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายจะมีส่วนช่วยในการทรงตัวแขนจะแกว่งสัมพันธ์กับเท้าที่เดินหรือวิ่ง ทรวงอกหรือสะโพกจะบิดไปในทางตรงกันข้าม ความมั่นคงของการทรงตัวจะขึ้นอยู่กับขนาดของฐานที่รองรับเท้าเมื่อร่างกายเคลื่อนไหว

3. การถ่ายน้ำหนักลงสู่กระดูกเป่า

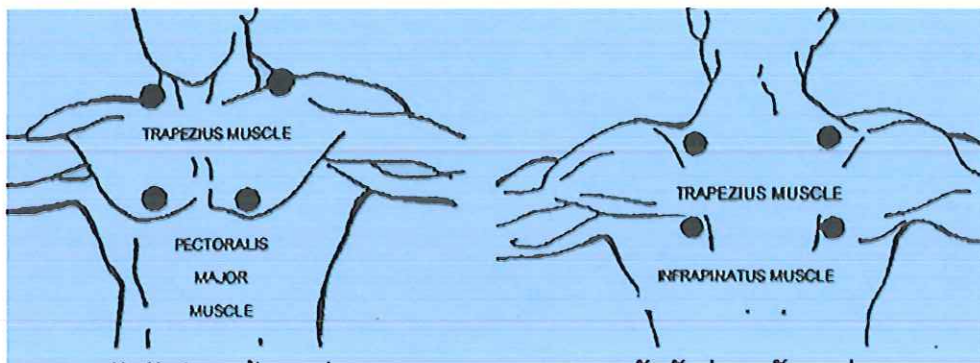
ในการสะพายกระเป๋า น้ำหนักของกระเป๋าจะถ่ายลงสู่ส่วนต่างๆ ของร่างกายที่สัมผัสกับกระเป๋า โดยสามารถแบ่งส่วนสัมผัสได้เป็น 2 ส่วน คือ

- ส่วนหน้าอกและส่วนไหล่
- ส่วนหลังจนถึงบั้นเอว (Lumber)

แรกกระทำหรือน้ำหนักที่สายสะพายถ่ายลงสู่ไหล่และหน้าอกของร่างกายนั้นเป็นแรงดึงที่เกิดจากน้ำหนักกระเป๋าโดยแปรเปลี่ยนเป็นแรงกดที่บริเวณกล้ามเนื้อส่วน Trapezius Muscle ซึ่งเป็นกล้ามเนื้อส่วนที่มีกระดูกไหปลาร้าอยู่ข้างใต้และกล้ามเนื้อ Pectoralis Major Muscle โดยที่ทั้ง 2 จะออกแรงต้านแรงที่มากระทำ อาจทำให้ส่วนดังกล่าวเกิดการเมื่อยล้าเนื่องจากสายสะพายทับกล้ามเนื้อบริเวณดังกล่าว แรงกระทำหรือน้ำหนักที่ถ่ายลงบริเวณหลังสามารถแบ่งออกเป็น 2 แรง คือ

- แรงเสียดทานหรือแรงยึด คือแรงที่กดลงบริเวณบั้นเอวด้านหลัง (Lumber)

- แรงกระทำของสายสะพายที่ถ่ายน้ำหนักลงสู่บริเวณหลัง โดยจะถ่ายน้ำหนักลงบนกล้ามเนื้อ Trapezius Muscle และ Infraspinalis Muscle แรงนี้เกิดจากแรงเหวี่ยง โดยมีไหล่เป็นจุดหมุนหากน้ำหนักกระจายลงสู่จุดหนึ่งเพียงจุดเดียวจะทำให้เกิดการเมื่อยล้าได้ง่ายการออกแบบจึงควรให้สายสะพายสามารถแผ่และถ่ายกระจายน้ำหนักให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

จุดสัมผัสส่วนหน้าของร่างกาย

จุดสัมผัสส่วนหลังของร่างกาย

ภาพที่ 2.38 แสดงจุดสัมผัสของร่างกายเมื่อมีการถ่ายน้ำหนักกระเป๋า

2.4.10 วัสดุ และกรรมวิธีการผลิต

2.4.10.1 วัสดุที่สามารถผลิตกระเป๋า

- หนังเทียม
- เส้นพลาสติก

หนัง

หนังเทียม เนื่องจากในปัจจุบันหนังดิบมีราคาแพงขึ้นจึงทำให้ขาดแคลนหนังดิบที่นำมาใช้ทำผลิตภัณฑ์หนังแท้ ซึ่งมีราคาถูกกว่ากันมากขึ้น และหนังเทียมก็มีคุณสมบัติและลักษณะใกล้เคียงกับหนังแท้ สามารถนำมาใช้แทนกันได้เป็นอย่างดีและราคาถูกมากกว่า ทั้งยังสามารถปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น หรือนำมาดัดแปลงใช้หนังเทียมแทนหนังแท้เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

หนังเทียมเป็นผลิตภัณฑ์พลาสติก (POLYVINYL CHLORIDE) สำเร็จรูปชนิดหนึ่ง นิยมใช้ทำเบาะรถยนต์ กระเป๋า รองเท้า เฟอร์นิเจอร์ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ใช้แทนหนังแท้ หนังเทียมมีหลายชนิด แต่สามารถแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

- หนังพีวีซี (PVC LEATHER) แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ
- หนังพีวีซีแบบชั้นในเป็นผ้า (PIV LEATHER CLOTH) คือหนังเทียมที่ประกอบด้วยชั้น 2 ชั้น ชั้นนอกเป็นชั้นของหนังเทียม ชั้นในเป็นผ้า มักนิยมใช้ทำผลิตภัณฑ์จำพวกกระเป๋า ของชำร่วย

- หนังสืวีชี้แบบมีชั้นฟองน้ำ (PVC SPONG LEATHER CLOTH) คือ หนังสืเทียมที่ประกอบด้วยชั้นต่างๆ 3 ชั้น คือ ชั้นหนังสืเทียม ชั้นฟองน้ำ ตรงกลางและชั้นผ้า มักนิยมใช้ทำเครื่องเฟอร์นิเจอร์ เบาะรถยนต์

หนังสืเทียมแบบชั้นในผ้า (PVC LEATHER CLOTH) ดังกล่าวมานี้เป็นหนังสืเทียมชนิดที่มีหลังผ้า ซึ่งมีประโยชน์ในการเสริมความเหนียว ไม่ขาดง่าย

คุณสมบัติโดยทั่วไป

- หนังสืเทียมเป็นวัสดุที่มีน้ำหนักเบา
- สามารถกันน้ำได้ แต่จะมีรูเล็กๆ ที่อากาศสามารถผ่านเข้าออกได้
- สามารถซักล้างได้ ทำความสะอาดได้ง่าย
- มีความสามารถในการรับแรงดึงได้ดี
- สามารถผลิตให้มีสีต่างๆ ที่พื้นผิว และพิมพ์ให้มีลวดลายต่างๆ ตามต้องการ
- มีความแข็งแรง และมีความยืดหยุ่นสมควร
- ไม่สกปรกง่าย
- มีราคาถูกมาก เมื่อเทียบกับวัสดุอื่นๆ

หนังสืเทียมที่มีขายตามท้องตลาดปัจจุบันจะขายเป็นม้วน ซึ่งมีหน้ากว้างต่างๆ กัน ดังนี้ 36" 40" 54" และ 60" ตามลำดับ

- ลักษณะสำคัญบางประการของหนังสืเทียมที่ใช้เป็นวัสดุในการบุมีดังนี้

ลักษณะสำคัญ คือการยืดหยุ่น โดยเป็นวัสดุที่มีเนื้อดีลักษณะดีงดูดีใจ และมีความนุ่ม อันเป็นการยากที่จะทำได้ หนังสืเทียมที่แข็งจึงนำไปใช้กับเก้าอี้แข็งและชนิดนุ่มสำหรับเก้าอี้นุ่ม

เนื่องจากหนังสืเทียมแบบธรรมดาไม่สามารถให้อากาศผ่านได้ เมื่อนั่งนานๆ จึงทำให้รู้สึกไม่สบาย ในการผลิตจึงมีการปรับปรุงโดยการเติมสารเคมีบางอย่าง ทำให้เกิดรูเล็กๆ ในพลาสติกหนังสืเทียมที่วานี้คือ พวกรูวีชี้ ซึ่งประกอบด้วยชั้นผิวหน้า ชั้นฟองน้ำ และชั้นผ้าด้านหลัง

การทำความสะดวกหนังสืเทียมที่ดีที่สุดและง่ายที่สุด คือใช้สบู่ หรือผงซักฟอกถูเบาๆ ด้วยแปรงนุ่ม หรือเช็ดด้วยผ้า

สีจะต้องทนต่อแสงได้ดี เมื่อถูกแสงแดดสีนั้นจะเปลี่ยนได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในสเกลมาตรฐานสากลแค่ 6 แสดงว่าดี ค่า 8 แสดงว่าดีเยี่ยม

สิ่งต้องไม่หลุดอันเนื่องมาจากการเช็ด ตรวจสอบได้โดยการใช้ผ้าขาวเช็ด จะต้องไม่มีสีติด
ผ้าส่วนใหญ่หนังเทียมจะมีลักษณะทนต่อสารเคมี เช่นกาว เมื่อหนังเทียมแข็ง การติดไม้จะไม่ติดต่อ
หนังเทียม แต่เมื่อเปียกกาวที่มีความเป็นกรดสูงหรือมีตัวทำละลายลาเท็กซ์ (พีวีซี) สูงหรือมีสาร
กำมะถันสูงจะทำให้เกิดรอยต่อได้ ไบมันและน้ำมันอื่นๆ ก็มีผลร้ายต่อพี.วี.ซี

เส้นพลาสติก

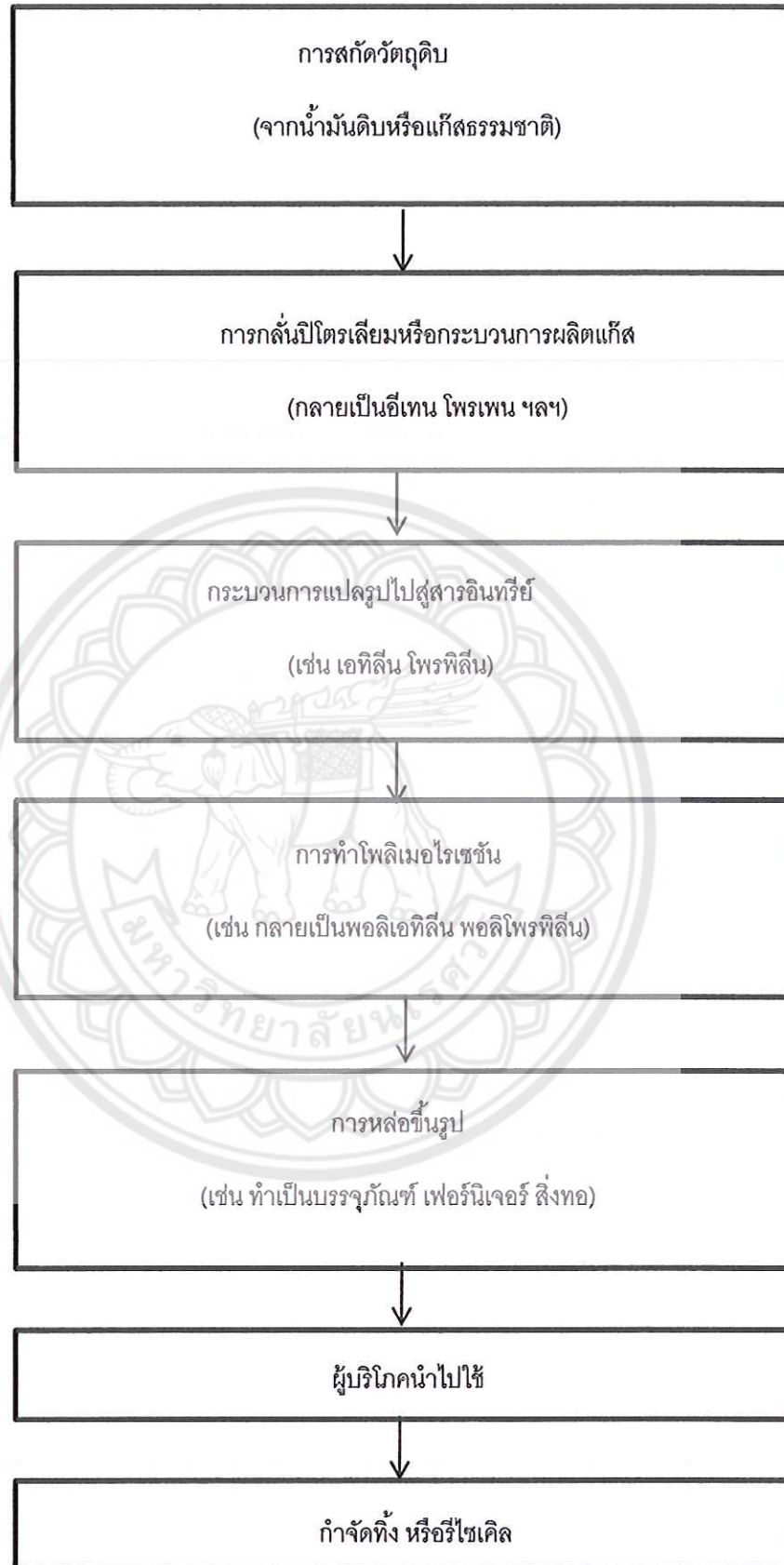
พลาสติก (Plastic)

พลาสติก (หรือพอลิเมอร์) ถูกผลิตขึ้นจากปิโตรเคมี ถึงแม้ว่าพอลิเมอร์ชนิดใหม่กำลังถูก
พัฒนาขึ้นมาจากแป้งและน้ำตาล พอลิเมอร์สังเคราะห์ชนิดแรกคือ เซลลูลอยด์ (Celluloid) ซึ่งถูก
ประดิษฐ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1870 เพื่อแทนที่งาช้างที่ใช้ในลูกบิลเลียดเซลลูลอยด์ถูกผลิตขึ้นจาก
เซลลูลอยด์ของ Pulped cotton นำมาไนเตรตในกรดเพื่อให้ได้เป็นไนโตรเซลลูลอยด์ (Nitrocellulose)
ในช่วงแรกเซลลูลอยด์ถูกนำไปใช้ทำเป็นพื้นฐานพื้นปอลอม หวี ด้ามมีดด้ามแปรง
และแป้นเปียโน

เบเคอไลท์ (Bakelite) ถูกประดิษฐ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1907 ซึ่งได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างฟี
นอล (ได้จากถ่านน้ำมันดิบ (coal ter)) กับฟอรัมดีไฮด์ (ได้จากแอลกอฮอล์จากไม้) สำหรับพลาส
ติกชนิดอื่นๆ ในช่วงแรกประกอบด้วย ไนลอน พอลิไวนิลคลอไรด์ (PVC) พอลิสไตรีน (PS) และพอลิ
เอทิลีน (PE) ปัจจุบันมีพอลิเมอร์บับร้อยชนิดซึ่งผลิตขึ้นในเกรดต่างๆ นับพันเกรดเพื่อนำไปใช้ที่
แตกต่างกัน

ซึ่งตอนหลักๆ ในการผลิตภัณฑ์พลาสติกประกอบด้วย

- การสกัดวัตถุดิบ(จากแก๊สธรรมชาติหรือน้ำมันดิบ)
- การแตกตัว (Cracking) ของสารไฮโดรคาร์บอนไปสู่ส่วนที่เป็นองค์ประกอบต่างๆ เช่น อี
เทน และโพรเพน (จากแก๊สธรรมชาติ) หรือโพรเพน บิวเทน และแนฟทา (จากน้ำมันดิบ)
- กระบวนการแปรรูปสารไฮโดรคาร์บอนไปสู่สารอินทรีย์อื่นๆ เช่น เอทิลีน โพรพิลีน และ
เบนซิน (มอนอเมอร์ชนิดต่างๆ)

ภาพที่ 2.39 แสดงวัฏจักรชีวิตของพลาสติก

2.4.10.2 ขั้นตอนการผลิตกระเป๋า

1. ขั้นตอนการเย็บประกอบกระเป๋า

คล้ายคลึงกับการเย็บกระเป๋าผ้าทั่วไป เพียงแต่ต้องใช้ในการเย็บผสมผสานกันระหว่างเส้นพลาสติกกับหนังเทียมและหุ้มขอบด้วยหนัง ซึ่งเป็นการเพิ่มความสวยงามความแข็งแรงกันความชื้นให้กระเป๋าอีกด้วย ขั้นตอนการผลิตที่สำคัญมีดังนี้

- เย็บส่วนประกอบย่อย โดยการนำส่วนประกอบย่อยของกระเป๋ามาเย็บก่อน เช่น ช่องเก็บของในกระเป๋าก็ต้องทำการเย็บก่อนที่จะนำมาประกอบกับตัวกระเป๋า
- การเย็บส่วนประกอบหลักให้นำส่วนประกอบย่อยที่เย็บเสร็จแล้วมาประกอบกับชิ้นส่วนของตัวกระเป๋า (ส่วนประกอบหลัก) ตามตำแหน่งต่างๆ ที่กำหนดไว้ในแบบ แล้วจึงประกอบชิ้นส่วนหลักที่ให้สำเร็จเป็นตัวกระเป๋า หลังจากนั้นก็ทำการตกแต่งและเย็บพักริมให้เรียบร้อย
- เย็บส่วนประกอบตกแต่ง เช่น สายสะพายและเครื่องเกาะเกี่ยวของกระเป๋า (ซิป์ กระดุม เครื่องโลหะ ฯลฯ) เป็นการนำเอาสายสะพายที่จะใช้กับกระเป๋ามาเย็บประกอบกับตัวกระเป๋าตามตำแหน่งที่ออกแบบไว้ จากนั้นจึงเย็บหรือติดเครื่องเกาะเกี่ยวกระเป๋า

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของผลิตภัณฑ์กระเป๋าสานจากเส้นพลาสติกของชุมชนบ้านบึง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก เมื่อได้ความรู้พื้นฐานจากงานเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องสมบูรณ์ ผู้วิจัยเน้นการศึกษาค้นคว้าได้กำหนดวิธีการวิจัย โดยขั้นตอนการวิจัย 6 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1. ศึกษางานเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเหล่านี้จะให้ความรู้พื้นฐานในการกำหนดหัวข้อการศึกษาค้นคว้า การกำหนดแหล่งข้อมูลพื้นฐาน และผู้ที่บอกข้อมูล เพื่อสร้างกรอบความคิดเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผลิตภัณฑ์กระเป๋าสานจากเส้นพลาสติกของชุมชนบ้านบึง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

ขั้นตอนที่ 2. การกำหนดพื้นที่ในการวิจัยสำหรับผลิตภัณฑ์กระเป๋าสานจากเส้นพลาสติกของชุมชนบ้านบึง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลของผลิตภัณฑ์กระเป๋าสานจากเส้นพลาสติกของชุมชนบ้านบึง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก และการจัดจำหน่าย

ขั้นตอนที่ 3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ด้วยการสังเกตและการจดบันทึก การถ่ายภาพ การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัย เข้าเยี่ยมชมสถานที่ผลิตกระเป๋าสานจากเส้นพลาสติกของชุมชนบ้านบึง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

ขั้นตอนที่ 4. วิธีการจัดทำข้อมูล โดยแยกแยะข้อมูลเป็นประเด็นๆตามขอบเขตเนื้อหาของการศึกษาค้นคว้า ตรวจสอบข้อมูลและนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามขอบเขตด้านเนื้อหาเพื่อศึกษาผลิตภัณฑ์กระเป๋าสานจากเส้นพลาสติกของชุมชนบ้านบึง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลกและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์กระเป๋าสานจากเส้นพลาสติกของชุมชนบ้านบึง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อนำไปสู่การออกแบบผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนที่ 5. เมื่อได้ข้อมูลต่างๆครบถ้วนนั้น ขั้นตอนอันดับต่อมาคือ ขั้นตอนการพัฒนาแบบสร้างสรรค์ผลงานพัฒนาผลิตภัณฑ์ ทำการออกแบบโครงสร้างและกราฟิกผลิตภัณฑ์กระเป๋าสานจากเส้นพลาสติกของชุมชนบ้านบึง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ

ขั้นตอนที่ 6. เสนอผลการศึกษาค้นคว้าโดยการสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูลภาคสนาม เอกสารและงานวิจัยตามประเด็นที่ศึกษา คือ การพัฒนา

ผลิตภัณฑ์กระเป๋าสานจากเส้นพลาสติกของชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

จากแต่ละขั้นตอนผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมรายละเอียดในแต่ละเรื่องโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรกลุ่มกระเป๋าสาน

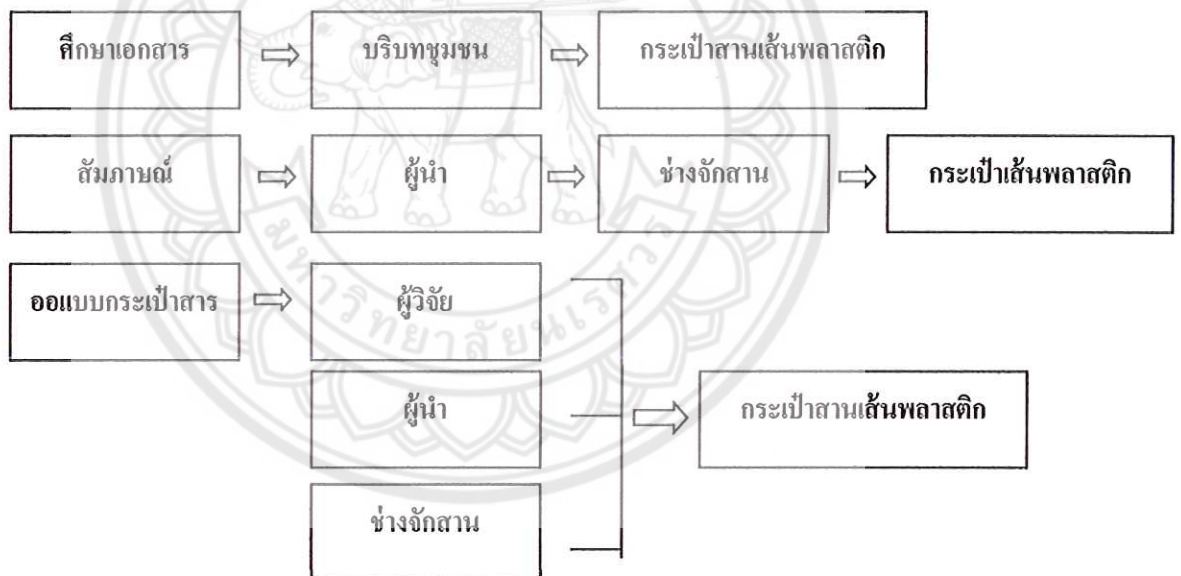
3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มคนที่ใช้ผลิตภัณฑ์กระเป๋าสาน

จำนวน 30 คน เป็นการบังกลุ่มตัวอย่างเพื่อคละจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ทำการจักสาน ผู้ใช้กระเป๋าสาน สังเกต สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบจากผู้เชี่ยวชาญด้านกระเป๋าสาน

และมีการศึกษาบริบทดังนี้

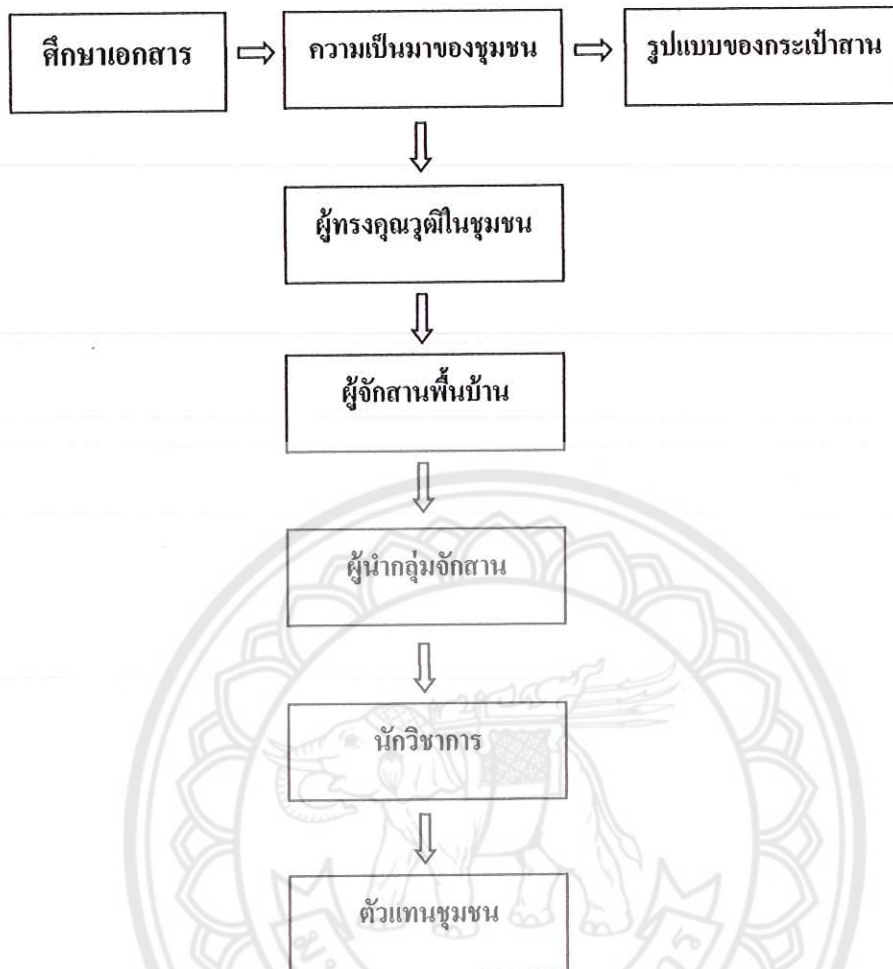
ผู้นำชุมชนจำนวน 1 คน

ช่างจักสาน 2 คน

การวิจัยวิจัยการออกแบบกระเป๋าสานจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลกมีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการออกแบบกระเป๋าสานจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก เพื่อออกแบบกระเป๋าสานจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

ศึกษาริบท

3.2 เครื่องมือที่ใช้การรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดเพื่อสอบถาม สถานะภาพของผู้ตอบ และสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบ เพื่อใช้สอบถามผู้บริโภค

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจและรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเก็บข้อมูลโดยแบ่งออกเป็นภาคเอกสาร การสัมภาษณ์ การสังเกต การศึกษาของจริงภาคสนาม โดยแบ่งเป็นประเภทดังนี้

3.3.1 การศึกษาภาคปฐมภูมิ

3.3.1.1 การสังเกต ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรม การใช้งานของกลุ่มผู้ใช้กระเป๋าจากเส้นพลาสติกสาน ตัวอย่างจำนวน 30 คน ในการเลือกผลิตภัณฑ์รูปแบบต่างๆ ของกระเป๋า

3.3.1.2 การถ่ายภาพ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยการถ่ายภาพในเรื่อง
ของลักษณะการใช้งานและรูปแบบของผลิตภัณฑ์

3.3.2 การศึกษาข้อมูลภาคทฤษฎี

เกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นความรู้พื้นฐานในการออกแบบ คือการสรุปข้อมูลทั้งหมดที่ได้
รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาทำการศึกษาและเปรียบเทียบและทำการวิเคราะห์
เพื่อประยุกต์ใช้กับการศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเส้นพลาสติก

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับผู้บริโภค

3.4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.4.2 การประเมินการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก

วิเคราะห์เพื่อหาผลที่ได้จากการศึกษา และออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบ Rating Scale 5 ระดับและได้กำหนดมาตรฐานการวัดไว้ดังนี้

5	หมายความว่า	มีความพึงพอใจกับข้อความข้อนี้มากที่สุด
4	หมายความว่า	มีความพึงพอใจกับข้อความข้อนี้มาก
3	หมายความว่า	มีความพึงพอใจกับข้อความข้อนี้ปานกลาง
2	หมายความว่า	มีความพึงพอใจกับข้อความข้อนี้น้อย
1	หมายความว่า	มีความพึงพอใจกับข้อความข้อนี้น้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป และการประเมินการออกแบบกระเป๋าคาดจากเส้นพลาสติกของผู้บริโภค เนื่องจากกระเป๋าคาดจากเส้นพลาสติกนั้นยังไม่มีรูปแบบที่แตกต่าง จึงมีความสนใจที่จะสร้างความหลากหลายและทางเลือกให้ตัวกระเป๋าคาดโดยการนำในเรื่องของวัสดุอื่นๆ เข้ามาผสมผสานให้เกิดความน่าสนใจในตัวผลิตภัณฑ์

โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจาก Pirate (โจรสลัด) เพราะคนกลุ่มนี้มักต้องมีการเดินทาง รักอิสระ และได้พบเจอกับสิ่งใหม่อยู่เสมอ เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่รักการเดินทางและการท่องเที่ยวได้มากขึ้น เป็นการเพิ่มความแตกต่างและดึงดูดความสนใจ

แบบสอบถามเพื่อการออกแบบกระเป๋าคาดจากเส้นพลาสติก แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

ส่วนที่ 2 การประเมินการออกแบบกระเป๋าคาดจากเส้นพลาสติก ซึ่งประกอบด้วย

1. กระเป๋าคาดเดินทาง
2. กระเป๋าคาดแบบล้อลาก
3. กระเป๋าคาดแคว

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้บริโภค

4.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลผู้บริโภค(ส่วนที่1)

จากการทำแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ผลิตภัณฑ์กระเป๋าคาดจากเส้นพลาสติกจำนวน 30 คน สามารถวิเคราะห์ข้อมูลผู้บริโภคได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 วิเคราะห์ข้อมูลของผู้บริโภค(ส่วนที่1)

อายุของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์	จำนวนคน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 24 ปี	24	80
24 – 31 ปี	4	13.3
32 – 39 ปี	2	6.7
40 ปี ขึ้นไป	-	-
รวม	30	100.0
ระดับการศึกษา	จำนวนคน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	13.3
ปริญญาตรี	24	80

ปริญญาโท	2	6.7
ปริญญาเอก	-	-
รวม	30	100.0
อาชีพในปัจจุบัน	จำนวนคน	ร้อยละ
รับราชการ	-	-
รัฐวิสาหกิจ	-	-
พนักงานบริษัทเอกชน	-	-
รับจ้างทั่วไป	28	93.3
ประกอบอาชีพอิสระ	2	6.7
รวม	30	100.0
รายได้ปัจจุบันต่อเดือน	จำนวนคน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	14	46.6
15,000 - 20,000 บาท	12	40
20,001 - 25,000 บาท	2	6.7
25,001 - 30,000 บาท	-	-
35,001 บาทขึ้นไป	2	6.7
รวม	30	100.0
ภูมิลำเนา	จำนวนคน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	14	46.6
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2	6.7
ภาคกลาง	12	40
ภาคตะวันออก	-	-
ภาคตะวันตก	-	-
ภาคใต้	2	6.7
รวม	30	100.0

สรุปตารางที่ 4.1 วิเคราะห์ข้อมูลของผู้บริโภค(ส่วนที่1)

เป็นส่วนที่แสดงค่าความถี่ และค่าร้อยละของอายุของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ ระดับการศึกษา อาชีพในปัจจุบัน รายได้ปัจจุบันต่อเดือน ภูมิลำเนา จำนวน 30 คน ทำให้ทราบดังนี้

1. ข้อมูลด้านอายุของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ มีค่าความถี่ และค่าร้อยละดังนี้
 - ต่ำกว่า 24 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80
 - 24 – 31 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3
 - 32 – 39 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7
2. ข้อมูลด้านอาชีพในปัจจุบัน มีค่าความถี่ และค่าร้อยละดังนี้
 - ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3
 - ปริญญาตรี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80
 - ปริญญาโท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7
3. ข้อมูลด้านอาชีพในปัจจุบัน มีค่าความถี่ และค่าร้อยละดังนี้
 - รับจ้างทั่วไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.3
 - ประกอบอาชีพอิสระ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7
4. ข้อมูลด้านรายได้ปัจจุบันต่อเดือน มีค่าความถี่ และค่าร้อยละดังนี้
 - ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6
 - 15,000 - 20,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40
 - 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7
 - 35,001 บาทขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7
5. ข้อมูลด้านภูมิสำเนา มีค่าความถี่ และค่าร้อยละดังนี้
 - ภาคเหนือ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6
 - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7
 - ภาคกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40
 - ภาคใต้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

4.1.2 วิเคราะห์การประเมินการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก (ส่วนที่ 2)

จากการทำแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเส้นพลาสติก 30 คน สามารถวิเคราะห์การประเมินการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก สามารถสรุปพฤติกรรมได้ดังนี้

ตารางที่ 4.2 วิเคราะห์ การประเมินการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก
(ส่วนที่2 กระเป๋าเป้เดินทาง)

ภาพที่ 4.1 กระเป๋าเป้เดินทาง

กระเป๋าเป้ เดินทาง	ดี	ดี	ปาน	พอใช้	ปรับปรุง	N	\bar{X}	SD	แปล ผล
	มาก		กลาง						
	5	4	3	2	1				
ด้านประโยชน์ใช้สอย									
1. มีความ สะดวกสบายใน การใช้งาน	10	5	15	0	0	30	3.83	0.90	ดี

2. ประโยชน์ใช้สอยเหมาะสมกับการเดินทางและการท่องเที่ยว	20	5	5	0	0	30	4.5	0.77	ดี
3. รูปแบบเหมาะแก่การเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อการเดินทางและการท่องเที่ยว	6	4	20	0	0	30	3.53	0.81	ดี
รวม	36	14	40	0	0	90	3.95	0.82	ดี
ด้านความงาม									
1. มีความสวยงามน่าใช้	8	2	20	0	0	30	3.6	0.90	ดี
2. ลวดลายบนวัสดุเหมาะสมกับการเดินทางและการท่องเที่ยว	9	20	1	0	0	30	4.27	0.51	ดี
3. รูปแบบของกระเป๋าเป็นที่ดึงดูดความสนใจ	20	5	5	0	0	30	4.5	0.76	ดี
รวม	37	27	26	0	0	90	4.12	0.72	ดี
ด้านความปลอดภัยและการบำรุงรักษา									
1. ง่ายต่อการทำความสะอาด	15	5	10	0	0	30	4.17	0.90	ดี
2. ง่ายต่อการซ่อมแซม	5	5	20	0	0	30	3.5	0.76	ดี
3. ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อการใช้งาน	20	5	5	0	0	30	4.5	0.76	ดี

4. ป้องกัน ความชื้นได้	18	10	2	0	0	30	4.53	0.62	ดี มาก
รวม	53	25	37	0	0	120	4.17	0.76	ดี
ด้านวัสดุ									
1. มีความทนทาน ต่อการใช้งาน	16	10	4	0	0	30	4.4	0.71	ดี
รวม	16	10	4	0	0	30	4.4	0.71	ดี

สรุป ตารางที่ 4.2 วิเคราะห์ การประเมินการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก
(ส่วนที่2 กระเป๋าไปเดินทาง) จะพบว่า

- ด้านประโยชน์ใช้สอยค่าของ \bar{X} = 3.95 และค่าของ S.D= 0.82 อยู่ในระดับดี
- ด้านความงามของ \bar{X} = 4.12 และค่าของ S.D= 0.72 อยู่ในระดับดี
- ด้านความปลอดภัยและการบำรุงรักษาของ \bar{X} = 0.17 และค่าของ S.D= 0.76 อยู่ในระดับดี
- ด้านวัสดุค่าของ \bar{X} = 4.4 และค่าของ S.D= 0.71 อยู่ในระดับดี

***เกณฑ์วัดตัวแปลผล

4.51 – 5.00 = ดีมาก

3.51 – 4.50 = ดี

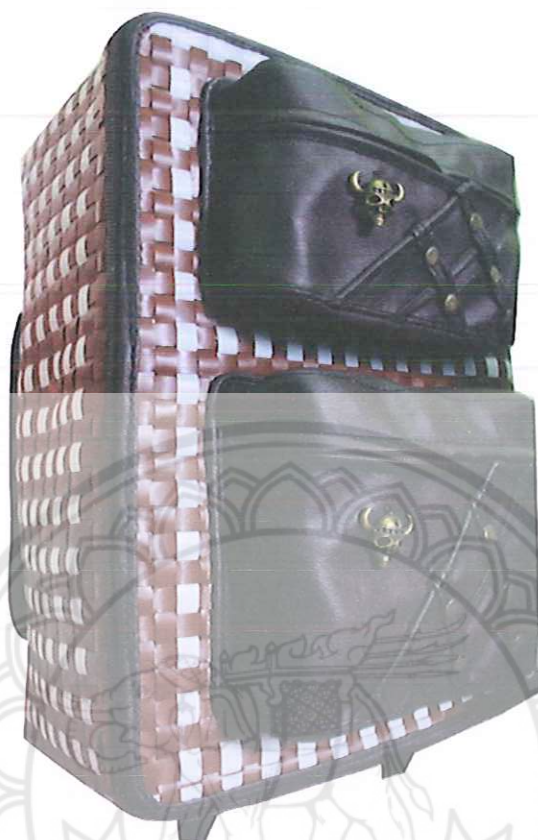
2.51 – 3.50 = ปานกลาง

1.51 – 2.50 = พอใช้

1.00 – 1.50 = ควรปรับปรุง

ถ้าได้ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้

ตารางที่ 4.3 วิเคราะห์ การประเมินการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก
(ส่วนที่2 กระเป๋าเดินทางแบบล้อลาก)

ภาพที่ 4.2 กระเป๋าเดินทางแบบล้อลาก

กระเป๋าเดินทาง แบบล้อลาก	ดี	ดี	ปาน	พอใช้	ปรับปรุง	N	\bar{X}	SD	แปล ผล
	มาก		กลาง						
	5	4	3	2	1				
ด้านประโยชน์ใช้สอย									
1. มีความ สะดวกสบายในการ ใช้งาน	19	10	1	0	0	30	4.6	0.55	ดี มาก
2. ประโยชน์ใช้สอย เหมาะสมกับการ เดินทางและการ ท่องเที่ยว	12	8	10	0	0	30	4.07	0.85	ดี

3. รูปแบบเหมาะแก่ การเป็นผลิตภัณฑ์ เพื่อการเดินทางและ การท่องเที่ยว	15	5	10	0	0	30	4.17	0.90	ดี
รวม	46	23	21	0	0	90	4.28	0.76	ดี
ด้านความงาม									
1. มีความสวยงาม น่าใช้	14	10	6	0	0	30	4.27	0.77	ดี
2. ลวดลายบนวัสดุ เหมาะสมกับการ เดินทางและการ ท่องเที่ยว	20	9	1	0	0	30	4.63	0.55	ดี มาก
3. รูปแบบ ของ กระเป๋าเป็นที่ดึงดูด ความสนใจ	19	10	1	0	0	30	4.6	0.55	ดี มาก
รวม	53	29	8	0	0	90	4.5	0.62	ดี
ด้านความปลอดภัยและการบำรุงรักษา									
1. ง่ายต่อการทำ ความสะอาด	17	10	3	0	0	30	4.47	0.67	ดี
2. ง่ายต่อการ ซ่อมแซม	20	5	5	0	0	30	4.5	0.76	ดี
3. ไม่ก่อให้เกิด อันตรายต่อการใช้ งาน	13	10	7	0	0	30	4.2	0.79	ดี
4. ป้องกันความชื้น ได้	18	10	2	0	0	30	4.53	0.62	ดี มาก
รวม	68	35	17	0	0	120	4.42	0.71	ดี

ด้านวัสดุ									
1. มีความทนทานต่อการใช้งาน	17	10	3	0	0	30	4.47	0.67	ดี
รวม	17	10	3	0	0	30	4.47	0.67	ดี

สรุป ตารางที่ 4.3 วิเคราะห์ การประเมินการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก

(ส่วนที่2 กระเป๋าเดินทางแบบล้อลาก) จะพบว่า

- ด้านประโยชน์ใช้สอยค่าของ \bar{X} = 4.28 และค่าของ S.D= 0.76 อยู่ในระดับดี
- ด้านความงามของ \bar{X} = 4.5 และค่าของ S.D= 0.62 อยู่ในระดับดี
- ด้านความปลอดภัยและการบำรุงรักษาของ \bar{X} = 4.42 และค่าของ S.D= 0.71 อยู่ในระดับดี
- ด้านวัสดุค่าของ \bar{X} = 4.47 และค่าของ S.D= 0.67 อยู่ในระดับดี

***เกณฑ์วัดตัวแปลผล

4.51 – 5.00 = ดีมาก

3.51 – 4.50 = ดี

2.51 – 3.50 = ปานกลาง

1.51 – 2.50 = พอใช้

1.00 – 1.50 = ควรปรับปรุง

ถ้าได้ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้

ตารางที่ 4.4 วิเคราะห์ การประเมินการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก
(ส่วนที่2 กระเป๋าคาดเอว)

ภาพที่ 4.3 กระเป๋าคาดเอว

กระเป๋าคาดเอว	ดี	ดี	ปาน	พอใช้	ปรับปรุง	N	\bar{X}	SD	แปล ผล
	มาก		กลาง						
	5	4	3	2	1				
ด้านประโยชน์ใช้สอย									
1. มีความสะดวกสบาย ในการใช้งาน	10	15	5	0	0	30	4.17	0.69	ดี
2. ประโยชน์ใช้สอย เหมาะสมกับการเดินทาง และการท่องเที่ยว	5	10	15	0	0	30	3.67	0.75	ดี
3. รูปแบบเหมาะแก่การ เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อการ เดินทางและการ ท่องเที่ยว	20	5	5	0	0	30	4.50	0.76	ดี
รวม	35	30	25	0	0	90	4.11	0.73	ดี

ด้านความงาม									
1. มีความสวยงามน่าใช้	5	10	15	0	0	30	3.67	0.75	ดี
2. ลวดลายบนวัสดุ เหมาะสมกับการเดินทาง และการท่องเที่ยว	5	15	10	0	0	30	3.83	0.69	ดี
3. รูปแบบ ของกระเป๋า เป็นที่ดึงดูดความสนใจ	20	5	5	0	0	30	4.5	0.76	ดี
รวม	30	30	30	0	0	90	4	0.73	ดี
ด้านความปลอดภัยและการบำรุงรักษา									
1. ง่ายต่อการทำความสะอาด	5	15	10	0	0	30	3.83	0.69	ดี
2. ง่ายต่อการซ่อมแซม	5	10	15	0	0	30	3.67	0.75	ดี
3. ไม่ก่อให้เกิดอันตราย ต่อการใช้งาน	20	5	5	0	0	30	4.5	0.76	ดี
4. ป้องกันความชื้นได้	15	5	10	0	0	30	4.17	0.90	ดี
รวม	45	35	40	0	0	120	4.04	0.78	ดี
ด้านวัสดุ									
1. มีความทนทานต่อการ ใช้งาน	17	6	7	0	0	30	4.33	0.83	ดี
รวม	17	6	7	0	0	30	4.33	0.83	ดี

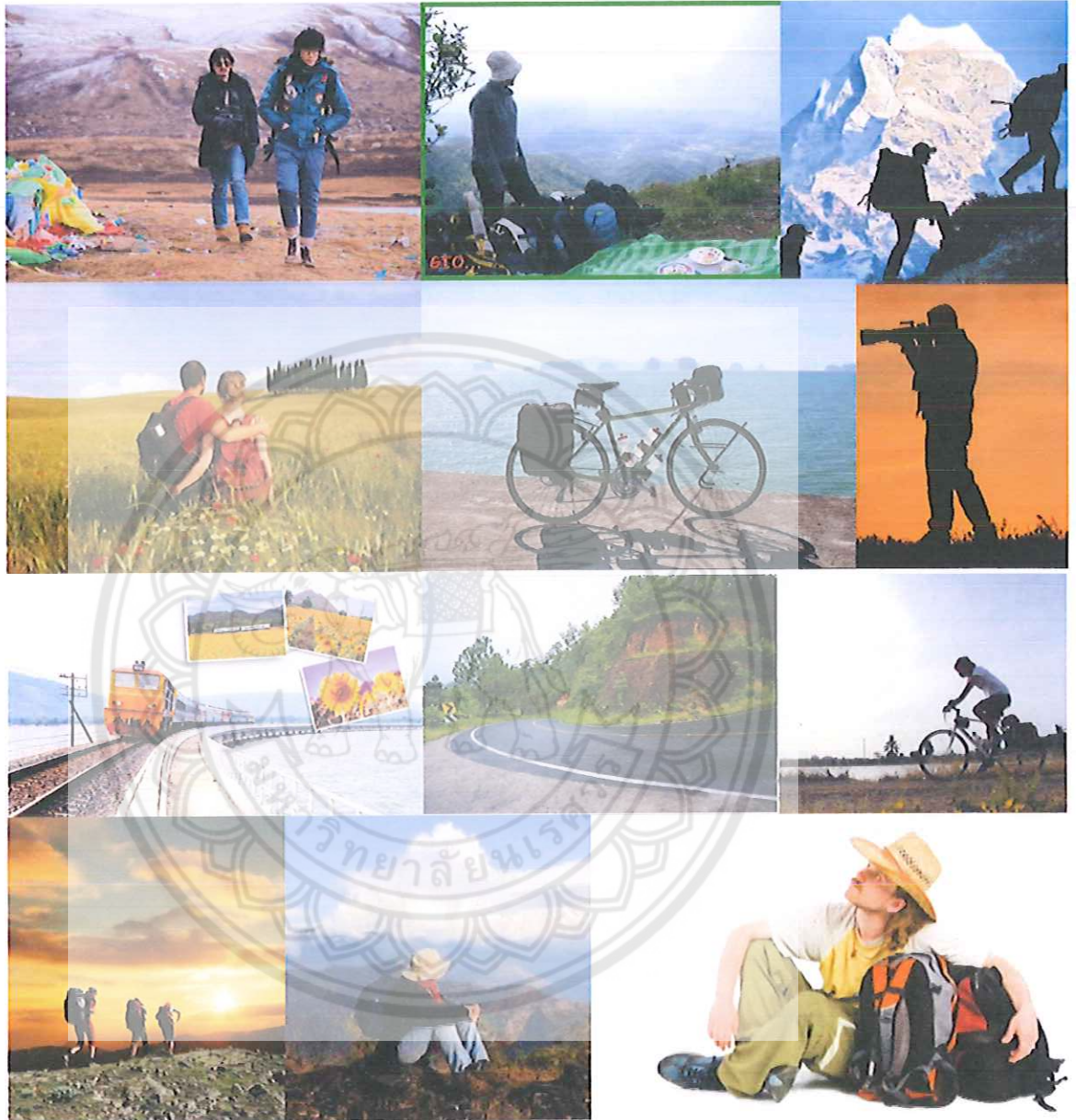
สรุปตารางที่ 4.4 วิเคราะห์ การประเมินการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก

(ส่วนที่2 กระเป๋าคาดเอว) จะพบว่า

- ด้านประโยชน์ใช้สอยค่าของ \bar{X} = 4.11 และค่าของ S.D= 0.73 อยู่ในระดับดี
- ด้านความงามของ \bar{X} = 4 และค่าของ S.D= 0.73 อยู่ในระดับดี
- ด้านความปลอดภัยและการบำรุงรักษา ค่าของ \bar{X} = 4.04 และค่าของ S.D= 0.78 อยู่ในระดับดี
- ด้านวัสดุ ค่าของ \bar{X} = 4.33 และค่าของ S.D= 0.83 อยู่ในระดับดี

4.2 ดำเนินการออกแบบ

4.2.1 ขั้นตอนการออกแบบ

ภาพที่ 4.4 แสดงภาพรูปแบบการใช้ชีวิตของผู้ที่ชื่นชอบในการเดินทางและการท่องเที่ยว
(กลุ่มเป้าหมาย)

ภาพที่ 4.5 แสดงภาพการศึกษาการใช้กระเป๋า

Design Concept : สร้างความหลากหลายและทางเลือกให้ตัวผลิตภัณฑ์

เนื่องจากผลิตภัณฑ์สานจากเส้นพลาสติก ยังไม่มีความหลากหลายในเรื่องของรูปทรง กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มแม่บ้าน

แนวคิด สร้างความหลากหลายและทางเลือกให้ตัวผลิตภัณฑ์มากขึ้นโดยการนำในเรื่องของวัสดุอื่นๆ เข้ามาผสมผสานให้เกิดความน่าสนใจในตัวผลิตภัณฑ์ และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ดีขึ้น

ภาพที่ 4.6 แสดงภาพการผสมผสานเส้นพลาสติกกับวัสดุอื่นๆ

Inspiration : Pirate (โจรสลัด) เพราะคนกลุ่มนี้มักต้องเดินทาง รักอิสระ และได้พบเจอกับสิ่งใหม่ อยู่เสมอ สื่อถึงกลุ่มเป้าหมาย ที่รักการเดินทางและการท่องเที่ยว

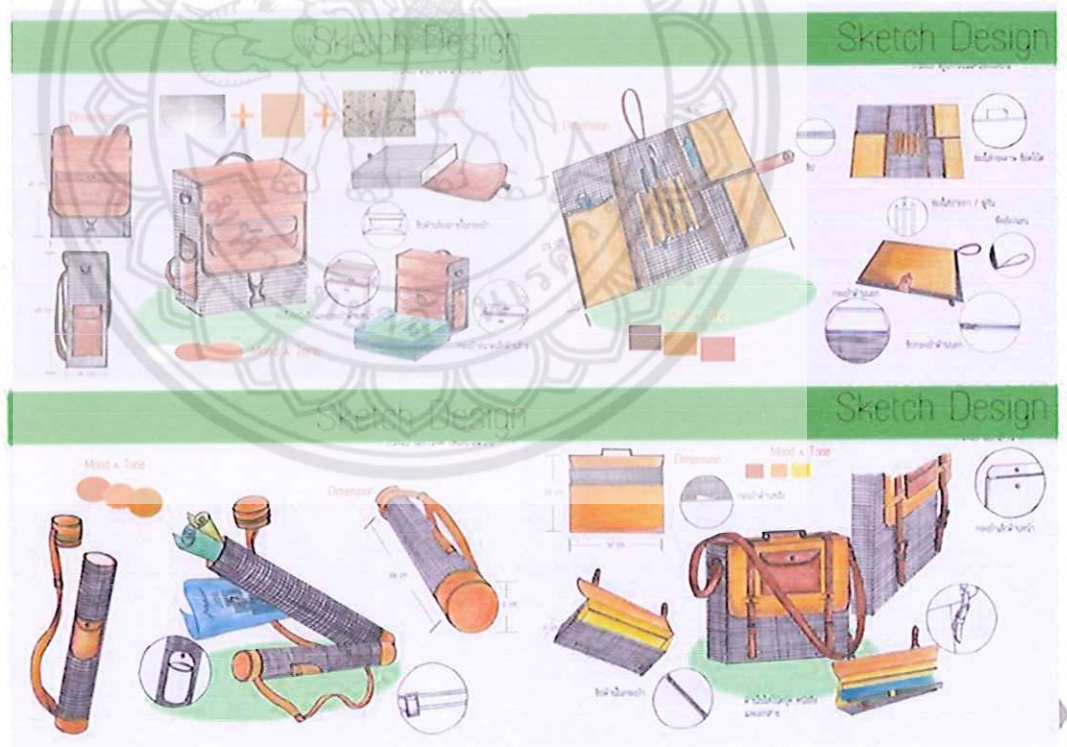
ภาพที่ 4.7 แสดงภาพ Inspiration

Mood & Tone : เมื่อนึกถึงใจสลัดก็จะนึกถึงความเก่า ความเก่าของเขา นึกถึงวัสดุที่ใช้ทำเสื้อหรือกระเป๋าก็จะออกสีน้ำตาล สิ่งที่พบเจอระหว่างทางอย่างเช่น สีน้ำตาล สีเขียวจากภูเขาต้นไม้ สีฟ้าสีคราม จากน้ำและท้องฟ้า

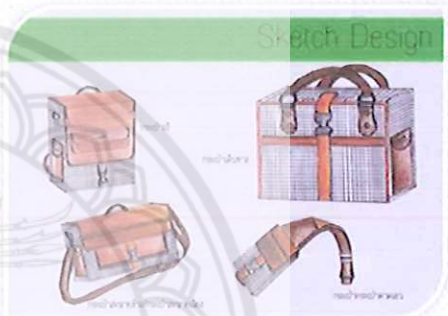
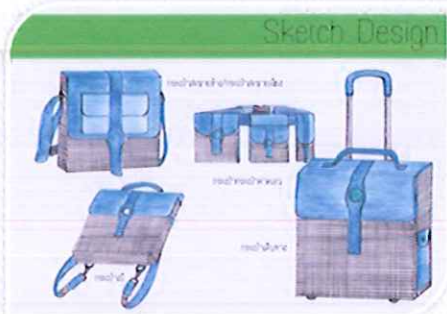
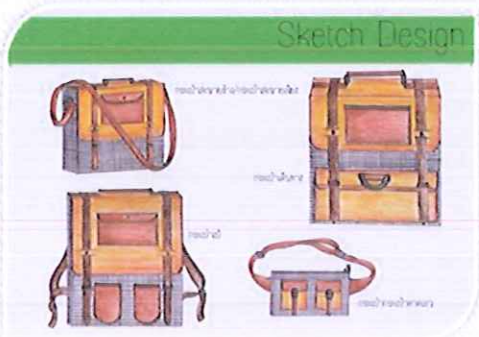
ภาพที่ 4.8 แสดงภาพ Mood & Tone (เลือกสีน้ำตาลเป็นเมนหลัก)

4.3 การออกแบบและสร้างสรรค์งาน

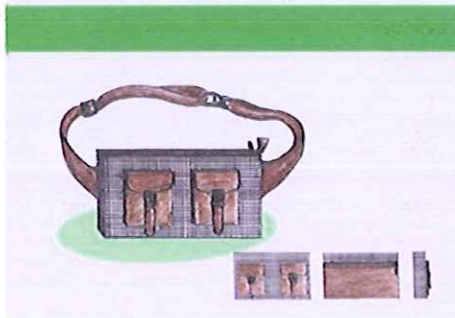
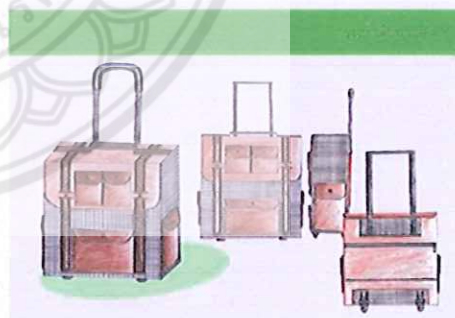
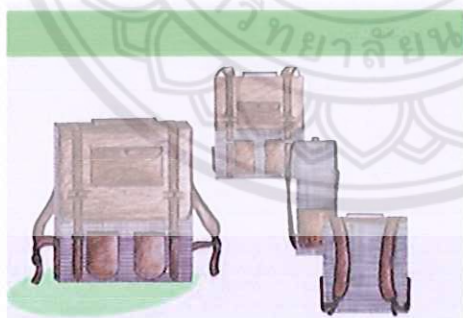

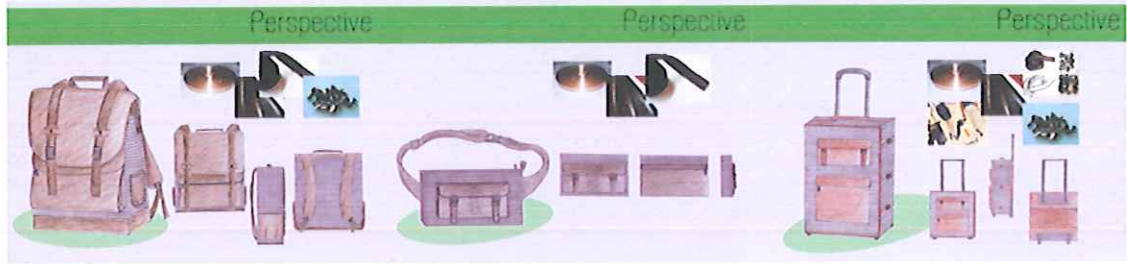
Sketch Design 1

» Sketch design 2

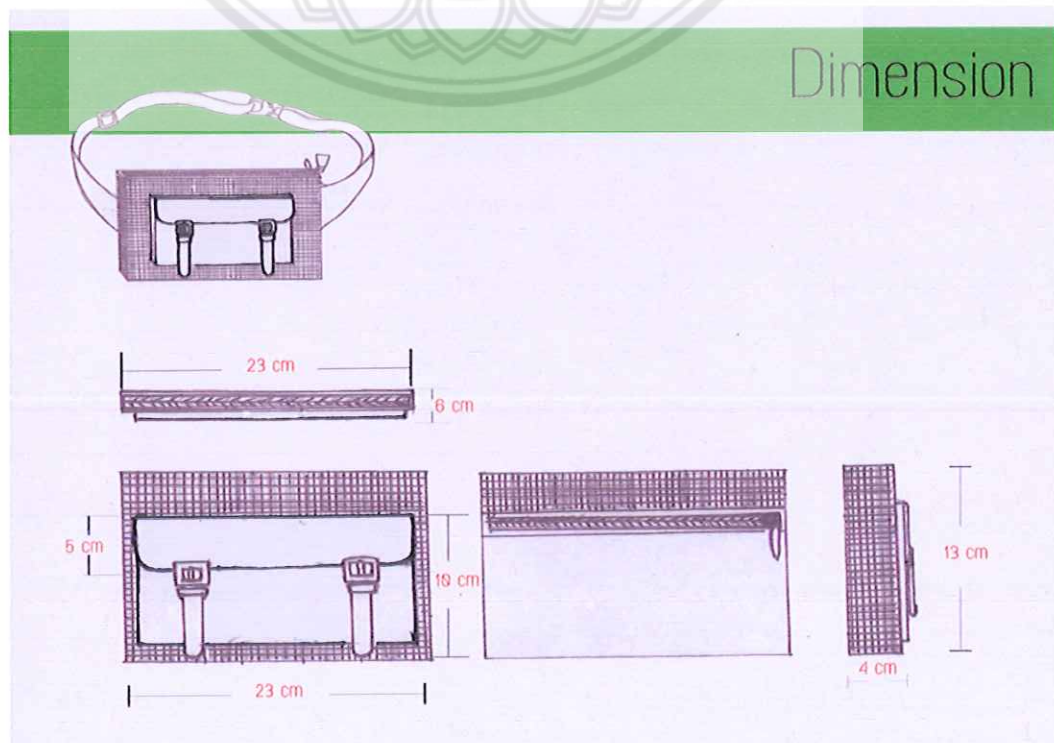
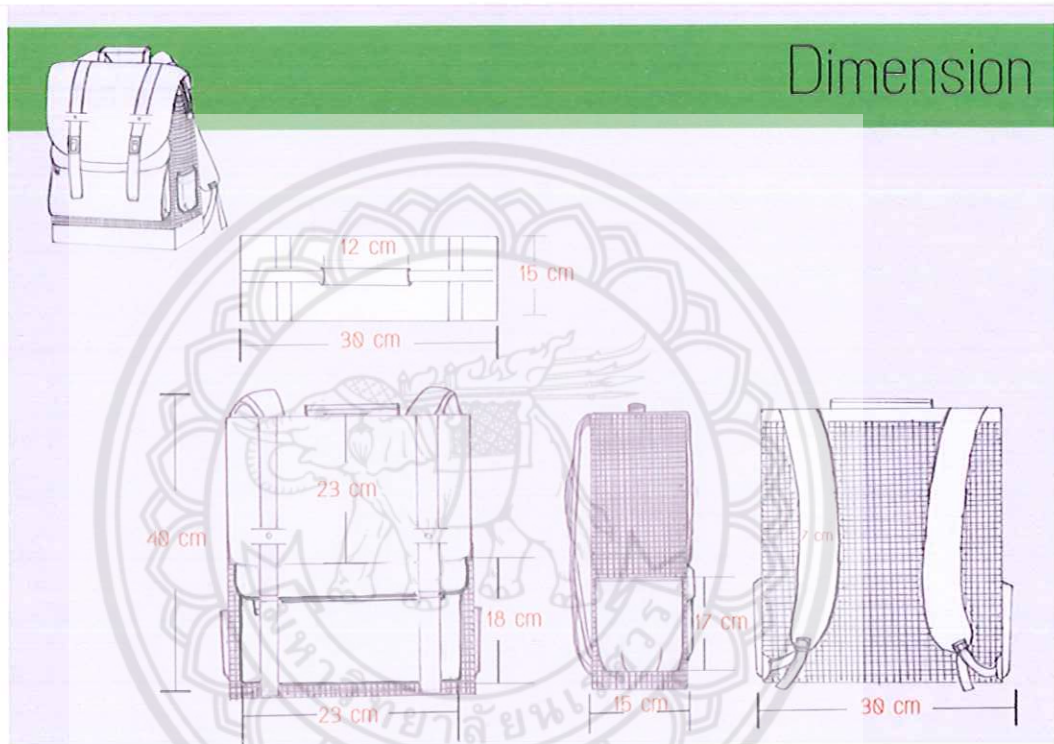

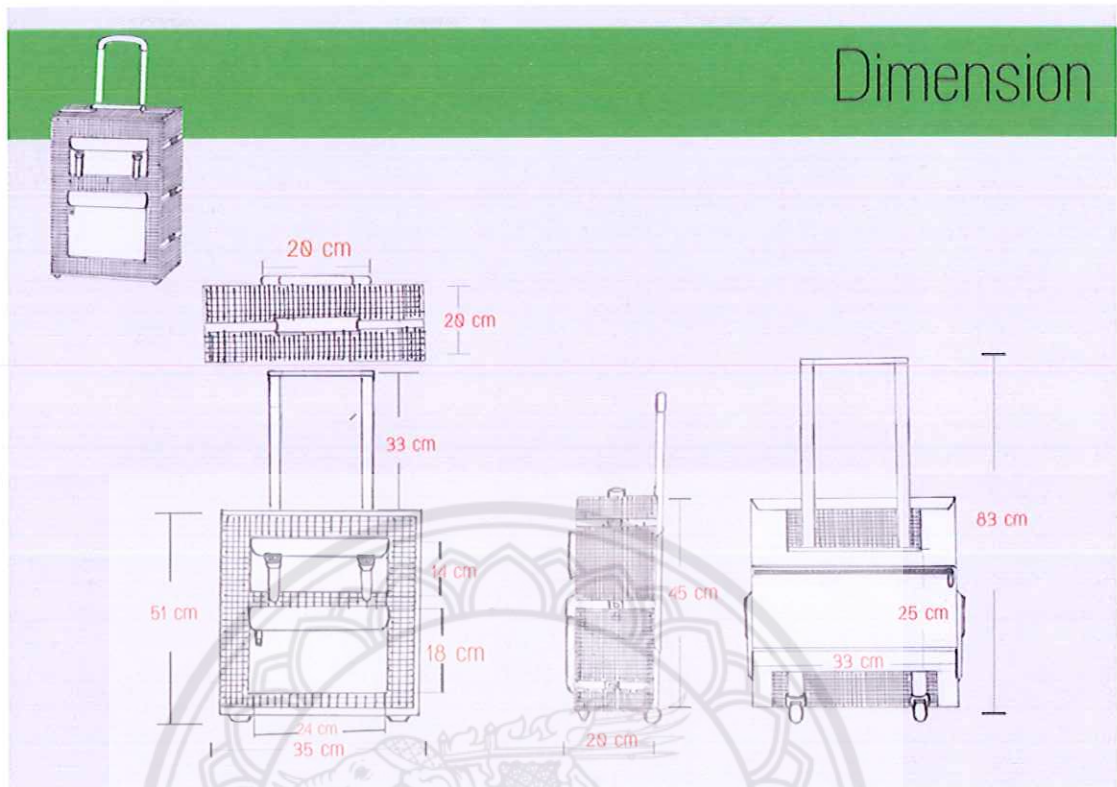
» Idea Develop

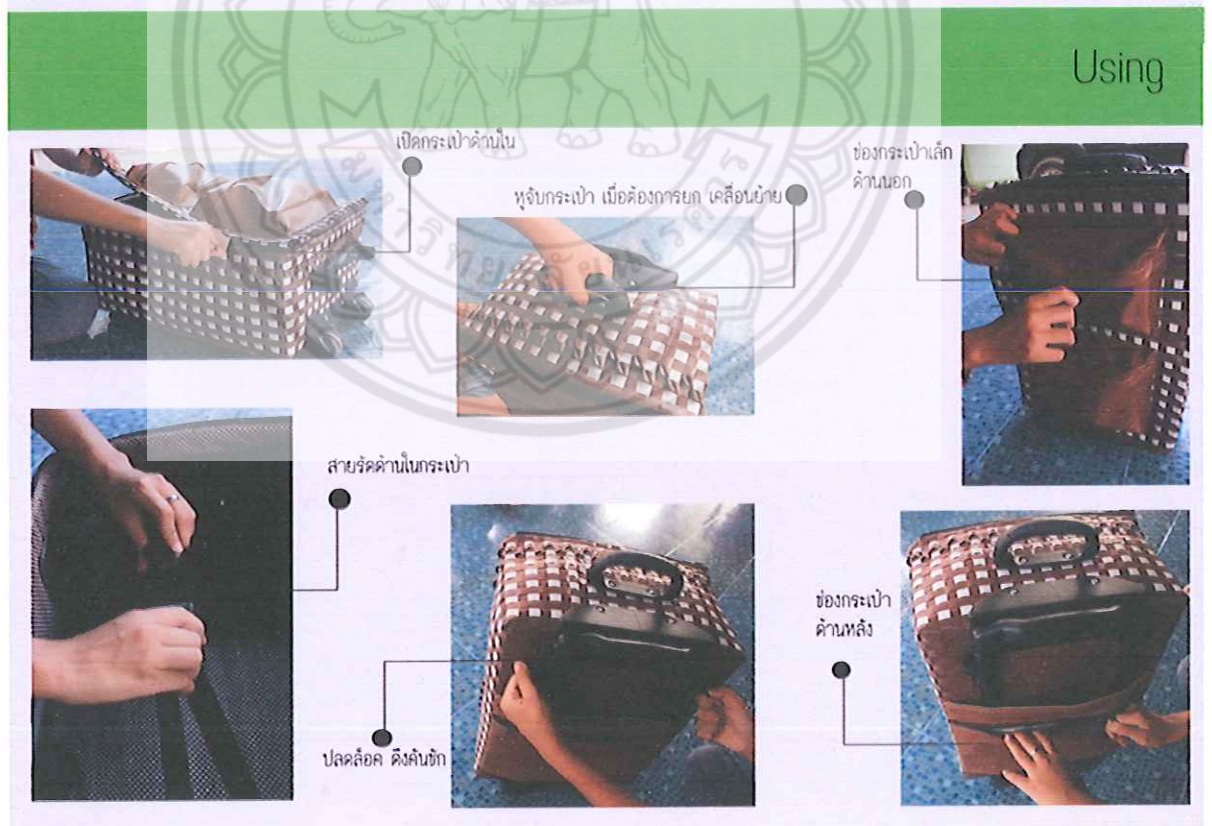
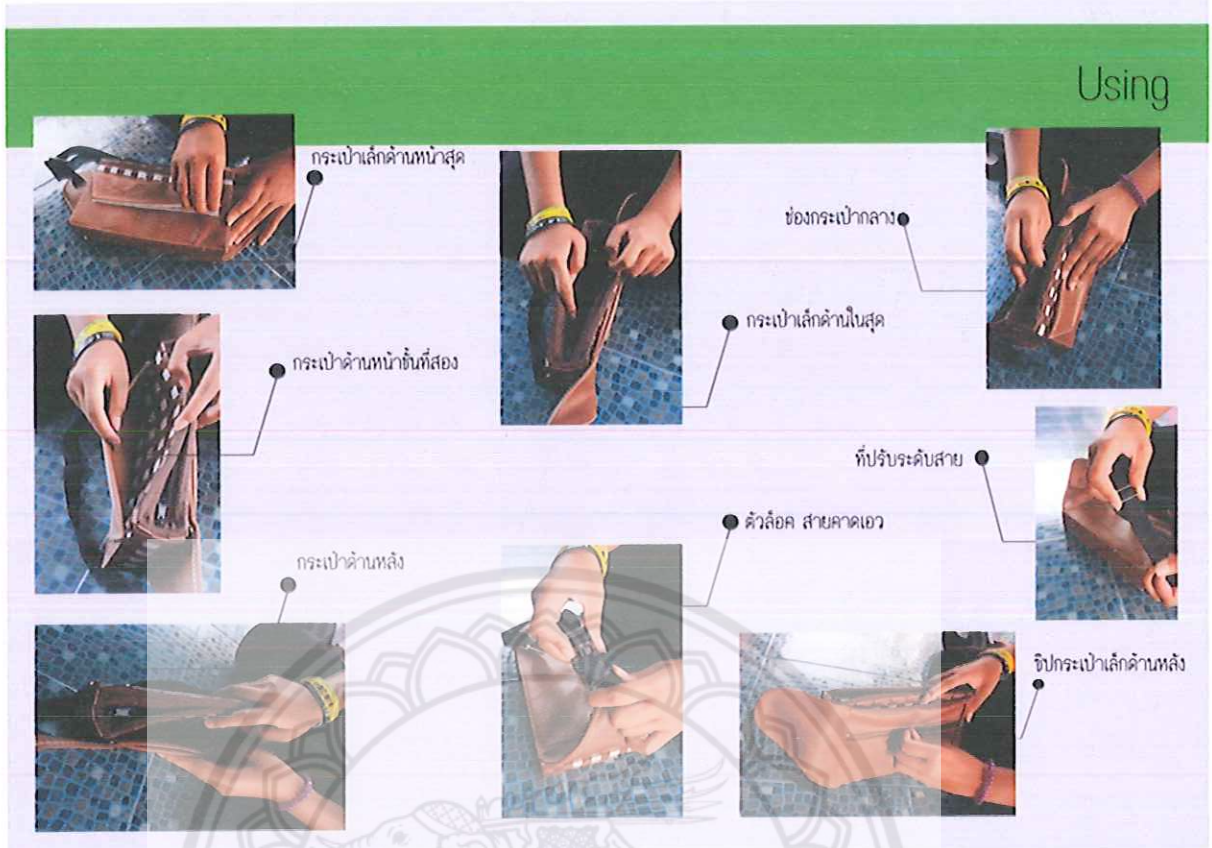
ภาพที่ 4.9 แสดงภาพขั้นตอนการสเก็ตซ์และพัฒนาแบบตามแนวคิดในการออกแบบ

ภาพที่ 4.10 แสดงการเขียนแบบ Working drawing กระเป๋าทั้ง 3 ใบ

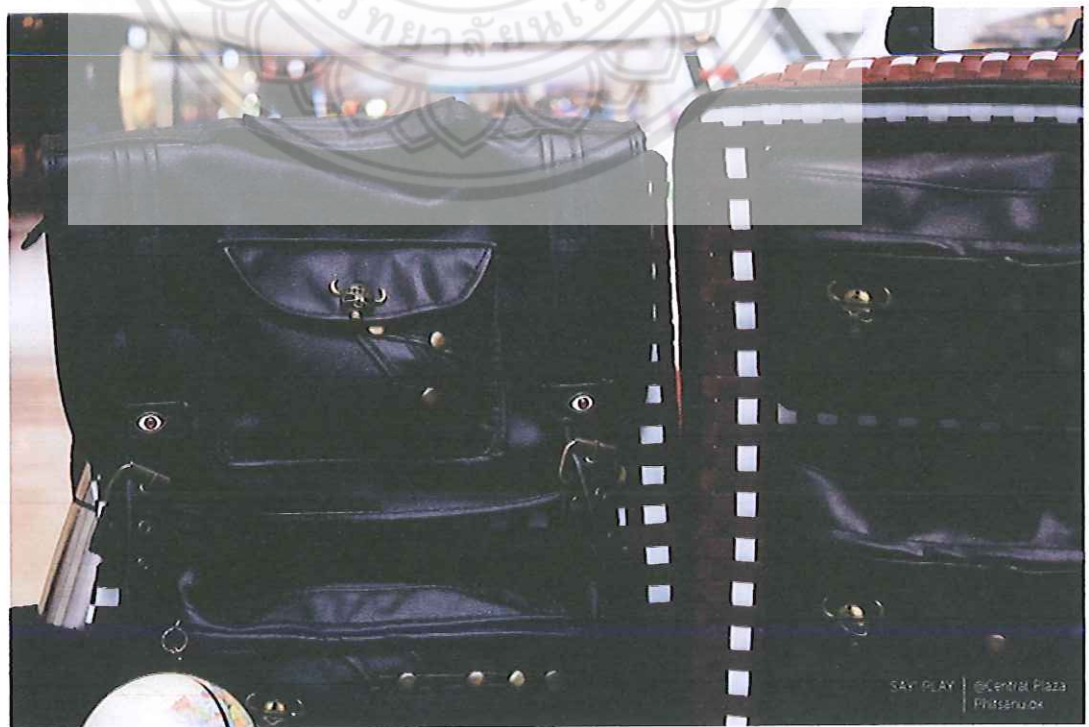
ภาพที่ 4.11 แสดงภาพขั้นตอนการใช้งานของกระเป๋าทั้ง 3 ใบ

4.4 ผลการที่สร้างสรรค์

4.4.1 model

ภาพที่ 4.12 แสดงภาพ model ผลิตภัณฑ์ต้นแบบแนวทางการผลิต

ภาพที่ 4.13 แสดงภาพผลงานกระเป๋าจากเส้นพลาสติก

บทที่ 5

บทสรุป

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ในหัวข้อ การออกแบบกระเป่าจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลิตภัณฑ์สานจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์สานจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

5.1 ความมุ่งหมายของการวิจัย

การออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป่าสานจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก จากการศึกษาสามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ศึกษาผลิตภัณฑ์สานจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

เครื่องจักสาน เป็นงานฝีมือที่น่าภาคภูมิใจของไทยเป็นที่รู้จักและนิยมมากในกลุ่มของผู้สนใจความสวยงาม ผู้อนุรักษ์ศิลปกรรมไทย ผู้ที่ชื่นชอบในงานฝีมือ และในหมู่ของชาวต่างชาติ ในปัจจุบันงานจักสานได้ถูกดัดแปลงให้มีความหลากหลายขึ้น จุดเด่นของกระเป่าสารอยู่ตรงที่เป็นงานที่จัดอยู่ในกลุ่มงานประเภทแฮนด์เมด ซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้ความระเอียดอ่อนและใจรัก ส่งผลให้ตัวงานมีคุณค่าในตัวของผู้ผลิตเองเสมอ จึงไม่แปลกใจเลยหากทุกวันนี้ กระเป่าสารเป็นงานฝีมือที่ครองใจผู้บริโภคได้อย่างยาวนาน โดยเฉพาะกลุ่มแม่บ้าน ที่มือได้เห็นงานจักสารประเภทนี้ก็ต้องอยากซื้อติดไม้ติดมือไปด้วยแทบทุกครั้ง ปัจจุบันกลุ่มจักสารชุมชนบ้านบุงได้ผลิตผลงานสานจากเส้นพลาสติกได้หลากหลายขึ้น โดยมีนโยบายที่จะผลิต ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคอีกด้วย

เนื่องจากปัจจุบันนี้มีสินค้าประเภทเดียวกันนี้จำหน่ายเป็นจำนวนมาก มีการแข่งขันทางการตลาดสูง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการสร้างความน่าเชื่อถือ และสร้างความแตกต่างจากสินค้าอื่น เพราะผู้บริโภคมักจะต้องการผลิตภัณฑ์ที่ดีที่สุด ซึ่งนอกจากตัวผลิตภัณฑ์แล้ว ยังต้องอาศัยเรื่องความสวยงาม ความประณีต ความแข็งแรงคงทน ในการสร้างความแตกต่าง ส่งเสริม สนับสนุน สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับผลิตภัณฑ์ได้

5.1.2 เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์สานจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

แนวทางการออกแบบ สร้างความหลากหลายและทางเลือกให้ตัวผลิตภัณฑ์มากขึ้น โดยการนำในเรื่องของวัสดุอื่นๆ เข้ามาผสมผสานให้เกิดความน่าสนใจในตัวผลิตภัณฑ์ และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ดีขึ้นลักษณะของการออกแบบ รูปทรงของกระเป๋าจะคล้ายหีบสมบัติ จะเน้นสีน้ำตาลเป็นหลัก มีการใช้สายกระเป๋าที่ค่อนข้างมีขนาดใหญ่และโลหะอย่างเช่นกระดุมหรือหูกระเป๋า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

-แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริโภค

-แบบวิเคราะห์การออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก

5.2 สรุปผล และ อภิปรายผล

การศึกษาในหัวข้อวิจัยเรื่อง การออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบึง ตำบลศรีภิรมย์อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก สรุปได้ดังนี้

5.2.1 ศึกษาสภาพทั่วไปของผลิตภัณฑ์จากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบึง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

5.2.2 ศึกษาผลิตภัณฑ์ขั้นตอนและวิธีการผลิต

5.2.3 ออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเส้นพลาสติก โดยการนำในเรื่องของวัสดุอื่นๆ เข้ามาผสมผสานให้เกิดความน่าสนใจในตัวผลิตภัณฑ์ อย่างเช่นหนังเทียม เครื่องประดับโลหะ เพิ่มความแข็งแรงให้ตัวผลิตภัณฑ์ โดยการเย็บตัวหนังสองชั้นก่อนเย็บติดกับตัวพลาสติกมีการใช้เหล็กเส้นเล็กเพิ่มความแข็งแรงคงทน เพิ่มมูลค่าให้ตัวผลิตภัณฑ์ด้วยเครื่องประดับโลหะ ซึ่งสรุปการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก ได้ดังนี้

5.2.3.1) การออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเส้นพลาสติก เป็นการสร้างสรรค์การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่างจากคู่แข่ง โดยการออกแบบรูปทรงที่แตกต่างจาก ผลิตภัณฑ์จากเส้นพลาสติกอื่นๆ นำวัสดุที่ทำจากหนังและโลหะประกอบ ออกแบบเพื่อตอบสนองต่อการเดินทาง มีพื้นที่และช่องกระเป๋าที่กว้างสามารถบรรจุสิ่งของได้มากขึ้น

5.2.3.2) กระบวนการออกแบบเป็นไปตามหลักการออกแบบอันประกอบไปด้วยแนวคิดในการออกแบบ หลักในการออกแบบ ส่วนประกอบที่สำคัญในการออกแบบ องค์ประกอบของการออกแบบ รูปทรง และกราฟิก

5.2.3.3) ผลการออกแบบได้ดำเนินไปตามแนวทางการศึกษาข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านตัวสินค้า ผู้ผลิต ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย ข้อมูลทางการตลาด และข้อมูลทางด้านเทคนิคต่างๆตามลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ รูปทรงและกราฟิกมีส่วนช่วยในการสร้าง

ทัศนคติที่ดีแก่ผู้บริโภคสินค้าและมีการขยายอัตราพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อมากขึ้น มีแนวทางของการออกแบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว การออกแบบโครงสร้างของผลิตภัณฑ์คำนึงถึงความเป็นไปได้ในการผลิตจริง มีความสวยงามแปลกตา มีความแตกต่างจากคู่แข่งภายใต้แบรนด์สินค้าอื่นๆ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมทางด้านต้นทุนในการผลิต และความสามารถทางด้านการใช้งาน เช่น ช่วยผ่อนแรง สามารถจุสิ่งของต่างๆได้เยอะขึ้น แยกสัดส่วนในการจัดวางได้เป็นระเบียบมากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 การดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ในหัวข้อการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์รูปแบบกระเป๋าที่เหมาะสม ซึ่งพบปัญหาในการดำเนินการวิจัย คือ การค้นคว้าส่วนใหญ่มาจากเว็บไซต์และข้อมูลที่ได้รับมีการแปลภาษามาจากต่างประเทศจึงต้องทำการตรวจสอบเอกสารต่างๆ หลายแห่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด ทั้งนี้ได้ใช้ความพยายามและความตั้งใจในการศึกษาค้นคว้าและเรียบเรียง ทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้

5.3.2 การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาระบบการออกแบบ มีการเก็บข้อมูลจากเอกสารและทางเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษา ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ยังไม่ได้มีการวิเคราะห์ แยกแยะ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสับสนในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นั้นๆ

5.3.3 กระบวนการผลิต ในขั้นตอนการเย็บประกอบนั้นเส้นพลาสติกมีความหนาเมื่อเย็บประกอบเข้ากับหนังทำให้เกิดปัญหาเข็มหักอยู่บ่อยครั้ง บางส่วนอาจต้องเย็บด้วยมือเพื่อความแข็งแรงคงทน

5.3.4 ขั้นตอนการวิจัยและกระบวนการออกแบบควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นจุดสำคัญที่สุดของการทำการวิจัย ผลจะออกมาดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่และความตั้งใจ

5.3.5 ขั้นตอนการทำแบบจำลองมีกระบวนการทำที่ยากและซับซ้อน ควรมีการวางแผนระยะเวลาให้ดีเพราะงานอาจล่าช้าไม่ทันตามเป้าหมายที่วางไว้

5.3.6 การจัดลำดับความสำคัญและวางแผนการทำงานที่ดีจะช่วยให้การทำการศึกษาก้าวไปด้วยความราบรื่นและประสบความสำเร็จ

5.3.7 การทำวิจัยไม่สามารถทำด้วยตนเองเพียงลำพังได้ จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีผู้ให้ความรู้ช่วยเหลือทั้งในด้านข้อมูลและให้คำปรึกษา

5.3.8 การตัดสินใจในการออกแบบควรให้เหตุผลกับข้อมูลเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการตัดสินใจมากกว่าความรู้สึกของตนเอง

บทสรุปการทำการศึกษาค้นคว้านั้นนอกจากจะคำนึงถึงส่วนของเอกสาร กระบวนการผลิตแล้วนั้น สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือความเป็นไปได้จริง การนำไปใช้งานจริง และการศึกษาวิจัยถือได้ว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งในด้านการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับพฤติกรรมการใช้งานของ

ผู้บริโภครู้แล้วยังสามารถนำไปสู่การมองเห็นภัยร้ายภายนอกที่ต้องอาศัยพื้นฐานของความเป็นจริง การศึกษา ค้นคว้า ตลอดจนการวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง อันเป็น ประโยชน์ต่อผู้ศึกษาวิจัย และบุคคลรุ่นต่อไป

บรรณานุกรม

- กิตติ อินทรานนท์. (2548). การยศาสตร์ Ergonomics. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรจบ กำจัด. "Color Therapy ศาสตร์แห่งสีเพื่อการบำบัดโรค" ชีวจิต. ปีที่ ๙:๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙. หน้า ๕๘-๖๒.
- พัชรีวรรณ พุทธิมา. "การออกแบบและพัฒนากระเป๋ารถจักรยานพิกเกียร์สำหรับนำพา" มีนาคม ๒๕๕๕. หน้า ๒๓-๔๔.
- พิชิต เลี่ยมพิวัฒน์. (2518). การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม . กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กระดาศบางปะอิน .
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2527). การออกแบบ . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิณเวลอาร์ต .
- สาคร คันธโชติ. (2528). การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ . กรุงเทพมหานคร : สำนักงานพิมพ์ไอดีเอสไตร์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านบุง
ตำบลศรีภริมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

การทำแบบประเมินชุดนี้ เป็นแบบสอบถาม เพื่อการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก สำหรับบุคคลที่รักการท่องเที่ยวและการเดินทาง และผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ มาเป็นแนวทางในการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติกให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ตรงตามความต้องการของกลุ่มที่รักการท่องเที่ยวและการเดินทาง

ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป และ การประเมินการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติกของผู้บริโภค เนื่องจากกระเป๋าจากเส้นพลาสติกนั้นยังไม่มีรูปแบบที่แตกต่าง จึงมีความสนใจที่จะสร้างความหลากหลายและทางเลือกให้ตัวกระเป๋าโดยการนำในเรื่องของวัสดุอื่นๆ เข้ามาผสมผสานให้เกิดความน่าสนใจในตัวผลิตภัณฑ์

โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจาก Pirate (โจรสลัด) เพราะคนกลุ่มนี้มักต้องมีการเดินทาง รักอิสระ และได้พบเจอกับสิ่งใหม่อยู่เสมอ เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่รักการเดินทางและการท่องเที่ยวได้มากขึ้น เป็นการเพิ่มความแตกต่างและดึงดูดความสนใจ

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และถูกต้องตามความเป็นจริง และผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติกให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความสะดวกสบาย ตอบสนองความต้องการของผู้ผลิตหรือผู้บริโภคได้มากขึ้น

คำชี้แจง แบบสอบถามเพื่อการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

ส่วนที่ 2 การประเมินการออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก ซึ่งประกอบด้วย

1. กระเป๋าเป้เดินทาง
2. กระเป๋าเดินทางแบบล้อลาก
3. กระเป๋าคาดเอว

ผู้วิจัย ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม มา ณ ที่นี้ด้วย
 ณัฐนรี ขำเอี่ยม (ผู้วิจัย)

แบบสอบถามการออกแบบกระเป๋าสานพลาสติก

สำหรับบุคคลที่รักการท่องเที่ยวและการเดินทาง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในกรอบสี่เหลี่ยม ในข้อที่ท่านต้องการตอบเพียงข้อเดียว หรือ
เติมคำตอบลงในช่องว่างที่กำหนดให้)

ข้อ	คำถาม	รายการประเมิน
1.	อายุ	☐ ต่ำกว่า 24 ปี ☐ 24 – 31 ปี ☐ 32 - 39ปี ☐ 40 ปี ขึ้นไป
2.	ระดับการศึกษา	☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
3.	อาชีพในปัจจุบัน	☐ รับราชการ ☐ รัฐวิสาหกิจ ☐ พนักงานบริษัทเอกชน ☐ รับจ้างทั่วไป ☐ ประกอบอาชีพอิสระ ☐ อื่นๆโปรดระบุ.....
4.	รายได้ปัจจุบันต่อเดือน	☐ ต่ำกว่า 15,000 บาท ☐ 15,000 - 20,000 บาท ☐ 20,001 - 25,000 บาท ☐ 25,001 - 30,000 บาท ☐ 30,001 - 35,000 บาท ☐ 35,001 บาทขึ้นไป
5.	ภูมิลำเนา	☐ ภาคเหนือ ☐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ☐ ภาคกลาง ☐ ภาคตะวันออก ☐ ภาคตะวันตก ☐ ภาคใต้

ส่วนที่ 2 การประเมินการออกแบบกระเป๋าจกเส้นพลาสติก ซึ่งประกอบด้วย

1. กระเป๋าเป้เดินทาง

2. กระเป๋าเดินทางแบบล้อลาก

3. กระเป๋าคาดเอว

คำชี้แจง (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริง) ในแต่ละช่องที่แสดงความคิดเห็น มีความหมายว่า

5	หมายความว่า	มีความพึงพอใจกับข้อความข้อนี้มากที่สุด
4	หมายความว่า	มีความพึงพอใจกับข้อความข้อนี้มาก
3	หมายความว่า	มีความพึงพอใจกับข้อความข้อนี้ปานกลาง
2	หมายความว่า	มีความพึงพอใจกับข้อความข้อนี้น้อย
1	หมายความว่า	มีความพึงพอใจกับข้อความข้อนี้น้อยที่สุด

รายการประเมิน	กระเป๋่าเป้เดินทาง				
	5 มาก ที่สุด	4 ดี มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ด้านประโยชน์ใช้สอย					
1. มีความสะดวกสบายในการใช้งาน					
2. ประโยชน์ใช้สอยเหมาะสมกับการเดินทางและการท่องเที่ยว					
3. รูปแบบเหมาะแก่การเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อการเดินทางและการท่องเที่ยว					
ด้านความงาม					
1. มีความสวยงามน่าใช้					
2. ลวดลายบนวัสดุ เหมาะสมกับการเดินทางและการท่องเที่ยว					
3. รูปแบบ ของกระเป๋่าเป้เป็นที่ดึงดูดความสนใจ					
ด้านความปลอดภัยและการบำรุงรักษา					
1. ง่ายต่อการทำความสะอาด					
2. ง่ายต่อการซ่อมแซม					
3. ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อการใช้งาน					
4. ป้องกันความชื้นได้					
ด้านวัสดุ					
1. มีความทนทานต่อการใช้งาน					

ข้อเสนอแนะ.....

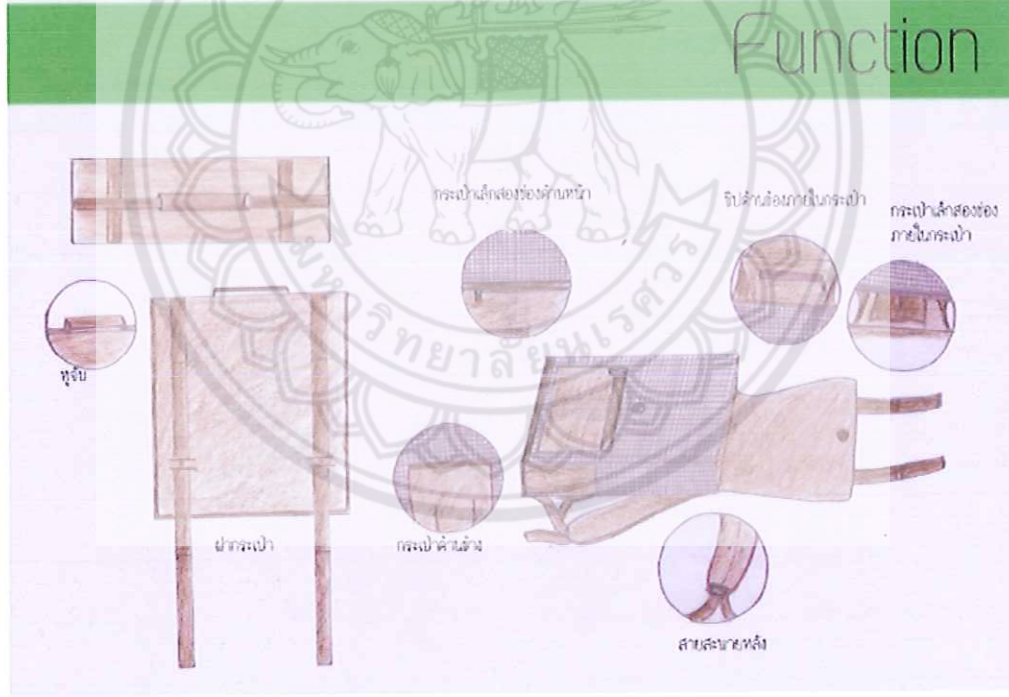
.....

.....

Perspective

Function

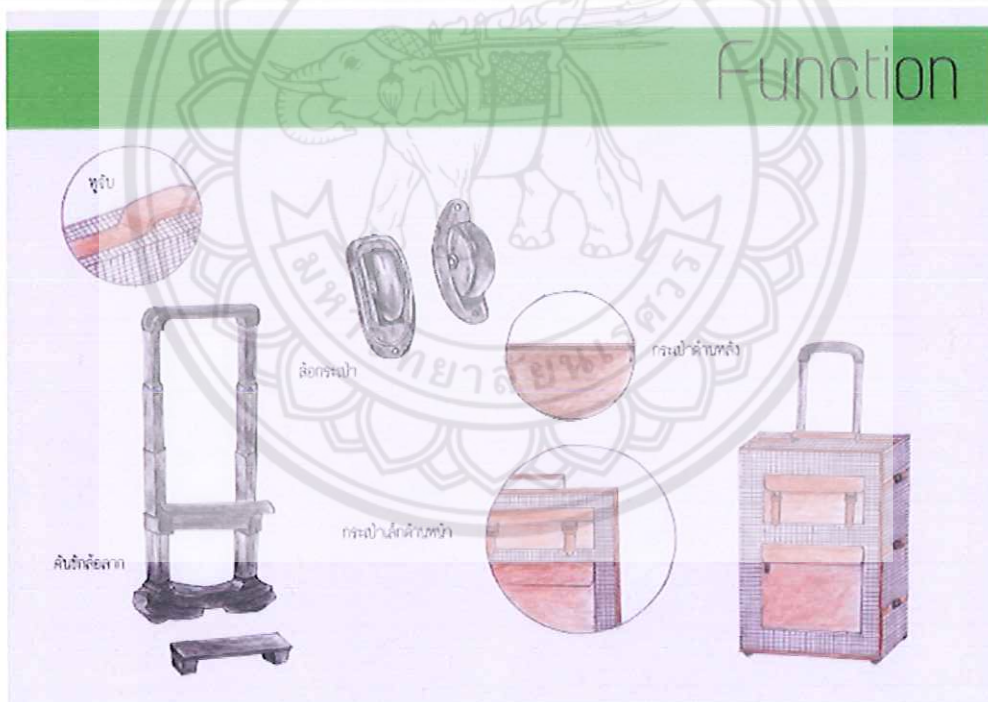
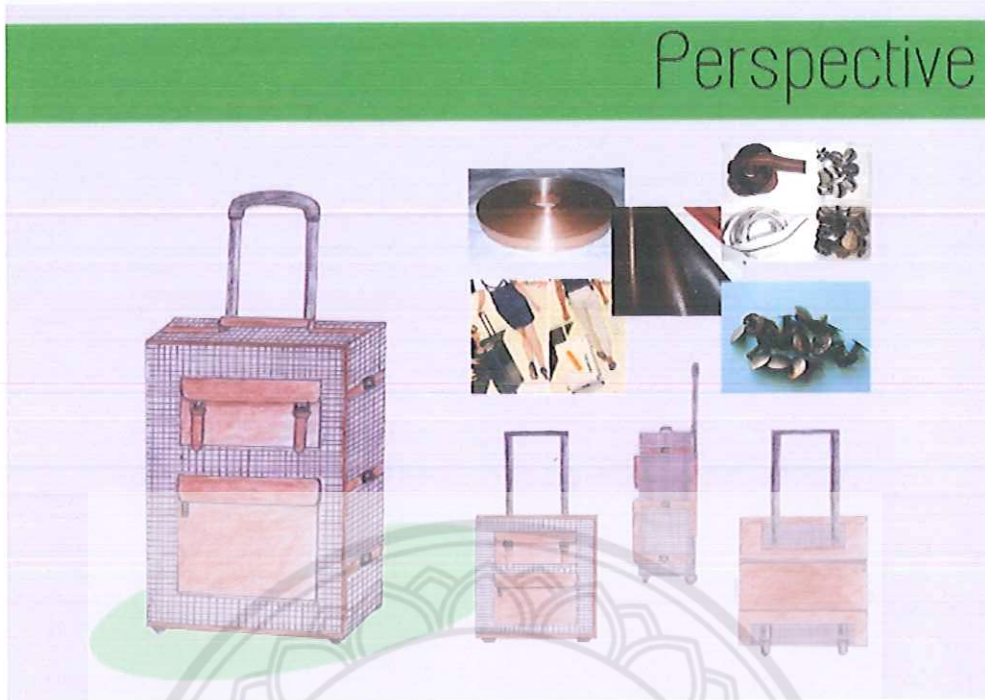

รายการประเมิน	กระเป๋าดูเดินทางแบบล้อลาก				
	5 มาก ที่สุด	4 ดี มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ด้านประโยชน์ใช้สอย					
1. มีความสะดวกสบายในการใช้งาน					
2. ประโยชน์ใช้สอยเหมาะสมกับการเดินทางและการท่องเที่ยว					
3. รูปแบบเหมาะแก่การเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อการเดินทางและการท่องเที่ยว					
ด้านความงาม					
1. มีความสวยงามน่าใช้					
2. ลวดลายบนวัสดุ เหมาะสมกับการเดินทางและการท่องเที่ยว					
3. รูปแบบ ของกระเป๋าเป็นที่ดึงดูดความสนใจ					
ด้านความปลอดภัยและการบำรุงรักษา					
1. ง่ายต่อการทำความสะอาด					
2. ง่ายต่อการซ่อมแซม					
3. ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อการใช้งาน					
4. ป้องกันความชื้นได้					
ด้านวัสดุ					
1. มีความทนทานต่อการใช้งาน					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

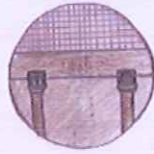
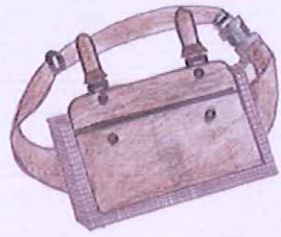
รายการประเมิน	กระเป๋าคาดเอว				
	5 มาก ที่สุด	4 ดี มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ด้านประโยชน์ใช้สอย					
1. มีความสะดวกสบายในการใช้งาน					
2. ประโยชน์ใช้สอยเหมาะสมกับการเดินทางและการท่องเที่ยว					
3. รูปแบบเหมาะแก่การเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อการเดินทางและการท่องเที่ยว					
ด้านความงาม					
1. มีความสวยงามน่าใช้					
2. ลวดลายบนวัสดุ เหมาะสมกับการเดินทางและการท่องเที่ยว					
3. รูปแบบ ของกระเป๋าเป็นที่ดึงดูดความสนใจ					
ด้านความปลอดภัยและการบำรุงรักษา					
1. ง่ายต่อการทำความสะอาด					
2. ง่ายต่อการซ่อมแซม					
3. ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อการใช้งาน					
4. ป้องกันความชื้นได้					
ด้านวัสดุ					
1. มีความทนทานต่อการใช้งาน					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

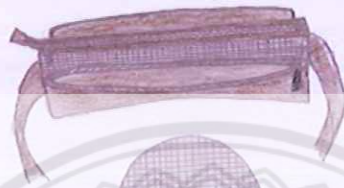
Function

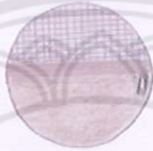
ช่องกระเป๋าด้านบน

ตัวล็อกสาย

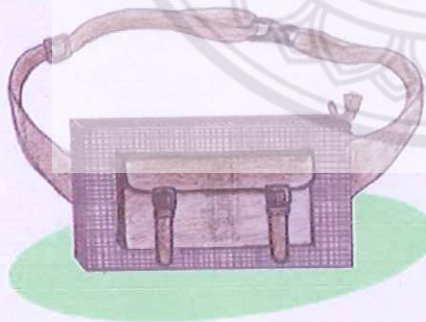

กระเป๋าด้านหลัง

ช่องกระเป๋าด้านบน

Perspective

การจัดแสดงนิทรรศการศิลปนิพนธ์ครั้งที่ 12
วันที่ 16-20 พฤษภาคม 2557 ณ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่า พิษณุโลก

การออกแบบกระเป๋าจากเส้นพลาสติก ชุมชนบ้านห้วย
ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

เนื่องจากผลิตภัณฑ์มาจากเส้นพลาสติก ยังไม่มีความ
หลากหลายในเรื่องของรูปทรงมากนัก กลุ่มเป้าหมายส่วน
ใหญ่จะเป็นกลุ่มแม่บ้าน

CONCEPT สร้างความหลากหลายและทางเลือกให้
ตัวผลิตภัณฑ์มากขึ้นโดยการนำในเรื่องของวัสดุอื่นๆ
เข้ามาผสมผสานให้เกิดความน่าสนใจในตัวผลิตภัณฑ์
และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ดีขึ้น

INSPIRATION Pirate (โจรสลัด) แพระ:
คนกลุ่มนี้มักต้องเดินทาง รักอิสระ และได้พบเจอกับ
สิ่งใหม่อยู่เสมอ สู่ถึงกลุ่มเป้าหมาย ที่รักการ
เดินทางและการท่องเที่ยว

TARGET GROUP ผู้ที่ชื่นชอบการเดินทาง
และการท่องเที่ยว (เพศ ชาย)
ลักษณะของการออกแบบ รูปทรงของกระเป๋า จะคล้าย
กับสมบัตติ จะเน้นสีน้ำตาลเป็นหลัก มีการใช้สายกระเป๋า
ที่ค่อนข้างมีขนาดใหญ่และโลหะอย่างเช่นกระดุมหรือหูกระเป๋า
by ณัฐณรี ชำเอี่ยม PPD 53710791

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล : นางสาวณัฐนรี ขำเยี่ยม
 เกิดเมื่อ : 7 กรกฎาคม 2534
 สถานที่อยู่ ปัจจุบัน : 13/1 ถนนสิงห์วัฒน์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก
 ตำแหน่งหน้าที่ : นิสิต
 สถานที่ทำงาน : สาขาภาควิชาศิลปะและการออกแบบ
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาลัยนเรศวร อำเภอเมือง
 จังหวัดพิษณุโลก 65000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546 : โรงเรียนบ้านกว้างพระขาวชัยสิทธิ์ จ.พิษณุโลก
 พ.ศ. 2551 : โรงเรียนผดุงราษฎร์ จ.พิษณุโลก
 พ.ศ. 2556 : ศป.บ.(ออกแบบบรรจุภัณฑ์และผลิตภัณฑ์) มหาวิทยาลัยนเรศวร

